

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
தக்ஷிணகைலாச புராணம்.

இஃ து
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்
மஹாவித்துவான்
சிங் கைச் செகராச சேகரன்
இயற்றியது.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்
இயற்றமிழ்ப்போதினாதிபதி
மு. கார்த்திகேயையரவர்களால்
பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு
அவருடைய புத்திரராகிய
சிவசிதம்பராஜயரால்
கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Madras:
PRINTED AT KALARATNAKARAM PRESS,
(All Rights Reserved)
1887.

இதன் விலை அரை - கடி.

இதன் அடியிற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்ன பட்டணத்தில் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் ஊ-புஷ் பரத செட்டியா ரவர்களிடத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திற் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை யவர்களிடத்திலும், வண்ணார் பண்ணை வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை த. கைலாசபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், பருத்தித்துறை கா. நாகநாதஐயரவர்களிடத்திலும், திரிகோணமலை-தமிழ் பாத்தியாயர் சி. சுப்பிரமணியபிள்ளை யவர்களிடத்திலும்; கொழும்பு முகத்துவாரம் எல். எம். ஓ. மரைக்கா ரவர்களிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.
விதானமலை மூலமும் உரையும்.	க	0
தருவிண்கைலாசபுராணம்.	0	க2
முனிசுரர் நவமணிமாலே.	0	௨
அடைக்கலப்பத்து.	0	வ
திக்கையந்தாதி	0	க
முனிசுரர் விண்ணப்பப்பத்து	0	௨
முனிசுரர் பலசெய்யுட்கோவை	0	க
திக்கைநாயகர் மும்மணிமாலே	0	க

24651.

இங்ஙனம்,
கா. சி.

வி க் கி யா ப ன ம்.

தக்ஷிணகைலாசம் என்பது ஈழநாட்டிலே தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று. இது முன்னே வாயுவி னைப் பிடுங்கியெறியப்பட்ட கைலையங்கிரியின் சிகரங்கள் மூன்றனுள் ஒன்று. திரிகூடம், மச்சேசுரம், என்றும் இதற்குப்பெயர். இதனைத் தற்காலத்திலே திரிகோணமலையெனப் பெயரிட்டு வழங்குகிறார்கள்.

இத் தக்ஷிணகைலாசபுராணம் ஏறக்குறைய தொ ளாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னே மதுரையினின்றும் வந்து யாழ்ப்பாணத்தை அரசுபுரிந்து நல்லூரிலேயிருந்த, சிங்கையாரியச்சக்கிரவர்த்திக்குப் பன்னிரண்டாம் வழித்தோன்றலாகிய செகராச்சேசுகரன் என்னும் அரசனாலே சைவராச பண்டிதன் என்னுங் குருவின் ஆஞ்ஞைப்படி, வடமொழியிலுள்ள மச்சேந்திய புராணத்தினின்று மொழிபெயர்த்து; ஏழு சருக்கங்களை யுடைய தர்கச் செய்யுள் நடையா யியற்றப்பட்டது.

இப்புராணத்திலே திருநகரச்சருக்கம் ஈற்றிலுள்ள தன்றோ? அதிலுள்ள சரித்திரங்களெல்லாம் முதனுலாகிய மச்சேந்திய புராணத்திலே கூறப்படாதிருப்ப, அதனையுஞ் சேர்த்து அச்சிட்டதென்னை யென்பாராயின், ஆசிரியர் வடநூலிலே கூறிய சரிதமன்றி, பின்னர் நடந்த சரிதத்தை தாஞ் சேர்த்த தென்றமையானும், நான் முழுதும் அந்தாதித் தொடையா யிருப்பதானும், அறுநூற்று முப்பத்திரண்டென விருத்தத்தொகை கூறப்பட்டமையானும், மேற்கூறிய சருக்கத்தை விலக்கின் ஆசிரியர் கூற்று மாறு படுமென்பது கருதியென்க. ஆதல்பற்றியும் மேற் குறை கூறுதிருப்பான் புலவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புராணத்தைப் பலர்க்கும் உபயோகமாம்பொருட்டு அடியேன் பிதாவாகிய, ஸ்ரீலக்ஷ்மீ மு. கார்த்திகேயையரவர்களைக்கொண்டு பெரும்பான்மையும் கண்ட பிரதிகளின் வண்ணமே பரிசோதிப்பித்து அச்சிடுவித்தேன். ஆனால், அர்த்தம் புலப்படாத விடங்களிற் பிரதிகளிற் கண்டவண்ணமே பிரசுரிக்கப்பட்டது. என்னை? ஆசிரியர்கருத்தை யறியாது ஒன்றை விலக்கலும், தூதனமாக வென்றைச் சேர்த்தலும், ஒன்றை யொன்றாக மாற்றுதலும் அறிவுடையோர்க் கழகன்று ஆதலின்.

இந்தூலை அச்சிடும்படி பற்பல பிரதிகளை வருந்தித் தேடியெடுத்தனுப்பியவரும், திரிகோணமலைவாசரும்சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவருமாகிய, ம-நா-நா-ஸ்ரீசி. சுப்பிரமணியபிள்ளை உபாத்தியாயரவர்கட்கு என்றும் நன்றியறிதலுள்ளவனாக விருக்கின்றேன்.

கொழும்பு.
சர்வசித்துவஸ்ரீ
புரட்டாசிமீ ௨0௨ }
}

இங்ஙனம்,
கா. சி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் மஹாவித்துவான்

அரசகேசரி

இயற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

மணிநிறக்கண்டன் மாண்புறுகயிலையி
 னணிநிறக்கொடுமுடி யாயிரத்தோர்முடி
 படவரவொதுங்கப் பறித்தருமில்ங்கை
 வடகடனடுவண் மாதிரமதிப்ப
 வருமுக்கோண மலைதென்கயிலை
 பரனருளுருத்திரர் பதினொருபேரு
 மொருபதுமுகுந்தரு மொன்பதுவிரிஞ்சரும்
 வருகடற்கடகம் வழங்கியமீனமுந்
 திருமலைதழுவிய தெசமுகநிருதனும்
 பெருமதமலைகரிப் புரவலர்பலரும்
 பூசையோடிதைஞ்சிய புராணதூற்கதையை
 ஆசறுதமிழி லறைகுதியென்றன
 னருமறையுபநிட மாகச்சோதிடம்
 விரிகலைபலவும் விளங்கியஞரவன்
 சேயினுந்திறலான் சிவநெறித்தவனுளான்
 றுயினுமினியான் றயாநிதியனையான்
 முப்புரிநூற்பயன் மூரியதாமன்
 செப்பருஞ்சைவ ராசபண்டிதன்
 அந்தாதித்தொடை யடிகொடுதொடுத்து
 நந்தாவிருத்த நவையறக்கூறின
 னன்னுடைந்த நாரியர்கோமான்
 பொன்னுடைந்த பொருவருகாதலன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

மருவலர்தங்களை வானிலத்திருத்திப்
பொருவருபுவியை யொருகுடைபுரப்போன்
மென்னிலங்காபுரி திசைதொறுமருவு
மின்னிலங்கியவேல் மேலாம்புயத்து
பரவாமுடித்த பார்முழுதாண்ட
விடலாண்வயமா விளங்கியகொடியான்
சிங்காசாரியன் சேதுகாவலன்
கங்கைநாடன் கற்றவர்திலகன்
ஆயுண்மறையுட னரியசோதிடம்
பாய்திரைக்கடலுட் பலவுமுணர்ந்தோன்
ஒப்பிலா முத்தமி ழோர்ந்த
செப்பருஞ்செக ராசசேகரனே.

தேவரும்புகழ்செகராசசேகரக்
காவலன்கருணையிற்கடவுண்மாந்தி
மாவுறைதென்கயிலாயமான்மியம்
பாவியறமிழி னாற்பகர்ந்திட்டானரோ.

உ
சிவமயம்.

சிறப்புக்கவி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச்சார்ந்த கொக்குவில்

சாவணபவதாசர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ

க. சச்சிதானந்த நமசிவாய அவர்கள்

இயற்றியது.

திருவைநேர்த்திடுவேட்டுவார்சிறுமியர்சேண்மீ
திருகைநீட்டியேயிளம்புலிக்கன்றினையழைக்கும்
பொருவில்பல்கிரியுதித்துயர்பொழில்பலநிறைந்த
பெருமைகொண்டொளிர்முத்திற்பிறங்குவமன்றே. (க)

நதிமுடித்தசெஞ்சடையனைநான்மறைப்பொருளைத்
துதிகொள்செந்தமிழமுதினூற்றொல்லேநான்மூவர்
பதிகமோதியேபோற்றுகீர்த்தலம்பலவுள்ளு
மதிகமேன்மைபெற்றுயர்ந்ததுகோணமாவசலம். (உ)

• பின்னரும்பரையங்கமாய்ப்பகலினையேய்க்கு
நன்னரிக்குழுச்சிகரியாய்நண்ணியகயிலை
தன்னிலோர்முடிமருத்துவன்சமரிடைமுறித்துக்
கொன்னியீழத்தினிறுத்தியகோணமாவசலம். (ங)

பங்கயச்செழும்பள்ளிகொள்பாரதிகொழுநன்
செங்கண்மாடிலமரர்கடினந்தினங்குழுமித்
கங்கைவேணுகங்கண்ணுதற்கடவுளைக்குறித்துக்
கொங்கரும்புலமலர்கொடேபணிவுதுகோணமாவசலம். (ச)

ஐந்தருப்பெருநிழலிடையிருந்தரசியற்று
மிந்திரன்முதலமரர்களிடாடைந்தயரக்
கந்தரப்புயராவணனெடுத்தழிக்கலங்கா
முந்துவின்றதுமுன்னுசீர்க்கோணமாவசலம். (ரு)

இந்தமேன்மைபெற்றுயர்மலைச்சரிதங்கூரினிய
முந்துசெந்தமிழ்ப்பாவினான்மொழியெனப்பணித்தான்
கந்தநாண்மலர்க்கமலமீதுறைந்தவற்கடுப்ப
வந்துதோன்றினேன்வாதராயன்னெனுமுனிவன். (சு)

மேலைஞானநின்வருத்தழுவாநெனும்புராண
நாலுவேதமார்மிருதிகள்யாவதுநம்பன்
காலவாதியிலுள்புரியாகமங்கற்றுச்
சீலமேவுசைவராசப்பெயர்கொள்பண்டிதனே. (எ)

அருளும்வாசகமதுதுணையாகவேகொண்டு
பரவுதிப்பியநவரசந்துலங்கவேபாரில்
விரவுநாவலர்விருந்தேனவேண்டியுட்கொள்ள
வுரவுதக்கிணகயிலைமான்மியமெனவுதைத்தான். (அ)

வேறு.

எண்ணெழுத்தென்னுநாற்ககைகண்டோனிருநிலன்புரந்திடுசீர்த்தி
நண்ணியவரசர்மணிமுடியுமுதுள்ளொளிகாலுசெந்தாளான்
கண்ணகன்சேதுவுயர்ககைக்காவல்பூண்டவன்கறைகெழுவேலான்
நிண்ணியசிங்கையாரியன்சீர்த்திசெறிசெகராசசேகரனே. (சு)

பொன்னினருழ்க்கும்பொலஞ்சினைத்தருக்கணிறைந்திடுபொ
ருவிய்யாழ்ப்பாண, மென்னுநன்மங்கைகண்ணெனவிளங்கியெறிதி
ரைப்பரவைசூழ்காரை, நன்னகர்வாசனான்மறையாளனாற் கவிபொ
ழிந்திடுமேக, மன்னவன்கார்த்திகேயனாமிருநிறிபவாய்ந்துபன்
முறையே. (க0)

ஈந்திடவெழுதா வெழுத்திடையிட்டாநவன்முனமியற்றியதவ
த்தாற், போந்தவனென்றனுயிர்த்துணைநண்பன் புலவர்கடுயொலா
நீங்க, வேந்திடுவேற்கையிறையவன்பாதமிறைஞ்சிடுமருநெறித்தவ
த்தான், நீர்த்தமிழறிஞன் சிவசிதம்பரப்பேர் திசைநிறியுறுமுரவோ
னே. (கக)

உ

சி வ ம ய ம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

திருக்கோணமாமலை.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிகாகழலாவஞ்சிலம்பொலியலம்புசிமலர்நீறணித்திருமேனி
வனாகெழுமகளோர் பாகமாய்ப்புணர்ந்த வடிவின் கொடியணிவிடை
கனாகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமனப்பருங்குமணிவரன்றிக் [யர்
குனாகடலோதரித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரோ. (க)

கடிதெனவந்தகரிதனையுரித்துவவ்வுரிமேனிமேற்போர்ப்பர், பிடி
யெனுநடையாள் பெய்வனமடந்தை பிறைதுதலவளொடு முடலாய்க்,
கொடிதெனக்கதறுங்குனாகடல்கூழ்ந்துகொள்ளமுனித்திலஞ்சுமந்து,
குடிதனைநெருக்கிப் பெருக்கமாய்த்தொன்றுங் கோணமாமலையமர்ந்
தாரோ. (உ.)

பனித்தினர்நிங்கட்பைந்தலைநாகம்படர்சடைமுடியிடைவைத்தார்
கனித்தினர்நுவர்வாய்க்காரிகைபாகமாகமுன்கலந்தவர்மதின்மேற்
றனித்தபேருருவவிழுந்தழனாகந்தாய்கியமேருவெஞ்சிலையாக்
குனித்ததோர்வில்லார்குனாகடல்கூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரோ.

பழித்தினங்கங்கைசடைமுடிவைத்துப்பாங்குடைமதனனைப்பொ
டியா, விழித்தவன்றேவிவேண்டமுன்கொய்த்தவிமலநூர்கமலமார்பா
தர், செழித்துமுன்னரந்துஞ்செழுங்கடற்றரளஞ் செம்பொனயிப்பியு
ஞ்சுமந்து, கொழித்துவன் நிராகள்களையிடைச் சேர்க்குங்கோணமா
மலையமர்ந்தாரோ. (சு)

தாயினுநல்லதலைவொன்றடியார் தம்மடிப்பாற்றிசைப்பார்கள்
வாயிலுமனத்துமருவிநின்றகலாமாண்பினர்காண்பலவேடர்
நோயிலும்பிணியுந்தொழிலர்பானீங்கிதுழைதருதூலினர்ஞாலங்
கோயிலுஞ்சனையுங்கடலுடன்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரோ. (ரு)

உ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்
தைத், திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ் செம்மையார் நம்
மையா னுடையார், விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை வேங்கைவ
ண் செருந்திசண் பகத்தின், குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழி
ல்குழற் கோணமா மலையமர்ந்தாரோ. (க்-எ)

எடுத்தவன்றருக்கை யிழித்தவர்விரலா லேத்தடவாத்தமாம் பே
று, தொடுத்தவர்செல்வந் தோன்றியபிறப்பு மிறப்பறியாதவர் வேள்
வி, தடுத்தவர்வனப்பால் வைத்ததோர்கருணை தன்னருட்பார்வையும்
வாழ்வுங், கொடுத்தவர்விரும்பும் பெரும்புகழாளர் கோணமாமலை
யமர்ந்தாரோ. (அ)

அருவராதொருகை வெண்டலையேந்தி யகந்தொறும் பலியுடன்
புச்சு, பெருவராயுறையு நீர்மையர்சீர்மைப் பெருங்கடல்வண்ணனும்
பிரம, னிருவருமறியா வண்ணமொள்ளெரியா யுயர்ந்தவர்பியர்ந்தந
ன் மாற்குங், குருவராய்நின்றார் குரைகழல்வணங்கக் கோணமாமலை
யமர்ந்தாரோ. (க்)

நின்றுணுஞ்சமணு மிருந்துணுந்தேரு நெறியலாதபுறங் கூற,
வென்றுநஞ்சுண்ணும் பரிசினரொருபான் மெல்லியலொடுமுட னாகித்,
துன்றுமொண்பவ்வ மவ்வலுஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்துறுதிரைபல மோதிக்,
குன்றுமொண்கானல் வாசம்வந்துலவுங் கோணமாமலையமர்ந் தாரோ.

குற்றமில்லாதார் குரைகடல்குழ்ந்த கோணமாமலையமர்ந் தாரா
க், கற்றுணர்கேள்விக் காழியர்பெருமான் கருத்துடைஞானசம் பந்த,
ஆற்றசெந்தமிழார் மாலையினாந்து முரைப்பவர்கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித் தொல்வினையடையார் தோன்றுவர்வானடைட் பொ
லிந்தே. (க்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ சி ப த் தி ர ம்.

சருக்கம்.	பக்கம்.	பாடற்றொகை.
அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்	௨௫	அசு
நீழமண்டலச்சருக்கம்	௨௭	நகசு
தரிசனமுத்திச்சருக்கம்	௨௮	கக௫
திருநகரச்சருக்கம்	௬௬	கக௬
திருமலைச்சருக்கம்	௮	க௬௪
பாயிரம்... ..	௧	௧௫
புவனோற்பத்திச்சருக்கம்	௨௦	நகசு
மச்சர்வதாரச்சருக்கம்	௩௬	ச௮

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

பா யி ர ம்.

காப்பு.

உதயமால்வையொண்கதிரொன்னவென்
னிதயதாமரைமீதிவிலங்குவ
மதகடாமழைவாரணமா முக
முதல்வனைங்கரமுர்த்திபதாம்புயம்.

கோணீசர்.

சீர்கொண்டகருமுகிலுஞ்சதுர்வேதச்செம்முகிலுஞ்சிறந்துபேண
ரீர்கொண்டசெஞ்சடையினிரரவுங்கூனிலவுரீரந்துகுழத் [ற்று
தார்கொண்டதிருமார்பில்வெண்ணுலும்புசங்கொடியுந்தயங்கத் தோ
மேர்கொண்டகயிலைமலையொருமுதல்வலிருசரணமிறைஞ்சிவாழ்வாம்

இதுவுமது.

வாயந்தநிலைமலரடியுமலரடிமேலேறிட்டுவைத்ததாளுங்
காந்துமணிச்சிலம்பொலியுமொருபாகம்புகவிடுத்தகையுமார்பும்
பாந்தளெலாம்விரித்தாடவிரித்தசடைப்பரப்புமொருபாகமாத
மேந்தியொருகயிலைமலையிற்குமிறைதன்னைமனத்திருத்தல்செய்வாம்.

இதுவுமது.

செய்யமணித்தாளழகுந்தாண்மீதிற்சிலம்பழகுஞ்சிறுமானேந்துங்
கையழகுமழுவழகுந்திருமார்பினுலழகுங்கருணைப்பார்வைத்
துய்யமுகமலரழகும்புன்முறுவனகையழகுந்துலங்கித்தோன்று
மையனுயர்கயிலைமலமுதல்வனையெம்மிதயமலரழகுதுகிற்பாம். (க)

மாதுமையம்மை.

பார்புரந்ததிருவடியுமடியவர்களீடே றும்படிக்குப்பைம்பொற்
றார்புரந்தவடிவழகுமழகெழுமங்கலநாணுந்தயங்குஞ்சோதிக் [ஞ்
கார்புரந்தகருங்குழலும்வெண்ணகையுஞ்செவ்விதழங்கருணைக்கண்ணு
சீர்புரந்தபிடியன்னமென்னடையம்பிகைபாதஞ்சிந்தைசெய்வாம். ()

விநாயகர்.

செம்முளரியுங்கதையுஞ்சக்கரமும்வெண்கோடுஞ்சிலையும்பாம்பும்
விம்முமணிப்பொற்குடமுங்கழுநீருமுத்தலையும்விளங்குஞ்செந்நி
றம்முகமுமாதுளமுந்தரித்தொருபால்வல்லவையுந்தரித்தசோதிக்
கைம்முகனைமறவாதென்னிதயமுமென்புந்தியுமென்கருத்துந்தானே.

சுப்பிரமணியர்.

தானவர்க ளூரங்கெடுத்து வானவர்கள் புரங்கொடுத்த தலை
வன் வேத, ஞானவரம் பெறுகொலென வரன்கேட்ப வுரைத்தபா
ஞான போதன், கானவரம் புனத்திலொரு குறமகள்பின் னுறநடந்த
கமல பாதன், நேனமருந் தொடைமுருக னொருவேல னிருதாளென்
சிந்தை சேர்ப்பாம். (சு)

சிவனடியர்.

சிந்தனையு மருச்சனையுந் தமிழ்ப்பாட லாமெனமுன் செய்தநா
ல்வ, ரந்தணமலர்க் கழல்போற்றி தண்மசு ரடிபோற்றி யமலன்
கோயி, னிந்தனையந் திடவணங்கு மடியவர்க்கே வடிபோற்றி நிமலன்
பொற்றான், வந்தனைசெய் யெவனோனு மவர்ச்சரணஞ் சிரத்தினுமென்
மனத்து முய்ப்பாம். (எ)

குளக்கோட்டன்.

பார்தாங்குகோவிலும்பொன்மண்டபமுங்கோபுரமும்பார்க்குணட்டி
யேர் தாங்குமாயனுக்குமலங்காரவாலயமொன்றிவற்றிமுற்றுங்
கார்தாங்குதிருக்குளமும்பாவநாசனச்சுனையுங்கண்ட கண்டன்
சீர்தாங்குகுளக்கோட்டனெனுஞ்சோழகங்களைநஞ்சிந்தைவைப்பாம்.
வைப்பானவடகயிலைதென்கயிலையென்றிரண்டு வகைக்குமுன்னாட்
செப்பாதிவடமொழியின்புராணநடைதென்மொழியாற்செப்புகென்
னிப்பாரிலயனான்குமுகமுமொருமுகமாகியிசைந்ததென்ன [ற
மெய்ப்பானகுருச்சைவராசப ண்டிதனெனுநால்வேதநூலோன். (க)

வேதமுதலுபரிடமுஞ்சிவாகமமும்புராணமுதல்விரிநூல்யாவுஞ்
சோதிடமும்த்திரமுமுணர்ந்துணராதவர்தெளியச்சொல்லவல்லோ
னாதலினுலக்குருவின்மொழிகேட்பவேண்டுமெனுமன்பினுலே
யோதினனிவ்வடமொழியின்புராணநடைதென்மொழியினுலகமீதே.

மீதுயர்ந்தவுருத்திரரும்விரிபதுமப்பெருமலரின்விரிஞ்சுர்தாமும்
போதுதிருமாதவருமாதவர்க்குனொருபெரியபுனிதமீனா
மாதரவினிறைஞ்சுகதைகயிலாசபுராணமெனவறையலுற்றேன்
மாதூரியமச்சேந்தியமாம்வடபுராணத்தின்வண்ணமாதோ. (கக)

அவையடக்கம்.

அத்திறத்திற்கயிலாசபுராணமெனத்தமியேனோர்த்தறைந்ததூலி
னெத்திறத்தும்வழுவேழுமீனாந்துஞ்றமும்வந்தியன்றதேலு
முத்தமிழ்வல்லோர்சிறிதுமிகழ்வோசிறியோர்தம்முழந்தானுன்றித்
தித்தியெனநடித்தாலும்வெறுப்போநாடகியர்த்திதென்ன. (கஉ)

என்னவடி யென்னதொடை யென்னகவி யென்னபொரு ளிது
கொ ஸென்றார்க், கன்னபுரா ணத்திலுண்மை யாராய்வி னாற்பெரிது
மறிய லாமா, லுன்னருமக் கதைப்பொருட்டென் புன்கவியும் பெரி
யோருட் கொள்வ தல்லாற், கன்னலையச் சுவைக்கலது கோதிற்கோ
வாய்சிவப்பக் கறித்துண் பாரோ. (கங)

ஆக்கியோன்பெயர்.

பாரிலங்குகயிலாசபுராணத்திற்கேழ்சருக்கம்பயில்வித்தோங்கு
மாரமுதவிருத்தகவியுதூற்றுமுடத்தீரளவேயாக்கிச் [திப்
சீனொழுத்துச்சொற்பொருள்யாப்பலங்காரமுதலியதூறெறிக்குஞ்சீர்த்
பேரிலங்குசிகையந்தார்ச்செகராச்சேகரமும்பெருமன்மாதோ. ()

தோன்றுமுயி ரனைத்துமாய்த் தோன்றரிய மெய்ஞ்ஞானச் சுட
ரு மாகிக், கான்றகதிர் லிலவொழுது மதியரவுந் திருமுடிமேற் காட்டி
நிற்கு, மூன்றுலகுக் கப்பாலு முதல்வனிது நமக்கிடமா முறைமைத்
தென்ன, வேன்றமலைக் கொழுந்துவள ரிலங்கைவள மதுசிறிதிங் கியு
ம்புகிற்பாம். (கரு)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆட்கிருவிருத்தம்-கரு.

தக்திணகைலாசபுராணம்.

முதலாவது

ஈழமண்டலச்சருக்கம்.

பாருநாகமும்பைங்கிரியுந்தினை
நீருநேர்புடைகுழநீயிர்ந்தெழு
மேருமீதில்விளங்கியசென்னியொன்
றாமாருதங்கொண்டிங்கமைத்ததே. (க)

அமைத்தபொன்மலையாதலினப்பெயர்
சமைத்தவீழமிதென்றுதழீஇயதா
லிமைத்தமாமணியெங்குமிலங்கலா
லுமைத்தநீர்வயலாருமிலங்கையே. (உ)

இலங்குமாமணியாதலினவலாற்
றுலங்குமாதவர்சூழவருதலாற்
பலங்கொடாபரமெங்கும்பரித்தலாற்
பொலங்கொளீழமும்பொன்மலைபோலுமே. (ஈ)

மேருவுந்தென்னிலங்கையும்வேறலென்
றருஞ்சொல்வாதற்குமிதற்குள
சீருமுத்தமிழ்ச்செல்வமுமெம்பிரா
னாருநன்கயிலாயமுமுள்ளதே. (ச)

உள்ளமும்புறமுமுயிர்க்கொள்கையின்
வெள்ளமும்புனல்வெள்ளமும்மிக்கெழீஇ
யள்ளல்வாரியடங்கலுமுண்டுகார்
துள்ளுதாபைநித்தல்சொரிந்ததே. (ரு)

தேனினாத்துயரம்பபாச்செங்கதிர்
வானினாத்துவருவதுபோலநன்
கானினாத்துரிவந்தெழுகன்மலை
மேனினாத்துவினாந்ததுநீத்தமே. (சு)

மேவுகாரகிலும்வினாச்சாந்தமும்
பூவுநாவியும்பொன்னுந்தரளமு
நீவின்கடைதோறுநினைத்தலா
லோவிலாப்புனல்வாணிகரொக்குமால். (எ)

மால்வரைக்களிறுந்தினைவாசியு
மேல்வளைத்ததுரைக்குடைவீக்கமுஞ்
சேலினத்திரள்வாளுஞ்சிறத்தலா
லேலுமப்புனன்மன்னவொன்னலாம். (அ)

ஐங்கரும்புமலருங்கதலியு
மாங்கனிக்குலமுஞ்செவ்வருக்கையுந்
தேங்குதேனுந்திதாத்தபுனல்சிவ
னோங்குபூசனைக்குய்ப்பவரொக்குமே.

(க)

ஒக்கவெங்குமுலாயபெரும்புனல்
புக்குநானிலமும்புடைத்தார்த்தெழீஇ
மிக்கசெய்தொறுந்தேக்கிலிநாந்துபோய்த்
தக்கவாரிதழீஇயப்பரந்ததே.

(க0)

பரந்தவாய்க்கிணைநண்ணுமைப்பல
நிரந்தமள்ளர்நெருக்கமுழங்கலா
லரந்தைபோயதின்னாமெனவார்த்தவர்ப்
புரந்தமங்கையரங்கெதிர்போயினார்.

(கக)

போயபின்னர்த்துணன்மறித்தாங்கவ
ராயசெய்வரம்பெங்குமமைத்துநின்
றேயமேதியினங்கொடுமுந்தொறுஞ்
சேயசங்கமுழந்திகழ்செய்யெலா.

(கஉ)

செய்யமாமணியைத்திகழ்பச்சையுந்
துய்யநீலமுஞ்சூழ்ந்தொளிர்கின்றது
வெய்யவன்பரிவேடமுடன்பெரு
வையமீதுவயங்குதல்போலுமே.

(கங)

மேனிலாவெறிசங்கும்வெண்முத்தமும்
வானிலாவொடுதாரகைமானலா
லானவாவியுமம்புயராசியும்
பானுவின்கடல்பாய்கதிரொத்ததே.

(கச)

தேடரும்மணிசெங்கனியென்னவந்
தாடிவானரமங்கையெடுத்தய
லோடிநோக்கிநெருப்பிதென்னாடியுள்
வாடிநொந்துமணிக்கைதுடைக்குமால்.

(கரு)

துடைத்தமுன்றிலைத்தூர்த்தெறிசுப்பையைக்
குடைத்தலைச்சடர்க்கோழிகள்சிப்பமண்
ணடைத்தமாமணிகால்பட்டிலங்கலா
லுடைத்தபேடையுட்பெய்மணியொக்குமால்.

(கக்)

கும்பமால்கரிக்கோடுபெயர்க்குமண்
விம்பமாமணிவிட்டுவிளங்கலாந்

பம்புகாரிடையம்புலிப்பாதி
னும்பரிற்சுசனெப்பநவிற்தலாம். (க௭)

விற்றமாமணிக்கென்கொல்விலையெனச்
சொற்றவர்க்கொர்விலையெதிர்சொல்கலா
ருற்றசெஞ்சுடர்நாடொருமோங்கலா
லற்றையற்றையதிகமுணாப்பரால். (க௮)

பரவுபேட்டொடுபார்ப்புடையூர்க்குரீஇ
யிரவுகூட்டிடைத்தீபமிடும்படி
விரவுமின்மினியென்றுமின்கான்மணி
வரவுகொண்டுதன்வாய்கொடுக்குமால். (க௯)

எடுத்துநீள்வரம்பேத்துசெய்யெங்கணு
மடுத்தநெண்முனையாமெனவன்னமும்
விடுத்துவால்வளைவெண்டரளங்களை
மடுத்தவாயுறக்கவவுமுருதமே. (௧௦)

மேகநீரருவிப்பணவிம்முற
நாகமாமணிநல்விளக்கேந்தவந்
தோகையாடச்சுரும்பிசைபாடுவ
தாகவோங்கலலங்குருதிஞ்சியே. (௧௧)

சூறித்தவேயங்குமுலோதையுங்கோற்கொடு
மறித்தகாலன்மணிக்குரற்சம்மையும்
வெறித்தவேற்றுவியன்பறைக்கெளவையு
முறித்தயிர்க்கடையோசையுமுல்லையே. (௧௨)

ஏறுசங்கமொலிப்பவிலைத்தலைச்
சோறுதாழைசொரிதரப்புன்னைகண்
மாறில்காவணஞ்செய்யமணஞ்செய்வார்
வீறுகொண்டதுவெண்டிணைநெய்தலே. (௧௩)

நெய்தலீறுசூறிஞ்சிநிலந்தலை
செய்தநானிலமுத்திசைநான்னினு
மெய்தியிந்தவிலங்கையிலங்கலா
னய்யுமெவ்வளமும்பிறந்துள்ளதே. (௧௪)

“வேறு.

பிறப்பெலாமணியினீட்டம்பெருக்கலாமணியினீட்ட
யிறப்பெலாநடையின்பேரோயிலையெனுநடையின்பேரோ
சிறப்பெலாமுழுமெய்ச்சங்கந்தெருவெலாமுழுமெய்ச்சங்க
மறப்பெலாம்வளையிலாரம்வளையெலாம்வளாவிலாரம். (௧௫)

ஆரணமுழக்கமெங்குமலைகடன்முழக்கமெங்கும்
வாரணஞ்சொரியுந்தானமறையவர்க்களிப்பர்தானம்
பூரணமாகுஞ்ஞானம்பொருந்திடாததுவஞ்ஞானம்
நாரணனையபூவைநந்தனமெங்கும்பூவை.

(௨௬)

பூவெலாந்துய்வாசம்புனமெலாமுனிவர்வாச
மாவெலாங்குயிலினோசைமலையெலாங்குயிலினோசை
காவெலாமுயர்ந்ததாழைககையெலாங்கமமுந்தாழை
பாவெலாமரனாந்தன்சீர்பகர்வரிதன்னோர்தன்சீர்.

(௨௭)

அன்னேபோலளிப்பாருண்டியனைவருஞ்சுத்தவுண்டி
பின்னையென்றோர்க்கையம்பெண்டென்னிடையேயைய
மென்னையாளன்விழாவேயெங்கும்பெருவிழாவே
தன்னேநெருழுவர்பண்ணைதன்கலையுணர்வார்பண்ணை.

(௨௮)

பண்ணுவர்மறையோர்யாகம்பாடுர்க்களிப்பர்தியாகம்
கண்ணுளர்புரிவராடல்காவலர்புரிவராடல்
மண்ணுளர்புகழவுண்டிவருவிருந்தோம்பலுண்டு
எண்ணுநர்விரைவிலானையேத்துநர்விரைவிலானை.

(௨௯)

வகையெலாமாரமாரம்வனமெலாநன்காரநன்கார்
நிகையெலாஞ்சாலிசாலிநிலையெலாங்கன்னல்கன்னல்
தகையெலாநீலநீலத்தடமெலாநாறுநாறு
ககையெலாமன்னமன்னங்கடலெலாநீழமீழம்.

(௩௦)

ஈழமுட்பளிங்குநெருமெறிநவமணியுமெல்லாந்
தாழமுட்புடந்தைநல்குந்தாளமுஞ்சங்குந்துப்பு
மாழியென்றொருநீர்த்தெய்வமளித்திடுவகாமீதுள்ள
வேழமென்றனேகமெகம்வெளிறுமுத்துருக்குமம்மா.

(௩௧)

அம்பொன்மெய்யிலங்கைநீளத்தளவுநாறுநீள்காதம்
பம்புநாட்டகலமத்திற்பாதிவினாற்பதேற
வும்பராலயங்கள்கோடியொன்பதுண்டமரர்க்குள்ள
செம்பொலையங்கள்மூன்றுகோடியிற்புகழுமங்கே.

(௩௨)

நிகழ்ந்தமுத்திலகநிற்குஞ்செவ்விமாக்கோட்டினுலு
நிகழ்ந்தமாமேருக்குன்றநிகொனநெடிதுதோற்று
மகிழ்ந்திடுமரகத்ததைமாணிக்கக்குவையின்சோதி
யுகழ்ந்ததனுலமீசனுமைதனைமணத்திலொக்கும்.

(௩௩)

ஒக்கவானுயர்ந்துமப்பனுறுத்துதாணிறுத்துங்குன்றம்
தொக்கவெள்ளருவிநான்குசூழ்திசைதோறுமீழ்த

அ

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்.

லக்கருவனாயிற்பாதத்தமரர்சூசித்ததீர்த்தம்
புக்கதிவினைபோமாறுபொழிவதாம்புடையுளோர்க்கே. (௩௪)

புடைத்துமால்கரிக்கைவீசங்கீழ்த்திசைச்சிகரமுற்றுந்
துடைத்திடுந்துகிலேபோலவெண் முகில்குழந்தாலாவு
மடித்தபொற்குவட்டிற்செல்காலடிக்கடியருக்கன்றேறிற்
படைத்திடுபரிதங்காலின்படுமெனமறுகாற்பாயும். (௩௫)

மறுகெலாமரம்பைவெள்ளைவாரணம்புலவர்மல்கப்
பெறுதலாற்கற்பகத்திற்பிறங்கலானிறங்கொளீழ
முறுதலால்வாசவன்றருலவலாலமுதின்சாலை
துறுதலாலிலங்கைநாடுசுரேந்திரனுடதொக்கும். (௩௬)

நாடருஞ்சிகரத்தும், ரீங்கமணிப்புதியசோதிப்
பாடலம்விண்ணுமண்ணும்படர்ந்துகீழ்ப்பளிங்குமுன்றி
லாடெழுநிலம்போயப்பாலுரகமாமணியும்வெள்க
நீடரும்பாதலத்தினெறியுறப்புருதல்போலும். (௩௭)

புகுந்தசீரிலங்கைநாடும்புலவர்பொன்னுந்நாக்கிப்
பகுந்தபோதந்தநாட்டின்படியனுக்குறைந்தபின்னு
மிகுந்தமாமணியாற்பொன்னுன்மேன்மையான்மருந்தாலொத்த
திகழ்ந்தவாளுடென்றலுமில்ங்கைக்குத்தோற்றதம்மா. (௩௮)

தோற்றுமிவ்விவங்கைநாட்டின்றொல்லவளஞ்சிறிதிங்கேனுஞ்
சாற்றினனிசைக்குமிந்தத்தலத்திலுத்தரபாலாக
வாற்றணிவேணியன்னலருளுடனமருகின்ற
ஆற்றமில்லகயிலைத்தோற்றமொருசிறிதுகாக்கலுற்றும். (௩௯)

ஈழமண்டலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௫௪.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

உகாத்தநால்வேதத்துச்சியொருதனித்தலைவனு
யகாத்தலைப்பாம்புகுழுவாணைபாலயன்மாலும்பர்
நிகாத்தபேரண்டகோடிநெடுமுகடனைத்துஞ்சாயக்
ககாத்தலைதெரியாஆழிக்கடல்புடைபெயர்ந்தநந்நாள். (௧)

நாளொடுநாளுஞ்செல்லுநவடெருங்கோள்களும்புத்
தேளிருநகருமோதித்திசைமுகன்பதியுங்கோத்துக்
காளமா முகிலின்மேனிக்கடவுடன்பதியுங்கொண்டு
தாளதுத்தெவையுஞ்சாயத்தழீஇயநவ்வாழியெங்கும். (௨)

எங்கணும்பரந்தரீத்தமெறியலையலைப்பச்சிந்தித்
தங்குபேருலகமுழுகச்சராசரமனைத்துமாய்த்துத்
துங்கவெள்விடையான்மேனிச்சுடரிடையுயிர்களயாவும்
பொங்குபொன்னுருகித்தம்மிற்புருவடோற்புருந்துநின்ற (௩)

நின்றபேராழியுழிநிலலனிவ்வுலகையெல்லாங்
கொன்றிடவிடுத்தசேனைக்குழாமெனமுழங்குகாலை
யன்றதனாப்பணிங்கவருவனாகுமிழியாக
பொன்றல்லீசோதிதாமாய்ப்புகவினையாடும்ருங்கே. (௪)

ஆங்கெறிபரவைவெள்ளமடங்கலுங்கார்மீதேறி
யீங்குயருலகத்தூடேயிழிந்துநின்றுலாவிமீண்டும்
தேங்குநீர்க்கடல்போமாப்போற்சிவனளித்தகிலத்துற்ற
தாங்கருஞ்சுடர்களயாவுந்தனிச்சுடரடைந்ததன்றே. (௫)

அடைந்தவச்சோதிநாதமதன்மொக்குள்விந்துவாகப்
படர்ந்ததோரநேக்கோடிபரிதியிற் * படலைகான்று
கடந்தபேருழியாழிக்கடலைத்தாலுஞ்சால
விடந்துளங்காதுமேன்மேற்றிகழ்ந்துமீதெழுந்ததம்மா. (௬)

எழுந்ததுகுமிழியாயவெம்பிரானனந்தகாலங்
கொழுந்திகைக்கடலினின்றுபின்னொருகருணைசூரப்
பொழிந்ததுபடலைச்செந்திபுணர்ந்ததுபுணரிமேலோர்
செழுந்தலைவெற்புமலைகிறுபொடிபொடித்தசுற்றும். (௭)

சுற்றெலாம்பொடித்ததுளிசுதைமதிலாகமுந்ரீர்
வற்றினும்வற்றாமொக்குண்மதிற்கொருசிகரமாக
வுற்றதோரிலக்கங்கோடியோசனையுயர்ந்திரண்டு
பெற்றபங்ககலமாகிப்பெயர்விலாக்கயிலையான. (௮)

ஆனவக்கயிலைக்கங்கமரும்படையாகத்தொலை
யீனமில்சோதியோராயிரம்பெருஞ்சிகரமாக
வானநாற்றிசையும்வாயின்மற்றைநாற்சத்தியாகத்
தானமாயதற்குநாப்பண்டங்குமெங்கடவுடோற்றம். (௯)

தோற்றியதானும்பாகத்தோகையுமிருந்தவெல்லை
சாற்றியதோகைச்செங்கைத்தாமனாபிறந்தவிந்து
மாற்றருஞ்சோதியான்முன்வருவித்தலுழித்தீயை
பூற்றமோடுண்டுவிமையொருகணத்தமைத்ததாங்கே. (க0)

அமையுமக்காலத்தந்தவரும்பெருங்கயிலைக்குன்றத்
துமையுமெம்பிரானுமொன்றாயுறைந்துழிபூழிமேலு
ளிமையவர்முனிவரண்டரிந்திரனரன்மால்வேதன்
சமையமுன்றுடைத்தாம்பீளச்சமைக்குதிதலைவவென்றான். (கக)

என்றலுமிமைக்குளுன்னிலங்குதன்வடிவத்தாடே
யன்றுருத்திரன்மால்வேதனண்டமண்டத்துளோனாத்
துன்னுவித்தவர்க்குத்தத்தந்தொழிற்குணம்பயிற்றிமுன்னர்ப்
பொன்றுபல்லுயிருமீளப்படைத்தனன்பொருவினாதான். (கஉ)

படைத்தவத்தலைவரீசன்பணித்தவப்படியேகீழ்பாற்
கடைத்தலைக்கமடமாதிககனமுதண்டமீற
யிடைத்தலைப்படுவயாவுமெவ்வுயிர்ந்தோகையுஞ்செய்து
சடைத்தலையிறைவற்காணச்சயிலவெண்கயிலைபுக்கார். (கங)

புக்கவரிறைஞ்சினின்பொழுதுபூங்கமலத்தோனை
முக்கணன்பார்த்துவெள்ளிமுதுகுன்றமிதற்குநாப்பண்
டொக்கபேரவைக்குட்பீடந்தொகுத்துநீசமைத்தியென்ன
வக்கணத்திருகைகூப்பியயனினிதமைக்கலுற்றான். (கச)

அமைவுறுகிரணரீலத்தடக்கிமுத்தருகுபோக்கித்
தமனியரீலஞ்சேர்த்துச்சலாகையிற்கால்கண்டி
யிமைதருமரிமானேந்தவியற்றியபீடந்தாங்கி
யுமையொருபாகன்முன்னருய்த்தன்னுலகமுய்த்தான். (கரு)

உய்த்தவப்பீடந்தன்னையுருத்திரகணங்கணைக்கி
யத்தனுக்கொருதேராழியாயினவருக்கொல்லா
மித்தலையின்றுபீடத்திருந்திடுநிலைமையென்னச்
சத்தியுஞ்சிவனுமந்தத்தமனியப்பீடஞ்சாரந்தார். (கௌ)

சாரணிசடிலத்தெம்மான்சத்தியோடுறைந்தவெல்லை
யாரணன்முதன்முவோரும்காவெனக்கேட்டும்பர்
சீரணிமுனிவர்நாகர்சித்தரோடியக்கர்மிக்கோர்
வாரணிமுலைத்தமாதருடனவர்வந்துபுக்கார். (கஎ)

புக்கனர்பழுமாத்திற்புட்குலம்புகுவபோல
நக்கன்மாக்குன்றஞ்சூழ்வார்நவிலுமக்குன்றிற்சால

மிக்கவெங்களிற்றின்சுட்டம்பிடியொடுமருவியேற்றம்
றக்கேதயுவமையல்லாற்சாற்றலாமுவமையுண்டோ. (கஅ)

உண்டிலையென்னின்றமருங்கொடுமொருங்குகோடி
வண்டியிர்குழலார்வெள்ளிமலையிடைத்தொடருந்தோற்ற
மண்டமுமண்டம்பாவுந்தழுவியவசலஞ்சூழ்ந்த
தண்டலில்பசும்பொற்சோதித்தளிர்க்கொடிபடர்வபோலும். (கஆ)

படரொளிச்சிலம்புபம்பும்பாவையர்பதத்துச்செம்பஞ்
சுடரடிச்சுவட்டிற்றித்திலங்கியகயிலைத்தோற்றங்
கடவுள்வெண்பாலின்வேலையிடையிடக்கமலம்பூத்த
தடைவினைநிகர்வதுல்லாலல்லதுசொல்லலாமோ. (உ௦)

ஆமிவர்சாயலாலுமருமடநடையினாலு
மேமுறுயினமென்றெண்ணியிளமயில்பிடியொடன்னந்
தாமவார்குழலார்சொல்லுந்தாளிண்பிறகேசெல்லக்
காமுறலனேகமென்னின்மகளிர் தங்கணக்கார்சொல்வார். (உக)

சொல்லருமரம்பைமாதர்சரிசூழன்மலருந்தேவர்
மல்லலம்புயத்திற்றாங்குமாலையுமியக்கர்மாபி
னல்லளிகுமுறுந்தாருநாகர்தம்முடியிற்போது
மெல்லையில்கோடிகா தம்பரிமளித்தெழுந்ததாங்கே. (உஉ)

வேறு.

ஆங்குவானவர்மவுலியிற்செம்மணியழகும்
பாங்கின்மாதர்தங்கருங்குழற்கருமையும்பலவா
யோங்குலுவெள்ளிவெண்பளிங்கொடுநிழல்விடவோடை
தாங்குமாம்பலுஞ்சூழ்வருவண்டுபோற்றயங்கும். (உ௩)

தயங்குகின்னரர்வீணையின்சுருதியுந்தகையோர்
முயங்குமங்கையர்சிறுமொழிமழலையுமுயங்கும்
வயங்குபல்லியத்தமலையுமறையின்வாயொலியு
மியங்குமண்டவான்முகடளவிசைபடவிசைக்கும். (உ௪)

இசைக்குனாலொடுமுப்புரினாலினரிருக்கை
யசைத்தகுண்டிகைத்தண்டினர்மரவுரியரையர்
குசைப்பசும்புலர்விரிசடைமுடியினர்குழுமித்
திசைக்கடோறும்பல்லாயிரகோடியர்செறிந்தார். (உ௫)

செறிந்தகாய்கனியுண்டியாற்றிருவுருப்புலர்ந்தோர்
நறுந்தளிர்ந்தொகைமலர்கொய்துமுனிவர்க்குநயப்போர்

குறைந்தசிற்றிடைவற்கலையுடுத்தகொம்பனையா

ரறைந்தமாதவர்பன்னியர்துன்னினரநேகர்.

(உ௧)

துன்னியிம்முறைமகளிருங்கடவுளர்தொகையுங்

கன்னிராண்மலர்ப்பெருமழைசொரிதருங்கரத்தார்

நன்னராசிசொனுவின்நடைநடைதோறுஞ்

சன்னிதித்தலைநோக்கியேவிழுந்தெழுந்தலையர்.

(உ௨)

தலையுருத்திரகணத்தவரநேகர்செஞ்சடையர்

நிலவெறித்தவெண்ணீற்றொளிமேனியினிறத்தர்

கலைமதித்திருமுடியினன்கயிலைமேற்பாலி

னலைகடற்பரந்தடைவதுபோலவந்தடைந்தார்.

(உ௩)

அடைந்ததேவராய்ப்பிறந்தவரநேகர்க்குங்கயிலை

யிடந்தனித்தனிவரவரப்பெருத்ததென்சொல்கேன்

கடந்துமுதண்டம்யாவையுங்காட்டியபபாதன்

படர்ந்தமேனியாம்பழைமையும்புதுமையோபகரில்.

(உ௪)

பகரில்வெள்ளியங்கிரிதனைப்பெரிதெனப்பகர்கோ

சிகரமால்வரைநீளமுள்ளவெலாஞ்செறியு

நிகரில்வானவர்குழாந்தனைப்பெரிதெனநினைக்கோ

மகரநீர்மணலெண்ணினுமெண்ணொறாமனத்தால்.

(௩௦)

ஆலமுண்டவர் கயிலையையிவ்வண்ணமணுகு

மேலையிந்திரன்முதலினோர்விழிப்புனல்பொழிந்து

சாலநந்திகைப்பொற்பிரம்பேவலாற்றலைவன்

கோலவாயிலுங்கடந்துபொற்கோயிலுட்புகுந்தார்.

(௩௧)

தாரகைக்குலந்தழுவமீதொருதலைப்பிறைக்க

ணுருஞ்செக்கர்போலக்குடன்பிறையணிந்தவனை

யீரநாண்மலர்விரிஞ்சனன்றியற்றுபீடத்தின்

மேருமால்வரைபவளவெற்பெனவிருந்தவனை.

(௩௨)

இருக்கும்பேருலகேழினோடேழையுமேந்தும்

பெருக்கும்வாளராக்கங்கணம்பிறங்குகையவனை

யுருக்குந்தீயிடையரக்கெனவுமையுமுள்ளுருகத்

திருக்கடைக்கணோக்கியதிருமுகத்தவனை.

(௩௩)

முகமுகத்துடனெதிர்ப்படக்கண்களான்முகந்து

நெகுநெகுக்கனிந்தென்புறவுருகின்றிரங்கி

யகமலர்ந்துதம்மெய்ம்முழுதந்நிலத்தழந்தப்

புகவிழுந்தரகரவெனமுறைமுறைபுகழ்ந்தார்.

(௩௪)

வேறு.

புகழ்ந்தனர்சிலர்தங்கண்ணீர்பொழிந்தனர்சிலருள்ளன்பு
நிகழ்ந்தனர்சிலர்பெம்மானேநினைகிலார்செனனந்தன்னை
யிகழ்ந்தனர்சிலர்தூரத்திலிகந்தனர்சிலர்கைகூப்பித்
திகழ்ந்தனர்சிலர்பொன்மாரிசிதறினர்சிலராய்வின்றார். (௩௫)

நின்றகலாதசோதிநிலெனக்கோடிகோடி
துன்றுமெண்டிகைகடோறுஞ்சுராதிபேந்துஞ்சோதி
யன்றொருகுமிழியாய்வின்றருளுநாளமர்ந்தசோதி
யின்றுபற்பலவாய்த்தோன்றிற்றென்னலங்கயிலையெங்கும். (௩௬)

எங்கணுமெழுந்ததூபத்திட்டசீதாரிக்கந்த
மங்குறநிறைந்துதிக்குமண்டமுநிரம்பித்தெய்வத்
திகள்சூடியவெம்பெம்மான்சிவலோகத்தெருக்கடோறும்
பொங்கியதென்றாலந்தப்பெருமையார்புகறம்பாலார். (௩௭)

பாலலைப்பள்ளியானும்பங்கயத்தயனுங்காணக்
காலினையெவருங்காணக்காட்டியகடவுட்குன்ற
மேலுறப்பொழிபூமாரிவேலைநீடுயிர்த்துமாற
யேலநான்மலரைமொண்டுண்டிறைப்பதுநிகர்க்குமம்மா. (௩௮)

மாதவர்முனிவர்வானோர்வழுத்தியமுழக்கத்தோடே
யோதியகாளதாளமுதல்வலம்புரிப்பேரோதை
சோதியைவணங்கப்போந்தார்சுரனொனத்தொடர்ந்துபின்வந்
தோதவேலைகளோரோழந்துதிசெய்வதொக்குமன்றோ. (௩௯)

வேறு.

• — மன்னியவிந்நிலைவானநாடருந்
துன்னியமுனிவரும்பிறருஞ்சோதியைச்
சன்னிதிவந்துகண்டிறைஞ்சித்தான்மலர்
சென்னியிற்புனைந்துதந்துயரஞ்சிந்தினார். (௪௦)

சிந்தைநீசிந்தையிற்றெளியுஞ்சோதிநீ
யெந்தைநீயாயுநீயெங்கட்காவிரீ
விந்துநீநாதநீமேலுங்கீழநீ
பந்தநீவீடுநீபகலுமல்லநீ. (௪௧)

நீயலாற்பிறிதிலைநிலமுதற்பிறப்
பாயவைம்பூதங்களங்கங்காயினை
நாயகநின்பதநளினம்போற்றுதற்

• கேயதுபெருந்தவமென்செய்தேமரோ. (௪௨)

வேறு.

செய்யுமெத்தவமேபோற்றிசிவபரம்பரனேபோற்றி
வையகம்படைத்துங்காத்துமறித்துயிர் துடைப்பாய்போற்றி
ஐயனேபோற்றியெம்மையாண்டநாயகனேபோற்றி
தையலோர்பங்காபோற்றி தாணுவேபோற்றிபோற்றி. (ச௩)

போற்றியேமறையுந்தேமும்பூங்கழற்புண்டரீகஞ்
சாற்றியவெமக்குத்தந்தாய்தண்ணளியெளிமையென்னே
வாற்றலையொலிக்குஞ்சென்னியமலனேயின்னுரின்ற
தோற்றம்போலென்றும்பாங்கடொழுகமுன்னிற்கவென்றார். (சச)

என்றவரீண்டுமிண்டுமீனையடிபணியுந்தோறு
மன்றவரீமோலிமாலையாதனச்சோதிக்கற்றை
குன்றமாகியிலையெல்லாங்கோடிபல்வெய்யோர்போல
வென்றிவெங்கிரணச்சூழல்விரிந்தெனவிரிந்ததெங்கும். (சரு)

விரிகதிர்த்தரளக்கொங்கைமெல்லியலரம்பைமாத
ரரிவையர்பிறரும்பாரும்மம்மைமுன்னிறைஞ்சியெம்மைத்
திருவடிக்கடிமைகொண்டுன்றிருவருள்கரத்தியென்னப்
புரிவனேக்கரங்கள் கூப்பிப்புகழ்ந்தயனின்றாரன்றே. (சசு)

அன்றந்தவமாவெள்ளமனைத்தையுநனைத்தண்டாமக்
கொன்றையஞ்சடிலக்கோமான்குளிர்மலர்க்கடைக்கனோக்கி
நின்றதோர்ந்திதன்னைநின்கையிற்பிரம்பானீக்கி
யின்றவையாககிற்பித்திருபுறநிறுத்துகென்றான். (சஎ)

நிறுத்தினனந்தியந்தநெடியமாலயனுந்தெய்வத்
திமத்தொருகோனும்வானோர்தொகுதியும்பிறருஞ்சேரக்
குறித்தவநிலையேநின்றாகூப்பியகையராகி
மறைத்தபேருலகையீளவகுத்தவாறுணர்த்துகென்றார். (சஅ)

உணர்த்தருமுலகையெல்லாமுததிகொண்டலைத்தவெல்லைக்
குணிப்பருமனந்தகாலம்பரையொருகுமிழியாகத்
தணிப்பிலாக்குமிழிக்கேயாமொளியெனத்தரித்துநின்று
பணித்தனமூழிச்செந்தீயதுகூடல்பருகிற்றன்றே. (சக)

பருகலுக்குமிழியிந்தப்பருப்பதமாயிற்றங்கண்
மருவினந்துணையோடேமறித்தநம்வடிவத்துடே
யருநெறிமூவரைத்தந்தவர்பொருட்டகிலமெல்லாம்
விரிதாச்செய்வித்திந்தச்சேடனைவிடுத்தோமென்றான். (ரு0)

என்றலுமிரலேபூர்தியிறைஞ்சிநின்மைமீதுதத்தா
 லுன்றிருவருளாலெந்தவுலகிற்குநிலைமையல்லா
 லன்றியும்பிறிதொன்றில்லையாதலாலெமைச்சொலாது
 வென்றியிற்சேடனெந்துமென்றதென்விமலவென்றான்.

(ருக)

வேறு.

ஆனகாலையங்கரவினுக்கரசனின்றமுலா
 ளுனமொன்றிலார்பற்பலரிருப்பநீயொருவன்
 மானவென்வலிசொல்லலுமனம்பதைத்தெழுந்தா
 யினநின்மதிகாண்மதியென்பதிங்கிதுவே.

(ருஉ)

இதுமொழிந்தநின்றொண்மையெத்தனைக்குமீறாக
 வதிருமாயிரம்வாயிலோர்வாய்க்கடையமையும்
 விதுவுஞ்செங்கதிர்க்கடவுளும்விழுங்குவனென்றால்
 முதிருந்தேவர்முன்னீகொலோவிகழ்ந்தெனைமூவாய்.

(ருங)

வாயினாற்சிலசொல்லலாம்வருவதொன்றுளதோ
 நாயகன்றிருவருளினாமிருவோருந்
 தீயபூசலையிற்றிஹற்றெரியுமிங்கென்றான்
 மேயவாயுவுநகைத்தெதிர்டுகையெழவிழித்தான்.

(ருச)

விழிகண்முன்றுடையெம்பிரானேவலால்விதித்த
 வழிவில்பேரண்டச்சராசரமனைத்திற்குநினக்கு
 முழுதுமாவியுள்யானொருமுயக்கமாய்முயங்காப்
 பொழுதுநிற்குநில்லாதெனவறிகிலேபுல்லோய்.

(ருரு)

ஓயவோய்ந்துநானொழித்தபோதொழிந்ததிவ்வுலகிற்
 காயமாதியவநாதியாய்வருவதுங்கருதாய்
 நீயிருக்கிலென்பொருகிலெனீயுமோர்பொருளோ
 மேயகோபுரந்தாங்கியென்றுரைப்பதுவிருதோ.

(ருசு)

விருதுகூறியநின்வலியென்வலிவிரைவிற்
 பொருதுகாண்குதுமென்றலுமுரசலும்புகைந்து
 வருதியென்றனனிருவருமிறைவனைவணங்கித்
 தருகிபோரெனப்போர்க்கிடங்கொத்தனன்றலைவன்.

(ருள)

தலைவன்கூறியபணியினுற்றமனியமேரு
 நிலவுமாயிரஞ்சிகரமுந்திசைதிசைநெருங்கப்
 பலபனுமுடிபாப்பிநான்மறைப்பனீபறிக்கி
 ளுலகெலாமுனக்கொருதனித்தலைமையுண்டென்றான்.

(ருஅ)

உண்டெனப்பரிபவம்பெரிதுரைத்தவாயுடைத்து
மண்டுசூழிகைப்பொறிப்படங்கிழிபடமலைந்து
சண்டவூழியினுலகெலாந்தவறினுந்தவறாக்
கொண்டன்மால்வரைச்சிகரமுங்கொள்வன்யானென்றான். (௫௯)

என்றவாயுவுஞ்சேடனுமெதிரொதீர்மலைந்து
நின்றபூசலைநோக்குவம்யாமெனநிமலன்
றன்றுணைப்பெருந்தேவியுந்தானும்வானவருஞ்
சென்றுமுன்றிலிம்போந்துபுன்முறுவலுஞ்செய்தான். (௬௦)

செய்யசூழிகைப்பொறிபடம்விரித்தவச்சேடன்
மொய்கொளாயிரங்குவடுமுட்புதைபடமூடி
யையன்வெண்ணிறக்கயிலைக்குச்செந்நிறத்தநேகந்
துய்யமாமணிக்கோளகைவிரித்தெனச்சூழ்ந்தான். (௬௧)

சூழுமாருதக்கடவுளுஞ்சுழித்தெறிந்தார்த்தான்
பாழிமேருவேமுதலியபருவரைக்குழாமு
மாழியம்பெருங்குன்றமும்பெயர்ந்தசைய
வூழிகாலமோவிதுகொலென்றுலகுளோருலைந்தார். (௬௨)

உலைந்தவாயிரகோடிபேரண்டமோடுலக
மலைந்தபூசலுமலைபவன்பவனனுமாகக்
கலைந்தவெள்ளிவெற்பதிலொருபெண்ணெனக்கறங்கத்
தொலைந்துமண்ணெடுவிண்முதல்சுழல்படச்சுழன்றான். (௬௩)

சுழலுமேழ்கடற்பரப்பெலாஞ்சிறுகுறுந்துளிபட்
பிழலுமெண்டிசைக்கிரிபொடிபறக்குமென்றிசைத்தார்
றழலுந்தழும்விண்ணுமண்ணுந்தடுத்திடினு
மழலுமாருதத்தெறிசினமடங்குமோவடங்கா. (௬௪)

அடங்குமப்பொழுதமாருமுனிவருமயனும்
படங்கொள்பாயலான்முதலியபலருமெம்பகவ
னிடங்கொள்சேவடியிறைஞ்சிரின்றினியொருகணத்தி
லொடுங்குமண்டமுஞ்சராசரக்குழாங்களுமுரவோய். (௬௫)

உரயிரண்டினுமொன்றொடொன்றிழிபடாதொருவர்
விரவுமோர்தலைவிலக்கலைநன்றெனவிளம்ப
வரவையாயிரங்குவட்டிலோர்குவடுவிட்டகலச்
சுரரியம்புமினெனவிளம்பினுமையவடுணவன். (௬௬)

துணைக்கைகூப்பினரோடினர்சொல்லினர்சேட
னணைக்குமாயிரம்பனுமுடிக்கொருமுடியகற்றப்

பணைக்குமச்சிகரந்தனைக்கையுறப்பறித்துக்
கணைக்குநேர்கண்ணிபங்கன்முன்வைத்ததக்காலே. (௬௭)

காலமீறெனவிறந்திடாதுலகெலாங்காத்த
தாலவாளராவொருபடஞ்சாயந்தெனவறைந்தார்
மேலேவானவர்லீலனைநோக்கியுன்வீரம்
போலவாருளர்வீரமென்றவனையும்புகழ்ந்தார். (௬௮)

புகழ்ந்தவாயுவைக்கயிலையின்றென்புறம்போந்து
திகழ்ந்தவித்திரிகூடமாஞ்சிகரத்தையேந்தி
மகிழ்ந்தியாமதில்வருருவந்தென்கடன்மருங்கே
நிகழ்ந்தவீழத்தின்வடகரைநிறுத்துநீயென்றான். (௬௯)

வேறு.

என்றரன்றிரிகூடவெற்பிலெழும்புகொழும்புறவேறினன்
துன்றுமாலயன்வாசவன்சுரநாடர்குழுவணங்கினார்
நின்றவாயுவைநோக்கியிந்தநெடுங்குவட்டினையேந்தென
வன்றுகூறினனென்றுநாகமதாடவம்புலிகுழிஞன். (௭௦)

அம்புராசிகொழுதிபோயபினுமுகம்பதினெட்டுளும்
நம்புசீரவியத்தமாதிடக்குமிந்தவுகத்துளே
விம்பர்வாழவிலங்கையிற்கடிதெய்துவந்திரிகூடமோ
டும்பர்மாலயனீவீர்வம்மெனவோதினனுலகாதியான். (௭௧)

ஆதிகேசவனாதிவாசவனமரர்நன்பரிவாரமாய்ப்
போதவேதனியற்றியிட்டசடங்கினிற்கலைபுகலீ
யோதவேலையிலங்கையுத்தரமுயரும்வெற்பினழிக்கொரு
தாதுபோற்கதவிட்டுமீதுதரித்தனன்னமருத்தனே. (௭௨)

அருத்திசித்திரையுத்தராயனமாதபத்தினமத்தநாட்
குருத்திகழ்ந்திடுமோனாபூரணகூடுமானியம்வேனிலாம்
பருத்தமாமகரத்துமுன்னொருபங்குறத்திரிகோணமிங்
கிருத்துகாலமெனத்தெரிந்தயன்யாவருக்குமியம்பினான். (௭௩)

நானிலம்பெருமகனாடுத்தகடற்குள்யோசனைநண்ணிய
மேனிலத்தினையாறுதண்டுநியிர்த்தடிப்புறவின
வானகாவதநான்குகொண்டுதன்வளர்கொழந்திடமைந்துமூன்
றானதண்டிடைபெற்றதக்குவடண்டகூடநிகர்த்ததால். (௭௪)

அண்டர்நாயகனக்குவட்டிடைக்கங்கைபொங்கவழைத்தன
னென்மசைக்குநடுப்படச்சிவலிங்கமேனிகழ்ந்துநீள்

விண்டேதார்க்கனக்கபாடமொடுருவுபாதலமீதுவேர்
கொண்டுமேவினமேலனேகரஞ்ச்சனைப்படி.கொள்ளவே. (எடு)

கொள்ளுமேனியடங்கலுங்குளிர்கங்கைகண்டதுகோதைகண்
டுள்ளமர்ந்ததெனம்பிரானுனதடிபணிந்துலகுய்யவே
வெள்ளரின்பதமீதுநின்றிடரீயதன்புறமேவுற
வள்ளலேவருகென்னவந்தனன்மாநிலாவிடையேறினான். (எசு)

ஏறுமித்திரிகூடம்வந்ததிருந்ததிப்படியதனிடை
வீறினுத்தரமொருபெருங்குகையகிள்முனித்தொகைமேவிடுங்
கூறுதென்குகைமணியுகும்புனன்முத்தமுங்குடகுகைபெரு
மாநிலானுகங்கையிற்புகவழிநருங்குகைபூருவம். (எஎ)

உவந்ததோர்நிருதித்திசைக்குகைவெள்ளியாலயமுள்ளுற
நிவந்தபூதமதொன்றுநின்றிடுநெடியவாயுதிசைக்குகை
சிவந்தநாகருலாகமேல்வழிசெல்வதிசர்திசைக்குகை
தவந்தரத்தருமுத்தியிவ்வகைகுகையோழ்வகைசார்ந்ததே. (எஅ)

தேமும்வெற்பினிலுட்பெருஞ்சுனைசென்றுதுன்னியசேவடி
நீடுபாடலமப்புறந்தொழுகின்றநாதனையிப்புற
நாமுண்டலமண்புறத்தொழநண்ணினுயர்விண்ணுளே
யோடியோரொளியாகுகின்றருளுன்னினுன்மறைமன்னினான். (எக)

வேறு.

மன்னினுனரனித்திறம்பெருவகைக்க
ணன்னமால்வகைப்பெருமையையாவோயறைவார்
மின்னுவெள்ளியும்பேரொளியெண்ணிலாவெறிப்பத்
துன்னுகார்க்கடல்பாற்கடலாயதத்தோற்றம். (அ0)

தோற்றும்வெண்ணிலாமிளிர்கின்றசோதியங்கற்றை
வீற்றிருந்தவான்புடையுடுக்குலமிடைந்தென்னப்
பாற்றரும்பெருங்கயிலையின்புறமொம்பணிஸத்
தேற்றினங்கடற்றிரையொடுங்கரைதவழந்தேறும். (அக)

ஏறும்வெண்கதிர்க்கற்றையேழ்குகைதொறுமெறித்து
வீறுபாதலந்திசைதொறுமிருளறவிளக்கச்
சீறுநாகர்தம்பனாழுடிமாணிக்கச்சிவப்பு
மாநிலாதவெண்முத்தமாய்வெளுத்ததெம்மருங்கும். (அஉ)

மருங்கெறிந்துமண்ணுலகெலாம்பரப்பிவானுலகி
னெருங்கும்வெண்சுடர்க்கற்றையானிறம்பிறிதாஐப்

பெருங்கதிர்ச்செழும்பரிதியுங்குசனும்பிறரு
மொருங்குவெண்மதிக்கடவுளாய்விளங்கினருடலம். (அ௩)

உடனெதிர்ந்துமுன்மாலயனுருத்தநாளுமைதன்
னிடமிருந்தேதோரொம்பிரான்மழல்வடிவெடுத்துப்
படருமேனியினிற்றொளிபூத்தவப்படியே
கடவதன்றியும்வேறிணையில்தென்கயிலே. (அ௪)

கயிலையங்கிரிக்குழுவொடுதழுவினகண்ணி
மயிலியாவையும்மன்னமதாக்கித்தன்வடிவாற்
சயிலமேதிகர்கருங்களிறனைந்நையுத்தாரும்
பயிலுநாட்டிராவததிறம்பெறப்பண்ணும். (அ௫)

நிறத்தமால்வரைக்கருங்கடற்புடைதழீஇரிமிருந்
திறத்தையுமதன்சுடர்வடிவனைத்தையுஞ்செப்பிற்
புறத்துலாவருமாழியாமுழியம்போழ்து
மறித்தடங்கையானெழுபெருங்குமிழியைமானும். (அ௬)

மாரிலப்பெருந்தகழியின்மறிகடனெய்யி
லானவக்கிரிநிறுத்தியவிழைத்திரியதன்மேன்
ஞானநாயகனுலகுளோர்மனைவிருணலிய
மேனியீதுறவெறிசுடர்விளக்கெனவிளங்கும். (அ௭)

விளங்குநாற்பெருந்திசைதொறுந்திசைதொறும்வீசித்
துளங்குசிகரத்திவலைவெண்முத்தொடுதுளித்தல்
களங்கவல்வினைநீங்கினதாமெனக்கடலுந்
தளங்கொள்பூமழைபொழிந்தடிதாழ்வதேதிகர்க்கும். (அ௮)

நிகரிலாச்சிவனெம்மையேதாங்கினனித்தம்
பகருமங்கவன்றன்னையும்பரிப்பென்றெண்ணிப்
புகரிலாக்கங்கைதிரண்டுமுக்கோணமாய்ப்பொருந்தி
மகரவேலையினிற்பேதபுளையுமீவ்வளையும். (அ௯)

வரையறப்பலதேவமம்மருங்குஞ்ஞந்திறைஞ்சப்
புரமொரிக்குநாண்மாலொருவெள்விடைப்பொற்பாய்ப்
பரமனைப்பரித்ததுவெனப்பகரலாம்பரவைத்
திரைநடுப்படவிம்மலைநிலைக்குமிச்செய்கை. (௯௦)

செய்தவத்துளோர்தேவருத்தரத்திருக்கயிலைக்
கெய்துவார்களிக்கயிலையின்வடிமமக்கயிலைக்
குய்யமேவுவாருத்தரகயிலையுற்றிடவு
மையமாக்கியத்தற்கிதுவடிவினாலம்மா. (௯௧)

மாலையந்துழாய்மணமுமத்தாமமைமணமு
மேலேநாட்டுறைகற்பகவினாமலர்மணமுங்
காலையந்தியுமுச்சியுங்கயிலையின்மணக்குஞ்
சாலவந்துவந்தமரர்மாலையனிவர்தாழ.

(௯௨)

தாமுமால்கடல்வரங்கொலோலிலங்கையின்றவமோ
சூழநாவலந்தீவுளோர்புண்ணியத்தொடர்போ
வாழியுத்தரதிசையினுங்கொடுவந்துவைத்த
பாழிமாருதப்பயன்கொலோவென்பர்கள்பலரும்.

(௯௩)

களளரும்புழங்கொன்றையானுறைந்ததென்கயிலே
வெள்ளியங்கிரியிவ்வகைவிளங்கியதிப்பா
லள்ளல்வேலைநஞ்சண்டவாருச்சனைக்கனைக
ருள்ளமன்பொடுதொடர்கதையாயதிங்குரைப்பாம்.

(௯௪)

திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௪௮.

மூன்றாவது

புவனோற்பத்திச்சருக்கம்.

ஆயநன்சிவலிங்கமென்னுமருபமாருமுருஉவினை
நேயமுற்றவருச்சனைக்கதுரிச்சயப்பொருளாமெனச்
சேயுருத்திரன்வேதன்மாலிவரசெய்யுமர்ச்சனைகாணவே,
னாயமெய்ப்புவனத்தின்மேலவருந்பவித்ததுசொல்லுவாம்.

(௧)

சொல்லுறும்பதினெட்டெனப்புவிதுன்னுகின்றவுகங்களில்
வில்லுலாமவியத்தமாதிவியத்தம்விந்தமலங்குதம்
வல்லவாமநிலங்களானமகாவுகங்களொரைந்தினு
நல்லதென்கயிலாயவாதினையநாடிவந்தனர்சங்கரர்.

(௨)

வேறு.

சங்கரன்கிரீசன்சம்புசமாருடன்பகவன்குலி
கங்கையன்விருபன்மூர்த்திகலாதரன்வாமனீச
னிற்குருத்திரர்கள்பன்னோரிறைவர்தென்கயிலைமீதி
லங்குளபரணையன்பாயருச்சனைசெய்யுங்காலம்.

(௩)

செய்திடுபூசைநோக்கிச்சிறக்குமவ்வியத்தாலந்தத்
துய்யவாகாயந்தோற்றத்துலங்குதாரகைகடோற்ற
வையனுக்கபிடேகத்துக்காகவென்று தகந்தோற்றப்
பொய்யிலாவிந்தக்காலம்புவனிவித்தாகத்தோற்றம். (ச)

வித்தகன்கனலிவெற்பின்விளக்கெனக்கனலிதோற்ற
வத்தகையிறைவற்கானவலங்குதமென்னுங்காலம்
முத்தித்தருக்கள்யாவுமுனிந்தொளிவித்தான்வெய்யோ
னொத்தெழும்வெயிலையாற்றவுதித்தனன்குடபா * லாலோன். (ரு)

ஆலமுண்டவர்தென்கோணையமலனுக்கானகால
மேலுருத்திரர்களைந்திக்கொடுத்திம்மிலையுபாதி
தூலரின்மாலியங்கீர்த்தலகிடுவார்போல
ஞாலமெல்வாயுவென்பானலத்தினுலுதித்துவந்தான். (சு)

வந்தனைசெய்யவேண்டிமலர்க்கரங்குவித்தசென்னி
யிந்திரனங்கிகாலனழிப்பெறுநிநுதிநீர்ம
னந்தர்வாயுச்சோமனரியவீசானன்றோற்றச்
சுந்தரவசுக்களென்மந்தோற்றினேற்றமாசு. (எ)

கன்னலுமழுதுந்தேனுங்கனிந்தெனமுனிந்திடாத
வின்னசொற்கமலேவாணி † யெழுவகைமாதர்தோற்ற
வந்திலையைம்பத்தொன்றாமக்கரநிலைமேதோற்றப்
பொன்னொடுமணியொன்பானும்புகுந்தொளிவினைத்துநின்ற. (அ)

வினைந்திடுதவமுமன்புமேன்மையுநெறியுஞ்செஞ்சொ
லனைந்திடநாவுமுள்ளவகத்தியன்முதலோர்தோற்ற
வனைந்திடுதிசையோரெட்டிம்வரைகளோடெட்டுமெண்டோள்
கனைந்தமாநாகமெட்டிங்கடாசலமெட்டுந்தோற்ற. (க)

தோற்றமுநெறியுநேருந்துலங்கியவுலகோரேழு
மாற்றிடவெவர்க்குமாற்ற ‡ மகோத்தியேழுந்தோற்ற
தோற்றியதீர்த்தமேழுந்தினங்கண்முவேழுமற்றும்
போற்றபொன்மேருவொன்றும்பொருந்தியங்கிருந்தகாலே. (க0)

காலையில்வருணனக்கிகலந்தவிஞ்ஞானவேத
மேலவாம்பதுமையோனியென்றுமுக்கனோந்தின்

* ஆலோன் - சந்திரன்.

† எழுவகைமாதர், கவுரி, அபிராமி, மாயேச்சுவரி, நாராயணி
வராசி, இந்திராணி, காளி என்பவர்கள்.

‡ மகோத்தி - கடல்.

காலமெய்க்கமலமீதிற்குடிபுகும்பிரமரெண்மர்
பாஸ்புரைநீறுபூத்தபரமர்தாள்விரவவந்தார். (கக)

விரவினனாதிவேதன்விரிஞ்சன்மெய்க்கமலவாசி
தரைதொழுசயம்புமிக்கசதுமுகன்பத்மபூதன்
வரபிதாமகன்பூசிட்டிவயங்கியவெண்மர்கோனைப்
பரமனைவழுத்துங்காலம்பயின்றுளசிறிதுசொல்வாம். (கஉ)

வாய்ந்திடும்வருணகாலம்வயங்கினவெழுமேகங்க
ளையந்திடுமக்கிகாலமிசைந்தனமுத்தியெங்கும்
போந்தவிஞ்ஞானகாலம்புகுந்தனவித்தையாவுந்
தோய்த்தவேதத்திலவேதந்துலங்கினதலங்க்யாவும். (கங)

தலமிசைப்பதுமையோனிதனியுகம்புகுதுங்காலங்
குலவுமுப்பத்துமூன்றுகோடிநற்றேவர்தம்மோ
டலகிலாமுனிவர்தோற்றவவனிகண்முழுதுந்தாங்கி
நிலமிசைமுதன்மையாகநின்றதம்மேருவந்நான். (கௌ)

அந்தமாமேருவென்னுமசலமொன்றேழிரண்டு
தந்தபேரகிலம்யாவந்தனித்தனிதோற்றத்தோன்றிச்
சுந்தரக்ககனச்சோதிதுலங்கினிறிலங்கிவெண்மை
சிந்தரம்பசுமைபொன்மைதிசைதிசைசிறந்துதோற்றும். (கரு)

வேறு,

திசையிற்றிசைக்கனத்தொளிசென்றுற்றெழுமேரு
வசைவற்றிடவெழுபாதலமடையப்பதமுருவி
மிசையிற்பகிரண்டப்பெருமுகஞ்ச்சியின்விரவி
நசையுற்றுலகிரேழினுநடுவேநெடிதுயரும். (கசு)

உயர்வுற்றிடுமேருத்திகளுயரத்திலிரட்டி
யயர்வற்றிடுமடியிற்புடையாகப்புவிசெல்லும்
பயமிற்றுயர்சதிரச்சிரடந்தத்தியல்வடிவா
யியலுற்றதனடுவேயொருராசத்தருவுளதே. (கௌ)

தருவைத்தருமுடியிற்கொடுமுடியிற்றனிரீள
முருகுற்றெழுமளவோசனைமூவாயிரமுளதாம்
வருமப்படிமுடியாயிரம்வரைபெற்றுளதம்பொன்
* னுருபத்திடுமணிபோன்மணியொளியைச்சொல்வெளிதோ. (கஅ)

தோல்பச்சிலைகனிநாண்மலர்சுடர்பொன்படர்நாவ
லேல்தெற்குளமேறிக்கரசெழிலத்தியோர்கீழ்பா

லாஹத்தரமழகுற்றெழுமம்மால்வரையின்கீழ்
நால்திக்குணும்வழிபா தலநகரிற்செலவுளதே.

(௧௯)

உளவெங்கணுநிறையும்புனலூறுஞ்சுனைமாறு
திளகுஞ்சிறையெகினங்கிளியேனம்பிணைகடமா
களபம்பரிசிக்கம்புலிகைபெற்றிடுமுகமா
வளவன்றியதினமாய்வினையாடும்புனலாடும்.

(௨௦)

ஆடொன்றியமுகமாவுடனண்பாவனசரபங்
கோடொன்றியமதமாவொடுகூடன்புறுமரிமா
நீடும்ஊணிதன்னோடெதிர்நேராதனகலுழன்
நாடும்திருமிகவையெலவந்நண்ணர்புகழ்பண்ணார்.

(௨௧)

பண்ணறியவளியின்றொகைபாடும்புதுமலரின்
கண்ணறியதடமுங்குளிர்காணறியகூடமும்
விண்ணறியமுடியுந்தருவிரைநாறியவடியுந்
தண்ணர்முனிகணமுஞ்சுரர்கணமுந்தழவிடமே.

(௨௨)

இடமொன்றியவம்மேருவினிடையிற்புடைமதியுங்
கடறுன்றியகதிருந்திசைகாணத்திரிதரலா
லடறுன்றியபகிரண்டமொடகிலாண்டமதெங்கும்
படமேவியவதனுக்கிணைபகரப்பொருளுளதோ.

(௨௩)

வேறு.

தோமுறுமொருபாலார்க்குச்சுடரவன்குடபாற்சேற
லேமுறுமொருபாலார்க்குக்கீழ்பாலாயெழுதலொன்றற்
றேமுறுநான்குபாலின்நீவுக்குமிந்தச்செம்பொன்
மாமலைவடபாலுள்ளமலையெனமதிக்கலாமால்.

(௨௪)

மால்வரையதனைச்சூழ்ந்துவளைகின்றநான்குதீவுங்
கோலமாமோரோர்தீவுங்கோடியோசனையினூடே
யேலுமுன்றிலக்கம்பன்னீராயிரத்தைஞ்ஞானேகச்
சாலுமயோசனையுட்கொண்டுதனித்தனிவிளங்குமாதோ.

(௨௫)

விளங்குமத்தீவுட்டென்பால்விரிதருசம்புத்தீவு
களங்கயிலதற்கிரட்டியுவர்க்கருங்கடலேனமு
முளங்கொளும்தற்குமப்பாற்பிலக்கமென்றொருதீவந்த
வளங்கொளந்தீவைப்பாலின்மறிகடல்வளையாநிற்கும்.

(௨௬)

நிற்குமங்கதற்குமப்பாநெடுங்கிரவுஞ்சத்தீவு
சொற்குலவந்தத்தீவைத்தயிர்க்கடல்கூழ்ந்துதேங்கு

மூற்குறியதற்குமப்பான்முதுகுசைத்தீவாமந்த
நற்குசைத்தீவைநெய்யினறுங்கடல்வளைக்குமாங்கே. (௨௭)

ஆங்கதற்கப்பான்மேவுமபுட்கரமாகுந்தீவு
தாங்கருமந்தத்தீவைமதுக்கடறழுவிவாழு
மீங்கதற்கப்பாலேசான்மலியெனவிசைக்குந்தீவா
மோங்குசீரந்தத்தீவையொலிபுனற்கடலேகுமும். (௨௮)

சூழும்ங்கதற்கப்பாலேசாகமாந்தீவுதன்னும்
வாழும்த்தீவைக்கன்னன்மறிகடற்பரவைமேவு
மேழ்பெருந்தீவுமில்வாறேழ்பெருங்கடலுமந்த
வாழியஞ்செம்பொற்குன்றம்புறங்கொளவகத்துளாமால். (௨௯)

மால்வரைச்சம்புவிற்கும்பிலிக்கமற்றதற்கும்வண்மை
சால்கிரவுஞ்சமந்தத்தீவுக்குங்குசையத்தன்மை
கேல்வருபுட்கரத்தீவிதற்குஞ்சான்மலியீதிற்கு
மேல்வருசாகமொன்றொன்றிரட்டிவேலையுமில்வாறே. (௩௦)

இவ்வகையோசனைப்பானூற்றிருபத்தைங்கோடி
செவ்வகையிதற்கிரட்டிகடலுமாய்த்திசைகடோறு
மெய்வகைமேருவெற்பைச்சூழந்தமண்விளங்குமெல்லை
யவ்வகையைஞ்ஞாறுழியாயிரகோடியாமால். (௩௧)

ஆயவிவ்வுலகமெல்லாங்கவிப்பதோரண்டமந்தச்
சேய்பேரண்டமந்தவண்டமாய்த்திருப்பேர்செப்புந்
னாயவங்கதற்குமாழிகிரிக்குமப்புறமாய்ச்சூழப்
பாயிருள்கடியுஞ்சோதிபகிரண்டம்பயிலுமன்றே. (௩௨)

வேறு.

பயிலுமங்கதுபன்னவொண்ணாதது
வெயிலும்வெண்ணிலவும்மிளிராதது
செயலெவர்க்குந்தெரிவரிதாயது
மயலிருட்பிணிமாசொன்றிலாதது. (௩௩)

துன்னுமாருதமெங்குந்துவண்டது
மின்னுபேரொளிவள்ளம்விழைந்தது
கன்னிமாலினும்வேதன்கரத்தினு
மன்னுமேனிவகுப்பரிதானது. (௩௪)

ஆனவப்பகிரண்டமடங்கலு
ஞானமாயொருசோதிரயந்தது

தானமற்றது தன்னுடலற்றது

பானமற்றது பாவனையற்றது.

(௩௫)

அற்றதுண்பரமானுவினெட்டிலொன்

நின்றவண்ணமுமில்லையெனுஞ்சுடர்

பற்றிநின்றபராபரமானது

நற்றுமங்கதினாதமெழுந்தது.

(௩௬)

எழுந்தநாதமதீன்றதொர்விந்துவை

யழுந்துவிந்துவதனுட்சதாசிவம்

கொழுந்துவிட்டதுபட்டொருகோயிலாய்

விழைந்துநின்றவெளியினிருந்தது.

(௩௭)

இருந்தகாலேமகேசனெருசன்மால்

விரிஞ்சனாதியவிண்ணவர்யாவரும்

பரிந்துவந்திருபாதங்களைக்கையாற்

மெறிந்துதன்மலர்சிந்திவணங்கினார்.

(௩௮)

வணங்குமன்றொருவாஸப்பிரமணை

யிணங்குவிச்சுவகன்மனையேவியே

யணங்குபாகனழைத்தவனர்ச்சனைக்

குணங்கொழுங்கதைகூறலுற்றாமரோ.

(௩௯)

புவனோற்பத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௮௭.

நான்காவது

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம்.

அரனருஞ்சுடராயபரம்பரன்

பரவுமாறிருவுந்தியிற்பங்கயம்

விரவுவேதன்வெளிப்படவிச்சுவ

கருமனைத்தனிகாட்டுவமென்றோ.

(௧)

ஓதவந்தங்குதித்தவற்கோதுவான்

மாதவன்றிருப்பள்ளிவளந்தது

மீதெவர்க்குமமுதம்வினைந்தது

பாதகந்தெறவந்ததொர்பாற்கடல்.

(௨)

பாலமித்தகடற்குளோர்பார்தளுண்
டாலமித்தமலர்களுண்டத்திரு
மாலமித்தவயிற்றினுண்டோர்மலர்
மேலமித்ததிலுண்டொருவேதியன். (௩)

அன்னதாமரைநீளமனேகமாய்த்
துன்னுமுள்வயின்சொல்லரிதாதலாற்
பொன்னிதழ்புடைமூடப்பொருட்டினு
ளுன்னிநம்பதயோகத்துறங்கினுன். (௪)

உறங்கும்வேதனைநீசென்றுணர்த்தியே
பிறங்குதென்கயிலாயப்பெருங்கிரி
திறங்கொள்பூசனைசெய்வித்தவன்குலத்
தறங்கொளெண்மரோடாகுதியென்றனன். (௫)

என்றுகூறவிறைஞ்சியேபாற்கடல்
சென்றுமாலையுஞ்செங்கைகுவித்தவன்
துன்றுமுந்தியந்தாமரைத்தோடெலாம்
வென்றிவிச்சுவகன்மன்விரித்தனன். (௬)

விரித்துநான்முகன்வெள்ளைவிடைப்பிரா
னருச்சனைக்குணையாங்கழைத்தானென
நிருத்தனெண்ணைநினைத்தனனோவெனப்
பெருத்தவோகைப்பெருங்கடன்முழுகினுன். (௭)

நான்முகன்மனயனமொரெட்டினு
மேன்முகந்தவிருப்பில்வரும்புனல்
பான்முகந்தபணிக்கடலெங்கணுஞ்
சூன்முகந்தமழையிற்சொரிந்தவே. (௮)

வேதமும்பெருவிண்ணவருந்தவர்
போதமுந்தனிதேடும்புராதன
னேதமுஞ்சினமும்மிகழாதவென்
மாதவங்கண்மதித்ததெவ்வாறரோ. (௯)

மதித்தநான்மலருச்சியின்வைத்ததாள்
விதித்தவென்கைநிற்பூசைவிரும்புமோ
வுதித்ததிகட்கொழுந்தொளிருஞ்சடை
பதித்தவெள்ளுகும்பலகூடுமால். (௧௦)

மாலிழைத்ததவங்கொலம்மாலுறை
பாலிழைத்தகடல்செய்பலன்கொலோ

மேலிழைத்தவறங்கொன்மிடற்றினு
லாலிழைத்தவொன்னையழைத்ததே. (கக)

அழைத்தசொற்கொடரகரவென்றெழுந்
திழைத்தயோகமொழிந்தெதிரன்பினற்
தழைத்தவிச்சுவகன்மனையுந்தழீஇப்
பிழைத்தனனிப்பிறவிநோய்க்கென்றனன். (கஉ)

பிறவிதீர்க்கும்பிரான்றனதர்ச்சுனைக்
குறுவதெங்ஙன்யானுய்குவதெவ்விட
மறுவிலாதவசொல்கெனமற்றவ
னிறைவதென்கயிலாயத்திலென்றனன். (கங)

என்றலுங்கமலத்திலிழிந்தயன்
சென்றனன்பிரான்றீயினடம்புரிந்
தொன்றுமூழியழிந்தபின்பொய்யல
நின்றதேதரிகரல்லதுநேருமோ. (கச)

நேருந்தென்கயிலைத்திசைநீள்வழி
பூருமன்னத்துடனவனுர்ந்தனன்
சேருமந்தத்திருமலைகண்டுளங்
கூருமன்பொடிழிந்துகைகூப்பினன். (கரு)

நானநான்மலர்நான்முகன்றூழ்தலும்
மானவிச்சுவகன்மனும்வாழ்த்தியே
தானுமங்கைத்தலங்குவித்தேவிழி
யானபத்தினுநீத்தமரும்பினன். (கசு)

நீத்ததெங்கெணடுவினையென்றயன்
கூத்தன்குன்றிற்குளிர்சுனைமூழ்கியே
தீர்த்தமேந்தியதீர்த்தன்கயிலையை
யேத்தியாலயமுன்னின்றிறைஞ்சினன். (கௌ)

முன்புநின்னைமுடிப்புறத்தேடியு
மன்பிலாமையெதின்மைமாதவந்
தென்பிறந்ததிருவுருக்காணவின்
றென்பிறந்ததுமாதவமென்றனன். (கஅ)

என்றரன்றிருமுன்னரிசைத்துப்பின்
றுன்றுமாசனந்தோன்றவிருந்தயன்
மின்றுலங்கியமேனிரிமிர்ந்துசீ
ரொன்றுசானுவினுட்பதம்வைத்தனன். (கக)

வைத்தகண்டுநீத்துண்டம்வயங்கிட
முத்தநன்னகைமெல்லிதழ்முடிட
வத்தமத்திமவங்குலிநாசியீ
தாய்த்தருஞ்சிவமந்திரமுன்னினான். (௨௦)

உன்னுநன்மைபிராணனெடுப்புக்
பன்னுபாவம்பரன்றனோடேகிட
வின்னநாசியியற்றிப்பொருமினன்
கன்னமீதுமுக்காற்கரம்வைத்தரோ. (௨௧)

கரத்துடன்கரந்தவரக்காட்சியா
லுனாத்தவங்குலியொன்றுடனென்றுறப்
பரத்துளீசர்பதினொருமந்திர
நிராத்தபாணிநியாசமுடித்தனன். (௨௨)

முடியின்மிக்கமுகத்தினினெஞ்சினில்
வடிவினாபியிற்சானுவின்மற்றுள
வடைவினங்கநியாசமமைத்தபின்
னுடலினுட்படுதன்மையுணர்த்தினான். (௨௩)

தன்னுரந்தருசானுவினாபியின்
மின்னிலங்குமிடற்றினினெற்றியின்
சென்னமீதிற்செறிபடலந்தெறப்
பன்னுபாசுபத்தையுணர்த்தினான். (௨௪)

உணர்ந்துமண்புனரீவளியொன்விசும்
பிணைந்தமேனியுளேகபுருடனை
யணங்கிலாவெளிக்கப்புறத்தப்புற
மணங்கொள்காலுடன்வாங்கியிருத்தினான். (௨௫)

இருத்தநாபியின்கீழ்நின்றிலங்கழ
றிருத்தகாலுடன்சேரவெழுப்பியுள்
ளுருத்தபோதினுடலமனற்படு
புரிக்குநேரெனப்போதனிருந்தனன். (௨௬)

இருந்தவானத்திலங்கிதழாயிரம்
விரிந்தபங்கயமீதவல்லீசனுஞ்
சொரிந்துவீழமுதத்துளிதோய்தலாற்
சிவந்தமேனிசிவதனுவாக்கினான். (௨௭)

ஆக்குபன்னிரண்டங்குலத்தப்புறம்
போக்குவானிப்புறத்திடுமாவியை

நீக்கியீட்டொருநெஞ்செனுமெட்டிதழ்
வீக்குபங்கயமீதிவிருத்தினான். (௨௮)

இரும்பினிட்டவிரசக்குளிகையாற்
நிரும்பவங்கதுசெம்பொனதாவபோ
லரும்புசீவன்சிவத்தொடனைத்தபின்
நுரும்பிடாதவிளக்கிறுலங்கினான். (௨௯)

நாலுமாறுநலந்தருபத்துமே
டேலுமாரிறண்டெண்ணிரண்டோரிரண்
டாலமுண்டவர்க்கன்புறுமெல்லிதழ்க்
கோலமண்டபங்கொண்டிருலாவினான். (௩௦)

குலாவுமைம்பதொடொன்றெனக்கூறிய
நிலாவுமக்கரமேவுநியாசமுங்
கலாநியாசமுஞ்செய்திகாட்சியான்
மலாதிதீபத்திருளின்மருண்டவே. (௩௧)

உண்டெனும்பிரமங்கொரைந்தினும்
* நெண்டபங்கியுஞ்செய்துவலக்கரத்
தண்டர்நாயகற்காசனமிட்டபின்
முண்டகத்தலைவாசலைமுடினான். (௩௨)

மூடினானிருகண்ணைமுகிழ்த்துளே
நாடினான்சிவஞானவிழிச்சுடர்
வீடினான்வினையாவும்விருப்புறக்
கூடினான்ரன்குஞ்சிதபாதமே. (௩௩)

பாதியார்மதியார் தம்பதியினிற்
சோதியார்பசுமேயத்தொடர்ந்தபின்
வாதியாரிபொசம்வழுவலா
லாதியார்பசுவாகத்திகழுவான். (௩௪)

கழுவுநீற்கலந்திடுமுப்பென
வொழுகுபாலினுடன்புனல்புக்கென
வெழுதுமோவியமென்னவிருந்துதன்
வழுவிலாவிபரத்தில்வணங்கினான். (௩௫)

வணங்கு† ரேணுவடிவுமிலாதந்
விணங்குநுண்பரமானுவிஸெய்திய

* தெண்டபங்கி - ஓர்வகைநியாசம்.

† இரோணு - அணு.

வணங்கிலாவியைளவழைத்தன
னுணங்குநீண்மடையூர்புனலொப்பவே. (௩௬)

வேதியன்சிவன்மெல்லடிமேல்விடுஞ்
சோதியிளவிழித்துச்சுடர்முகப்
போதினோக்கிவினையிருள்போக்கியங்
காதிசூரியவர்ச்சனைபண்ணினான். (௩௭)

நாலுமைந்துநயந்தபத்தினுட்
பாலுடன்றயிர்நெய்ப்சுநீர்மய
மேலமாவொடுநெல்லி* யிரசனி
யாலமுண்டவர்க்காமெனவைத்தனன். (௩௮)

நன்பதத்திடுசாலிநவபதத்
தொன்பதிற்புகழ்சத்தியுடன்பர
னன்புறுத்தியகும்பமயன்றிரு
முன்புவைத்தனன்முண்டகவாசனன். (௩௯)

வாசலிற்புறமன்னி† யவளிகை
யாசறுக்குமகோரத்தடக்கிமேல்
வீசுபத்திவிமலசுவாகுவை
நேசமுற்றுரிதுத்தியுள்ளாயினான். (௪௦)

ஆயபாசுபதமெனுமந்திரந்
னாயவாசற்றுலங்கரிதுத்தியுட்
போயரன்புடைவாத்துபுருடனை
நேயமாகவெழுப்பிரிதுத்தினான். (௪௧)

நாலுமாடுகனைம்முகநாதனை
யாலகாலமடக்கியகண்டனை
கோலமாதொடுகூடியகண்டனைக்
காலகாலனைக்கண்டிவணங்கினான். (௪௨)

வணங்குநாயகிமத்திமைகுண்டலி
இணங்குமுச்சுடர்க்கோணமதேற்கிய
வணங்குவிந்துவினாத்தமரும்பிய
குணங்கொண்மேனிக்கொழுந்தினைநோக்கினான். (௪௩)

* இரசனி - மஞ்சள்.

† அவளிகை - இடுதிகை.

நாலுவேதநவிறு * மைஞ்சுத்தியு
 னேலுமந்திரசுத்திசெய்தீசன்முன்
 கோலுமர்ச்சனைசெய்துமைகோன்முடி
 வாலவேதன்புதுமலர்வைத்தனன். (௪௪)

வைத்தவாடைமலர்ப்பணிகீர்க்கிமெய்ச்
 சுத்தமானசுகந்தநன்னீர்கர
 முய்த்தகொள்கையதுட்படவாங்கியெண்
 ணத்தனுக்கபிடேகமயன்செய்தான். (௪௫)

செய்யதாமரைச்செம்முகமைந்துள
 வையனுக்கபிடேகமருச்சனை
 துய்யபோசனாடைகந்தோத்திர
 முய்யவான்முறையுத்துமுன்னின்றனன். (௪௬)

நின்றபானுவுஞ்சோமனுநேர்செலா
 தொன்றுகாலமுணர்ந்தூரவோனுளந்
 துன்றுதெய்வச்சுடனாயெழுப்பியாக்
 கன்றிலிங்கத்தமாமலர்த்தினான். (௪௭)

மலர்ந்தபூவும்புனலுமலர்க்கையா
 லலர்ந்தபாதத்தருக்கியஞ்செய்துபின்
 னிலங்குதாபனகும்பமெடுத்தரன்
 றுலங்குமாமுடிதோயவிடுத்தனன். (௪௮)

விடுத்தமென்குசைசென்னியின்மீதுவைத்
 தெடுத்தமஞ்சனமாட்டுதலெம்பிரான்
 முடித்தவேணிமுடியவிழ்ந்தேதுனி
 பொடித்தகங்கைபொழிபுனன்மானுமால். (௪௯)

மானுநன்பெருமாதுமுடன்புன
 னானமாடுதல்கண்டிடுங்கயன்
 றானுமங்கொருசுத்தியுருக்கொடு
 மோனவேதமுறைமுறையோதினான். (௫௦)

நானமஞ்சனமீவ்வகைநல்கினான்
 னானன்சிவஞர்க்கினிதம்பரங்
 கானமென்களபங்கமழ்குங்குமந்
 தானணிந்துபைந்தாமமுஞ்சாத்தினான். (௫௧)

* ஐஞ்சுத்தியாவன - ஆன்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, மந்திரசுத்தி.

சாத்திரத்தின்றலைவருமந்திர
மூர்த்தியென்னுமுறைமைவழாமலே
யேத்தியேத்தியிறைஞ்சியிறைஞ்சியே
பாத்தியாசமனீயம்பயிற்றினுன். (௩௨)

பயின்றபங்கொருபாதிபசுமையு
மியன்றபாதியிலங்கியசெம்மையும்
வியன்றருங்குளமீதிற்கருமையு
முயன்றவர்க்கருள்கூருமுகங்களுந். (௩௩)

முகத்திலவெண்புன்முறுவலுமாதவர்
மகத்திலவேழுமுரித்தமலர்க்கையு
மகத்திலாளுக்கருள்புரிநோக்கமுஞ்
சுகத்திலாருயிர்தாங்குஞ்சரணமும். (௩௪)

சரணமென்றவர்தங்கள்வினையனற்
றிரணமாகத்தெறுந்திருநேயமும்
புரணநீறும்புயங்கப்புயங்களுந்
பிரணவத்திற்பிறங்குநிலைமையும். (௩௫)

பிறந்திறந்துழலாதபெருமையாற்
சிறந்தமெய்ச்சிவலிங்குகிரோதய
நிறைந்துதோன்றலுங்கண்டுநெடுந்தகை
யறைந்தபைந்தருவாகவேநின்றனன். (௩௬)

நின்றுகண்ணிணைநீர்ததும்பப்புறஞ்
சென்றுரோமஞ்சிலிர்த்துவசந்தர
வொன்றுமெண்ணிலனுற்றிலனோதில
னன்றுவேதன்பரவசமாயினுன். (௩௭)

ஆயகாலையிலங்குளவந்தணர்
சேயவெண்மருமிங்கிவன்செய்கைகண்
டோய்விலாமறையோதுமுழக்கினுற்
போயதோர்கலிப்பொங்கெழிலோதையே. (௩௮)

ஓதுகின்றவுருத்திரர்பன்னொரு
பேதமானவர்பேணுங்கரங்களிற்
நீகிலாமழைபோலவாரசிந்திய
போதுவெற்பலர்ஓத்ததெனத்தகும். (௩௯)

தகும்பராபரைதன்னுடனென்றியு
மிகுந்தகாரணமாய்வருமெய்யர்முன்

புகுந்துவானவர்போற்றுமுழக்கொலி
திகந்தரங்களடங்கலுஞ்சென்றன. (௬௦)

நத்திலங்குநறுங்குழைவார்சடை
முத்தர்முன்பணிமாறுமுழக்கினம்
பைத்தலைப்பெருநாகர்பரப்பினு
மெத்தலத்துமிருந்தவரெய்தினார். (௬௧)

நாரதாதிபர்நல்குஞ்சார்திடர்
மாரதாதிபர்மன்னுந்தராகிப
ராரதாதிபரானகணாதிபர்
சாரதாதிபர்சந்திரிமேயினார். (௬௨)

மேயபங்கயமுத்தனவெண்ணகை
போயதுண்ணிடைப்பொங்கழகாடவிச்
சேயவானனச்செக்கட்டுவரிதழ்த்
துயரம்பையர்துன்னியிறைஞ்சினார். (௬௩)

இறைஞ்சியிவ்வகையாவருமேத்தலு
நிறஞ்செய்நான்முகனோக்கிரிமிர்ந்தெழீஇ
யறஞ்செய்சனணிந்தவையுண்டவை
மறஞ்செய்சண்டனுக்காக்கினன்வன்மையான். (௬௪)

ஆக்குநாழிகையேழநாயாகநாட்
போக்குசாமம்புகுந்திடுமெட்டினுங்
காக்குலாவுகயிலையிற்றசனை
நீக்கிடாதுநிகழ்த்தினனாங்கவன். (௬௫)

அங்கணன்முகனானசெவ்விதழ்த்
துங்கவேதச்சுருதிமுழக்கலாற்
பங்கயத்துட்படியுஞ்சுரும்பினம்
பொங்குதீதச்சுருதியைப்போலுமே. (௬௬)

மேனிலாவும்விரிகதிர்ப்பானுவு
நூனநாதன்றிருமுகநண்ணலா
லானவேதற்கலந்தலராமலர்க்
கானமாயினகண்ணுங்கரங்களும். (௬௭)

கரங்களிற்செறிகண்களின்வாய்களி
னூரங்களிற்சரணங்களினுற்றறி
சிரங்களிற்கடன்செய்வனசெய்தபின்
புரங்களிற்பொருமீசனைப்போற்றினான். (௬௮)

வேறு.

போற்றலும்விசுவகன்மன்புகுந்தரன்புண்டரீகக்
காற்றுணைவணங்கிக்கையாற்கமலனைத்தழவிவாழ்த்தி,
நீற்றனைவிடைகொண்டங்ஙனீங்கியுத்தரபாற்போந்தான்
வேற்றுளோர்விண்ணோர்யாருமகன்றுதம்வீடுகண்டார். (௬௧)

கண்டநஞ்சுடையகோவையருச்சித்தகமலனுந்திக்
குண்டலிக்கனலைமூட்டிக்கொடும்பகைச்சமிதைகூட்டி,
யண்டருஞானநெய்யாலாகுதிமகஞ்செய்தந்தத்
துண்டவான்மாய்கைத்தர்ப்பைசட்டவன்றிலகமிட்டான். (௬௦)

இடத்தினும்வலத்துமாகவியங்குவார்விற்துழு
மடைத்தலைவாசலிட்டமணிவிளக்கிருபாலோங்க
கடைத்தெருநடுவேயந்தக்கறையிடற்றண்ணலார்பா
னடத்தினன்விழாவேகான்பானான்முகனெந்தநாளும். (௬௧)

எந்தையாற்கொருநாற்சென்னியிருநான்குசெங்கையெண்க
ணந்தணன்காலையுச்சியந்தியோடத்தயாமஞ்
சந்திகண்முடித்துப்பூசைசமைக்குநாடன்னிலோர்நான்
புந்தியுளடங்காதோங்கும்பொங்கியதுயரமானன். (௬௨)

ஆனவன்றுயரநோக்கியரனெழுந்தருளியுன்பான்
மானவெந்துயரம்யாதுசொல்கெனமறையோன்சொல்வான்
மேனிலாமலர்போற்பூவின்றிரளிலாப்புனல்டோல்வைய
மூனிலாவயிர்களில்லாதிருப்பதென்னுடையாயென்றான். (௬௩)

வேறு.

என்றுதன்கரமெட்டுக்குவித்தெதிர்
நின்றகாலேநிலாமுறுவற்செயா
நன்றுபல்லுயிர்யாவுநீநாட்டென
வன்றுகூறினனாணிவேணியான். (௬௪)

ஆறுபத்தினோடைநைத்துமாறுமாய்க்
கூறுதத்துவமென்னுக்குறிப்பெலா
மேறுமேறுடையான்னதேவலால்
வீறுபோதவிதித்தீனனம்புயன். (௬௫)

அம்புவிக்கியலைம்பொறியின்குண
நம்புநீர்க்கொருநாலுடனற்குமூன்
றிம்பர்காலுக்கிரண்டுமெளிக்கொரு
தம்பநன்பொறியாகத்தரித்தனன். (௬௬)

தரித்தாளிணைசானுவுநாபியுந்
திருத்துகண்டமுநெற்றியுஞ்சென்னியும்
விரித்தமண் புனறீவளிமண்ணெனப்
பொருத்துமேனிபொலியவமைத்தனன். (௭௭)

நன்னிலஞ்சதுரச்சிரநாடுநீர்க்
கன்னவில்லுக்கனறியச்சிர
மின்னும்வாயுவிடங்கறுகோணம்வா
னன்னவட்டம்படைத்துலகாக்கினான். (௭௮)

நன்சரிப்பினடப்பனபற்பல
பன்சரிப்பிற்பறப்பனபற்பல
வுன்சரிப்பினிலூர்வனபற்பல
வின்சரிப்பற்றிருப்பனபற்பல. (௭௯)

பலவுமிந்தப்படிபடியெங்கணுங்
குலவுமானிடமும்பலகூட்டமு
மிலகுவித்தங்கிரணியனாதிபாந்
சிலவரக்கர்திரளுமுண்டாக்கினான். (௮௦)

ஆக்கினேனிவ்வுலகிற்சராசரம்
போக்கினேனென்பிறவிப்புலையெலாந்
தேக்கினேன்சிவஞானமெனச்சிவன்
றுக்குபாதந்தொழுதுமுன்சொல்லினான். (௮௧)

சொல்லீளத்தொழுதுவிழந்தெழுந்
தல்லநாண்மலரோனினிதைந்துக
நல்லபூசனைசெய்திருநால்வருட்
புல்லியோகச்சமாதிபுகுந்தனன். (௮௨)

புகுதுயிவ்வகைபுண்டரிகத்தவர்
தொகுதியொன்பதுபேருந்துதிசெய
வுகமொரைந்துமொழிந்தபிணைந்
திசிரிமாதவர்செய்தனர்பூசையே. (௮௩)

வேறு.

ஏதயிலாவாதியில்விட்டுணுவுந்தாமோதரனுமில்லங்குசங்க
முதியவாய்நாரணனுங்கேசவனுஞ்சரேருக்ககண்ணுடையகோவு
மாதவஞ்செய்யச்சுதனுஞ்சக்கரபாணியும்வாயுதேவமாலும்
போதுபதம்நரபனுமக்கிருட்டினனுமெனப்பதின்மர்பூசித்தாரோ. (௮௪)
பூசனைசெய்தண்டசமாமுகத்திலரன்பணிவிடையாற்புவிபுள்ளோர்க்கு
தேசுநராமுப்புமுதற்செனிப்பித்தார்நிமிடமாய்ச்செப்புங்காலம். [த்

பேசுநலம்பிறப்பித்தாரளவிற்தம்பிறக்குமீறு
காசினியில்விதித்தாரக்கிரவுகத்திற்பிரளையநீர்காட்டினாரோ. (அரு)

காட்டருஞ்சீர்க் கிகோதவுகந் தன்னின்முன்னுள் விசுவசிட்டி கை
யாற் றந்த, வாட்டகுவர் நலியாம லியந்திரஞ்செய் கங்கணங்கள் வா
ளோர் தோளிற், பூட்டியது மவுணரதைப் பறித்துத்தி யெறிந்ததுவும்
புலவோ ருய்யத், தீட்டருமால் மீனுவாய்ப் புகுந்தெடுத்திக் கொடு
த்ததுவுந் தெரிந்து னாப்பாம். (அசு)

அர்ச்சனாவிதிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௨௪௩.

ஐந்தாவது

மச்சாவதாரச்சருக்கம்.

உணாசிறந்த தென்கயிலைப் பெருமானை யுருத்திரார்பன் னொருவர்
வேதர், நிராசிறந்த வொன்பதின்மர் திருமாலோர் பதின்மரிவர் நீங்
கா ராக, வணாசிறந்த திரிகோணத் தொவ்வொருகோ ணந்தமக்கு
வாழ்வாய்க் கொண்டு, வினாசிறந்த மலர்நாவி யருச்சித்துச் சிவயோ
கம் விளங்குங் காலம். (க)

விளங்குமலர் விசுவசிட்டி படைத்தவறு பத்துநால் வெள்ளஞ்
சேனை, துளங்கலிலா வவுணருக்கு ளிரணியனென் றொருதலைவன்
குழு மாழிக், களங்கவிட மடக்குமவன் வடகயிலை யடைந்துதவங்
கடிது செய்தா, னுளங்குளிர்ந்து சிவனவனுக் களித்தவர மிவ்வளவெ
ன் னுரைக்க லாற்றா. (உ)

ஆற்றலினுற் பகைவர்தம்மா லடிபடையான் மறலிதன்னு லாவி
போகான், போற்றாமகத் தும்புறத்து மிரவுபக விரண்டுமுயிர் போக்
கிற் போகான், கூற்றுமவன் பேர்கேட்கிற் குலைகுலையு நடக்கிலண்ட
கூட்டு சாயு, மூற்றுமுகி லேழுமெறி கடலேழுங் குடங்கையிற்கொண்
டொருக்கா வுண்பான். (ங)

பானுவுஞ்சந்திரபதமுஞ்சார்பதமுமவன்பதத்திற்பணியாதில்லை
வானவர்கோன் முதலுலகபாலரவுன்வாயிலுட்போய்வணங்காரில்லை
நானிலமுயிரணியனேநமோவென்னுநாவில்லைநாரணன்பே
ரோநமசிவாயமெனச்சிவன்பேருமவன்காலத்துணாப்பாரில்லை. (சு)

இல்லமூயில்வனினையருஞ்செல்வமுந்தந்திருநாடுமிமையோர்க்கில்லை
வல்லமையாற்பேருலகமீளோழுமொருதனியேவலிதினாண்டான்
தொல்லைமகராட்டிரமாம்பதியிலரசிருந்துமுடிசூடிவாழ்ந்தான்
பல்லவுணவெள்ளமொராயிரங்கோடியவன்படையாப்பரவாரிற்கும். (௧)

நிற்பரிதுத்தியசமையமெத்தனையுந்தத்தமதுநியமரீத்துக்
கற்பனவுக்கேட்பனவுமிவனாமென்னிலென்னகழறுகிற்பேம்
நற்புவனத்திப்படியாயிரகோடிவருடமுறநடத்தியாண்மை
கற்பமெனமுப்பத்துமூக்கோடிதேவையுங்கலக்கஞ்செய்தான். (௨)

செய்தவத்தை நலிகின்ற வவுணருக்கென் செய்வதெனத் தெரிந்
து வேதம், பெய்ததொரு மந்திரத்தைத் தகட்டெழுதிக் கங்கணப்
பொற் பெரும்பூணாக்கிக், கைதரித்து வசிகரமீ தெனநினைந்து வெரு
வாத களிப்பா ராகி, யெய்தியி ரணியனையும்வந் திறைஞ்சாமற் புறஞ்
சிலநா ளிருந்தார் விண்ணோர். (௩)

• இருந்தபொழு தவருலகத் தேகியிவர் கைக்குமுன்னு ளில்லா தின்
னாட், பொருந்தியத் தென்னென்று தானவரும் வானவரைப் புகைந்து
நோக்கித், திருந்துகரம் பிடித்தமரர் தங்கரத்திற் கங்கணத்தைச் சின
த்தால் வாங்கி, விரிந்தகட லிடைமேகம் பொன்மழைக்கால் விடுவ
தென விடுத்தார் மிக்கோர். (௪)

மிக்கவிருசுடரிழந்தவானமெனவேந்திழந்தவியனாடென்னத்
தொக்ககரமொன்றுமருப்பிரண்டுமதமூன்றிழந்ததும்பியென்னப்
புக்கதிருவிழந்தமடவாரொன்னச்சிறகிழந்தபுள்ளையென்னச் [ர்.
செக்கர்விழமுத்துதிரக்கங்கணங்களிழந்துள்ளந்திகைத்தார் விண்ணோ

• விண்ணுடைய விமையவரு முனிவரரு மவுணருக்கு விறலையீந்
தா, ரொண்ணுடைய துயரைநமக் காக்கினான் சிவனென்ற லெவரை.
நோவேங், கண்ணுடைய திருமேனிக் கோமாடோ டெழுந்துதென் கயி
லைக் கண்ணோர், பெண்ணுடைய பாகனைப்போய்த் தொழவிசம்பு வழி
யாகப் பெயர்வ தானார். (௫)

ஆனாதநரீழலினிதிருக்குமமரர்களுமமரர்கோவு
மேனாஸில்லிடங்கொதிப்பவடகயிலைதனிலடைந்தவெருவல்போலச்
சேனாதிபதியவுணர்தனக்கொதுங்கித்தென்கயிலைச்சிகரத்துடே
னாநுமிஞ்சு தூர்மறையின்றலைநின்றானிருத்திசைநோக்கிவந்தார். (௬)

நோக்கமொரு மூன்றுடைய தென்கயிலைப் பெருமானை நோக்கி
யோக, பாக்கியத்து ளினிதிருப்பார் முக்கோணப் பேரவைக்குட் பணி
ந்து வானோர், காக்குமுத லுருத்திரர்காள் விரிஞ்சர்காள் முகுந்தர்

ருளமகிழ்ந்தனருய்ந்தனமென்றனருலகந்
தளருமோவிதனாலெனச்சலிப்புமாயினரால். (௨௪)

ஆயவப்புனலொழிவறச்சுழித்தலையெறிந்து
தூயவிண்ணளவும்பரந்தார்த்ததுதொல்லை
மாயன்றன்னிடைநடந்தனனென்பதோர்மகிழ்வா
லையவக்கடல்கிடந்ததாங்கெழுந்ததேயெனலாம். (௨௫)

எழுந்தமீனதுமேலதோவதனுடனெழுந்த
செழுந்திணைத்திரண்மேலதோவெனத்திரிதரலா
லழுந்துமக்கடல்சிறியநுரைவிரைந்தனுகக்
கொழுந்திசைப்பெருவரையெலாங்கயிலையாங்குமின். (௨௬)

இனவளைச்சங்கம்பற்பலகோடிநொந்திரங்கிச்
சினையிற்பிறிதையுடைந்தறக்கதரியசெய்கை
யனையவக்கண்ணன்றனதுசங்கிருப்பினிகக்
கனைகடற்சங்கமுழுவதுமுதுதல்கடுக்கும். (௨௭)

கடுங்கதிக்கொடுவால்விசைத்தோடலுங்கலங்கிக்
கெடுங்கடற்பதினாயிரமயோசனைகிழியுந்
துடங்குமத்தனிமீனதுகுதித்தலுந்துளங்கி
யடுங்கனற்சுடர்வடவையுமவிபடுமதனால். (௨௮)

நாலுதிக்கினுமியக்கருநயந்தகின்னரரு
மேலுதிக்குமச்சோமஞரியரும்விண்ணுமிவுஞ்
சாலுமத்தனிமீன்விளையாடலுந்ததும்பி
யாலுமப்புனற்கஞ்சிப்போய்மேருமீதடைவார். (௨௯)

அடையவாரிதியளறுபட்டதுபகிரண்ட
முடையவப்பெருமுழக்கினால்வெடிபட்டதுலகத்
திடையுளார்செவிசெவிபட்டதுதொழுதெவரும்
விடையுளானருட்கன்னதோவிதுவெனவியந்தார். (௩௦)

தாரணித்தலைமகள் தலையா தலாற்சலதி
பேரணித்தனகாதலனாதலாற்பெருமீ
னேரணித்தவளுடைகுலைத்திடுவதேயென்னச்
சீரணித்தபேரலைகுலைப்புடைதிரியும். (௩௧)

திரியவாட்சுறவினம்பலசிறிதறினவொருபா
லரியசுடர்மம்பலதொலைந்தலுருமொருபாற்
பரியமால்வரைக்குழாங்கன்வெர்பறித்திடுமொருபா
லரியல்போய்க்கடன்முதலைகனெறிபடுமொருபால். (௩௨)

பாலலைப்பள்ளியானொருமீனெனப்பாய்ந்தாற்
சாலவக்கடல்படும்பதைப்பார்சொலத்தகையார்
வேலையிற்பண்டுவிழுங்கியகங்கணமீண்டக்
காலையிற்பலமீன்களுமுமிழ்ந்தனகடிதே. (௩௬)

கடிதுமாயவற்கடியுறைபோலவக்கடன்மீ
னெடிதுமிழ்ந்ததுநிலத்திடைக்கிடந்ததுநிலையா
மடுமிதந்ததுமணற்சரிமறைத்ததுமாக
முடிவில்லக்கணம்பாவையுமெறித்ததுமுகத்தால். (௩௭)

எடுத்தகங்கணநோக்கினரிமையவரெவரும்
பொடித்ததங்கவருரோமங்கள்புனித்ததங்கந்
துடித்ததோள்வலஞ்சொரிந்தனகைம்மலர்தோண்மீ
னடுத்தமீண்டதுகண்டதுதென்கயிலாயம். (௩௮)

ஆயதென்கயிலாயத்தின்றென்புறமணுகி
மாயமச்சமாமுடலையக்கடல்வழிவைத்துத்
துயதன்னுருக்கொண்டரன்சந்நிதிதுன்னிச்
சேயகங்கணம்முன்வைத்துவணங்கினன்றிருமால். (௩௯)

திருவருட்கணுனோக்கிநீயிவ்வுழிசெனித்த
மருவுமீனுடலிம்மலைக்கேறவோர்மலையா
யருகுவேலையிற்கிடத்தலாற்புவிக்குந்நளித்தாய்
பொருவிலாச்சரருலகமுங்காத்தனைபுகழோய். (௪௦)

புகழுமுந்தேவர்தங்கங்கணங்கொடுத்திபோயென்னத்
திகழுமெம்பிரான்முகுந்தனையேவினன்றிரண்டு
நிகழும்வானவர்க்கீந்தனன்முறைமுறைநெஞ்ச
மகிழுந்தன்மையர்வாழ்த்தினர்சதுமறைவழாமல். (௪௧)

மல்குமச்சமாங்கேசவன்பெயரினம்மலைக்குப்
புல்குமற்சேச்சரமெனத்திருப்பெயர்புகன்றா
ரல்குந்தானவராண்மையினினியுங்களாண்மை
பல்கும்போதிரொன்றரன்சொலவிடைகொண்டுபணிந்தார். (௪௨)

பணிந்துகேசவற்புகழ்ந்தனர்பராசத்திவடிவாய்த்
தணிந்தவாழ்வினாற்பவானியாய்மோகத்தாற்பணியாற்
கணிந்ததுர்க்கையாய்க்குரோதத்தாற்காளியாயடலாற்
றுணிந்தவிண்டுவாய்சின்றவன்பெருமையார்துதிப்பார். (௪௩)

பாரும்வானமுங்காப்பதுன்பாரமாகையினாற்
சேருமெம்மையுங்காத்தலுன்கடன்கொலாந்திறலோய்

வாரமெம்முணீமறாதருளெனநனிவழுத்தி
வீரவாசவன்முதலினோர்விடைகொண்டீண்டார். (சச)

மீண்டகாலையிலவுணர்மேல்விண்ணவர்வெகுண்டார்
பூண்டபூசலுக்கவுணருமெதிர்த்தனர்பொருதா
ரீண்டுவானவர்துரந்தனர்தானவாரிரிந்தார்
காண்டருஞ்சுரர்தம்பதிபுகுந்தனர்களிப்பால். (சரு)

களித்தரம்பையர்திருநடம்புரிந்தனர்கடல்வாய்க்
குளித்தகங்கணமணிந்தனரவுணர்தங்குலத்தா
லொளித்தவின்பமும்வெளிப்படத்துன்பமுமொழிந்தா
ரளித்தகற்பகரிழலினுமமர்ந்தனரமரர். (சசு)

அமரரித்திறமிங்கினிதிருந்தனரங்கட்
குமரிபாகனைத்தொழுதுமுக்கோணமாமலையி
னிமிருமுத்தரகுகையினில்யோகத்தினின்றான்
மமரவாரிதியீனைத்திரிந்தவத்தலைவன். (சசு)

தலத்தினித்திறந்திரோதமுந்தணந்ததுதினோத
நலத்தின்மேவினதிங்கினியிராவணநடப்புஞ்
செலுத்தும்பூசலும்பூசையுந்தெரிசனாமுத்திப்
பலத்தினுலவன்றாய்பெறும்பதவியுமுரைப்பாம். (சஅ)

மச்சாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

கூ. திருவிருத்தம் - ௩௨௧.

ஆறாவது

தரிசனமுத்திச்சருக்கம்.

வேறு.

உனாத்ததினோதவுகந்தனிலந்திரன்முதலோரும்
வனாத்தலைவருமகத்திபனாகிவரத்தோருங்
கருத்துடன்விஞ்சையர்கின்னரரசித்தர்கணத்தோரு
மருத்தியிகைகொராயிரகோடியமர்ந்தோரும். (க)

ஓரும்வேதகுலத்தொடுசுத்தோதனனோடு
தேருமமர்ந்தானப்பெயர்மேவுதிறற்கோவுங்

சுருமையிருகோடியரக்கர்குலத்தோரு
மாருந்தென்கயிலைப்பெருமானையருச்சித்தார். (௨)

சித்தமகிழ்ந்தவருக்குவரங்கள்சிவன்செய்ய
வித்தனையன்பருமவந்தனையேசெயுமிக்காலம்
கைத்தகுணத்தொரரக்கனிராத்திரிகரனின்றான்
மெய்த்தவமாயொரிராத்திரிகரியெனுமின்னான். (௩)

மின்னோதுண்ணிடைபிடியோமென்னடைவிழியோவேல்
பொன்னோமேனிபொருப்போவன்முலைபுகுமாலோன்
மன்னோவாண்முகமயிலோசாயலிம்மடமாகின்
முன்னோவலதிவன்பின்னோவழகெனமுன்னின்றான். (௪)

முன்னோமுதத்துதியுதித்தான்முளரிப்பெண்
ணன்னாள்கன்னித்திருவுருவங்கண்டன்போடி
மின்னொன்மகண்மணமகனெவனென்றின்றோனுந்
தொன்னாள்வடகயிலைத்தலையரனைத்தொழுதிட்டான். (௫)

இட்டபணிப்பணியெட்டுமணிப்புயனென்சொல்வான்
மட்டவிழ்கந்தமா தனமலைமேல்வாழ்கின்றான்
விட்டசினத்தொருமாமுனிவிச்சிரவாவென்போன்
கட்டமுஞ்மகள்கணவனெனத்தனிகற்பித்தான். (௬)

கற்பொருவில்லியுரைக்கவரக்கன்கனிகூர்ந்து
ஊற்பதுமத்தாடொழுதயல்சென்றோதுதன்னு
னிற்பதொர்மாரனையம்முனிவன்பானியேகிப்
பொற்பமரந்தக்கன்னிகையோடுபுணர்த்தென்றான். (௭)

என்றலும்மாரனம்முனிபக்கலெழுந்தெய்தான்
கன்றுமனத்தொடுவிரதியன்விரகக்கடல்புக்கா
னன்றவ்வரக்கனும்விச்சிரவாவாச்சிரமத்திற்
சென்றடிதொழுதான்முனிவரனாகிசிலசெய்தான். (௮)

செய்தவனியிங்கணுகியதிறமென்செப்பென்னக்
கைய்தவமாமென்புதல்வியிராத்திரிகரியென்பா
ளெய்துமுனக்கவண்மனைவியெனத்தந்தேன்கையாற்
பெய்துதகஞ்செயவேண்டுமென்னுள்ளம்பெரிதென்றான். (௯)

ஆனாலெங்கள்பிரானருள்கற்பனையதனாலுந்
தேனார்வேள்கணையாலுமறுக்குத்திறனுண்டோ
மேனானுழவினையென்பதெவற்கும்விலக்காதான்
மானார்கண்ணிமணத்துக்கம்முனிமனமுற்றான். (௧௦)

வேறு.

உற்றமுனிநன்றெனவாக்கனெமதார்போய்
நற்றிருமணம்புணரநல்கிடுதுமென்றான்
மற்றதுசிறப்பதெனமாதவனுமுன்னித்
தெற்றெனவெழுந்தவனுடன் கடிதுசென்றான். (கக)

சென்றுசிலேவேள் பொருதசெய்கைவலிதென்கோ
குன்றவரிவில்லிபுரிகொள்கைவலிதென்கோ
வொன்றிலுமுளஞ்செலவிடா தமுனியுள்ள
மன்றொருவரக்கன்மகட்கன்புறுவதானான். (கஉ)

ஆனனமலர்க்கமலமன்பினிதரும்ப
ஞானமுனியைக்கொடுநிசாசரனடந்தான்
கானந்திமால்வரைகடம்பலகடந்து
மானனையகன்னியுறைமாரங்கர்புகுந்தான். (கங)

புகுந்தனன்மனைத்தலைப்புதுத்தாளமாடத்
துகந்துமுனியைக்கொடுபசாரமொடிருத்தித்
திகந்தாமடங்கலுமணத்தினிமைசெப்ப
மிகுந்ததொருசாரனாரேக்காவிடத்தான். (கச)

தானவர்புகுந்தனரியக்கர்பலர்சார்ந்தார்
வானவர்சூழ்இயினர்கள்மாமுனிவர்வந்தார்
கானமர்தருப்பைகொடு * காவணமியற்றி
யானதொருகாலநலமாகவுமமைத்தார். (கரு)

அமைத்ததொருகாவணமதற்கிடையொர்செம்பொ
னிமைத்தமணிவேதிகையியற்றியதன்மீதே
கமைத்தமணமாமுனிவனைக்கடிதிருத்திச்
சமைத்தமறையொர்தழல்வளர்த்தனர்சடங்கால். (கசு)

காலையிலேநிருதனுங்களிசிறந்தென்
வாலமயிலைக்கொணர்மின்மாதரெனவோத
வாலயமதற்குறுகியத்தருணமின்னைக்
கோலமுதிர்சேடியர்கள்கூடியணிசெய்தார். (கஏ)

செய்யகலைநீவிகொடுசெக்கரின்விளக்கந்
துய்யவெளிகூழ்ந்தெனமருங்கினிடைகூழ்ந்தார்
மையனையமேகமொடுவானுடுநிகர்ப்ப
மொய்யளகபந்திமலர்மாலிகைமுடித்தார். (கஅ)

தாரணியொழுங்குகுவனே த்தலைதயங்கு
நேனொனவிழித்துணையின்மைவரிநிரைத்தார்
பேரருவிவெற்பிணையெனப்பெருமுலைக்கண்
ஔரவடமிட்டகிலுமாரமுமணிந்தார்.

(கக)

அணிக்கமலம்வாலவெயிலண்ணியதெனச்செம்
மணிக்கடகமங்கைதன்மலர்க்கையிலழித்தார்
பணிக்குழைசெவிக்குழையணிந்துபதமேற்கின்
கிணக்குரல்சிலம்பொடுசிலம்புகிளர்வித்தார்.

(உ௦)

கிளர்ந்தவழகுக்கழகுசெய்கிரியையென்ன
வளர்ந்தமுலைவல்லியையிவ்வாறழகுசெய்தார்
ரிளர்தளிர்நித்துணைசிவப்பவெழுக்கென்றார்
தளர்ந்தவிடையாள்கிறிதுமெல்லநடைத்தந்தார்.

(உ௧)

தந்தைபெரிதன்புருகநின்றசுரண்மீதே
ஐந்தையின்மகிழ்ந்தவள்பணிந்தருகுசென்றார்
ளந்தமுனிகண்டுவகையாழியதமர்ந்தான்
வந்தவர்முனிக்கவனாவாமமுறைவைத்தார்.

(உ௨)

வைத்தபொழுதங்கையிலலைச்சுருண்மலர்ப்பந்
தித்தகையவேந்தியொருகாப்புமினிதிட்டுச்
சித்திரமணிக்கலையணிந்துசிலவேளுந்
கொத்துமலர் தாவலொடுகொம்படுகிருந்தான்.

(உ௩)

இருத்தலுமுனக்கென்மகளின்பமணமாகக்
கருத்தொடுகொடுத்தனனெரிக்கடவுள்காண
ரிருத்தனுமுரைத்தபடியென்றுநிருதன்கை
விரித்தவுதகம்பொழியவேதமுனிகொண்டான்.

(உ௪)

கொண்டலின்முழங்கினவலம்புரிகள் கொம்பின்
முண்டகமலர்க்கைவிரல்பற்றிமுனிசுற்றி
மண்டுமனலக்கடவுடன்னைவலம்வந்தார்
னண்டருமகத்திடர்புறத்துமகிழ்வாஔர்.

(உ௫)

வேறு. •

நாரியுமுனிவனுநாரிமாருடன்
சீரியமணவறைசென்றுபுக்கனார்
காரொனுமிராத்திரிகரன்பணித்தலா
ஔரினைநோக்கினரும்பர்யாவரும்.

(உ௬)

வருமுனிமருவினால்காராத்தந்திவ
 டருகுவன்சுரர்க்கிடர்தருமுன்னேயிவர்
 பிரிவதுநன்றிருன்பெருக்குமோவென
 விரிகதிரவன்குடவெற்பின்மேவினான். (௨௭)

மேவியவிச்சிரவாவும்வெய்யகட்
 காவியுமிராத்திரிகரியுமன்பினும்
 பாவியமலரணைப்பள்ளியெய்தலு
 மோவியமனையவளுக்கமுந்தினான். (௨௮)

முந்தவேளெய்கெனமொழிந்தவெம்பிரா
 னந்தமாநனையினியகலென்றேவினான்
 சிந்தையில்லிரகமாங்குறும்புதீர்ந்தற
 நிந்தையின்முனிக்குமுன்னெறிபிறந்ததே. (௨௯)

தேமருவனாதனிலரக்கன்சேர்ந்ததுங்
 காமருமணமொழிக்கடனுமக்கடன்
 ரோமுறப்பலித்ததுநதுயின்றபேர்களு
 வாமெனத்தோன்றியதவனுக்கன்றரோ. (௩௦)

அன்றவளிராத்திரிகரிதன்னங்கமு
 மன்றலம்பசுந்தளிர்வடிவுநோக்கலும்
 வென்றியினரக்கியர்மேனியாகிமு
 னன்றெனவிருந்ததுநவையுண்டாயதே. (௩௧)

ஆயவளுருவுகண்டன்புரீங்கினன்
 போயதுநோன்பெனப்புகைந்தெழுந்தனன்
 தூயநான்மறைகளுஞ்சுடர்விளங்கிட
 மேயினன்கந்தமாதனத்தின்மீதரோ. (௩௨)

மீயுயரருவிவீழ்வெற்பின்சென்னியிற்
 போயொருவடதருப்புறத்திற்புற்றய
 லாயிடையோகமோடமர்ந்தனனினித்
 தாயிடைப்பிறந்திடாத்தவஞ்செய்தன்மையான். (௩௩)

தன்பொருட்டிருள்செய்துமுனியைத்தையல்பாற்
 னுன்புறப்பிரித்தனடியிலுணர்த்தியே
 மின்புலம்புந்திறம்பார்ப்பவெய்யவன்
 பொன்புறம்குணதிகைப்பொருப்பிற்றேன்றினான். (௩௪)

தோன்றலுந்திகைதிகைதோறுஞ்செங்கதிர்
 கான்றதுமுனிமனக்காமமாமிறு

ளேன்றவன்றீயினுற்பிரிந்தவாமென
வான்றமேதினியிருளனைத்தும்போயதே. (௩௫)

போயபின்ராத்திரிகரிதன்பூவணத்
தூயகண்டுயில்பவடுணுக்கெழுவிழித்
தாயிழைமுனிவனையருகிற்கண்டில
ளேயெனவணைத்தனளிரங்கியேங்கினுள். (௩௬)

நாண்மலர்ச்சரிசூழல்சரியல்லவடி
வாண்மலர்க்கண்மழைவழிந்துகான்பொரத்
தோண்மலர்த்தொடையலுந்தோடுஞ்சிந்திட
நீண்மலர்க்கையிணைபெரித்துவிழ்ந்தனள். (௩௭)

வேறு.

வீழ்ந்தபொழுதெழுமுன்னேவெவ்வீனையென்பொல்லாக்கண்
சூழ்ந்துதுயிலெழுமுன்பிரிந்தெங்கேதுவள்கின்றாய்
தாழ்ந்தகுலத்தெம்மரபுன்றன்மரபுக்கொவ்வாதோ
வாழ்ந்தகுடிவாழ்க்கையுமிம்மணவறையும்போதுமோ. (௩௮)

போதொன்றுமனைமீதுன்புயந்தமியென்புணர்ந்தறியேன்
யாதொன்றுமபலகாலும்பயிலாமுன்னிகழுதியோ
தாதொன்றுகுழலாரும்வேறுசிலர்தாமுளரோ
தீதொன்றுமில்லாதாற்கீதுமொருசெய்கையோ. (௩௯)

செய்ய்விதழ்க்கந்திருவக்கன்னியரோதெய்வகுலத்
தையலரோவரக்கியரோவெவர்தாமோதமக்கன்பால்
வெய்யுதொருமாயத்தாலுனைக்கொடுபோய்விட்டார்க
ளய்யனிராத்திரிகரனுக்கவொல்லாமஞ்சாரோ. (௪௦)

அஞ்செழுத்துந்திருமார்புமகன்மார்பிற்புரிதாலுஞ்
செஞ்செவியுக்குண்டலமுஞ்சடைமுடிபுத்திரடோளும்
விஞ்சுமணந்தனிலென்னைக்கடைக்கணித்தபிழிநோக்கும்
வஞ்சமறயான்காணவின்னபிங்ஙன்வருவாயோ. (௪௧)

வரும்போதப்போதென்னைமணம்புரிந்துகரம்பிடித்துத்
தரும்போதுதொடைகுட்டித்தழற்கடவுள்வலஞ்சூழ்ந்து
பெரும்போதிற்பள்ளியறைபுகுந்தளவிற்பிரிவோமென்
றிரும்போதமனத்தினினைந்தெய்தினையோவறியேனே. (௪௨)

அறியேனைத்துயிலெழுப்பியறிவித்துவெறுத்தனையற்
சிறியேனையிவணிறுத்திச்சென்றக்காற்றீங்குண்டோ

நெறியேபின்வரவெனினுநின்மொழியான்மறப்பேனோ
மறியேந்துமெம்பெருமான்நிருவாக்குவமுவாமோ. (௪௩)

வழுவறவென்குலத்தாதையுனைக்குறுகிவணங்கியநா
ளமுகியநின்மகட்குமணமதுசெய்வான்வரந்தந்தே
னெழுமுகெனநீயுதைத்தபடியிப்படிவைத்தேகுதற்கு
விழியியமாதவற்கெல்லாம்பொய்சொல்லவிதியுண்டோ. (௪௪)

உண்டோவென்னுடன்முனிவுமுண்டாளுலுளாயாயேல்
வண்டாங்குமுற்சேடிமடவார்க்குமுளாயாயோ
வெண்டோளாற்கருச்சனைசெய்தெந்தையெனைவரம்வாங்கிக்
கொண்டோகையாற்பெற்றான்மற்றிதற்கோகோமானே. (௪௫)

மானாரைப்புணராமற்றவம்புரியமதித்தனையே
லாளுமலெனையுடன்கொண்டேகினையேலடியேனுங்
காளுமலர்த்தும்புனலனித்துங்கந்தமுடன்
மேளுருக்கனியீந்தும்பிரியாமற்றிரியேனோ. (௪௬)

நோற்கின்றதவங்களினுமறைமுதலாநானீங்கள்
பார்க்கின்றகல்வியினுங்கைப்பிடித்தபாவையயாச்
சீர்க்குன்றத்தனியேவைத்தொருதனியேசெய்தநம
மேற்கின்றதருமமென்றதுண்டோவந்தியம்பாயே. (௪௭)

பாயிருளென்றொருபாவிரப்பாவியேன்றுயின்றேன்
போய்தொருகினேவெறுக்கக்காரணமென்புகழோனே
சேயிருவின்னவருலகோவாயனுலகோசிவனுலகோ
நீயிருக்குமுலகேதுயானும்வரநிகழ்த்தாயே. (௪௮)

ஏனென்றாயில்லையினியிரங்கெலென்றாயுயில்லை
நானென்றாலுய்வதில்லைநன்முனிவர்குலக்கோவே
தேனென்றுமொழியார்யான்செய்குறையுண்டென்னாரோ
ஆனென்றுந்தனியேயிங்குயிர்போயுமிருக்குமோ. (௪௯)

இருக்கமுடியாததனியென்றமுதேவிமுந்தாளம்
மருக்குமுலார்பலருகேவந்தவன்யெடுத்தேந்திச்
சுருக்காகமுஞ்சொருகிச்சோதிவிழிநீர்துடைத்து
நெருக்குமிளமுலைல்லாய்நீரீரங்கலெனமொழிந்தார். (௫௦)

மொழிமறையுந்தவநெறியுமுழுதுணர்ந்தமுனிதானே
பழியிதுவென்றறியானேபாவமிதென்றெண்ணானே
விழியினைநீர்ததும்பவுனைவிடுத்திருப்பதும்முறைமைக்
கிழிவெனவுமென்னானேலிவ்வுலகங்கொள்ளுமோ. (௫௧)

கொள்ளுகையும்பெரியோர் தங்குறையையுமியாமறிவோமோ
தெள்ளருவிப்பெருங்கிரிக்கே தவநெறிக்கேசென்றானோ
வெள்ளநதிப்புனிதநீர்க்கெய்தினனோமீண்டின்ன
முள்ளருகிவராதொழியானீதுயரமொழிகென்றார்.

(ருஉ)

என்றலுமவ்வுரைகேட்டவிலங்கிழையுமகங்குழைந்து
சென்றகதிர்வரக்காணுத்தாமரைபோற்சீரழிந்து
துன்றுமழையிலாதிரங்குதோகையும்போலத்தோகை
யன்றுமுனிசென்றவழியினைப்பார்த்தேயாங்கிருந்தாள்.

(ருங)

வேறு.

இருந்துயர்கொண்டிங்கிவளிருந்தனள்
விரிந்தகந்தமாதனமிசைக்கணை
பொருந்துமானிழம்புற்றுமூடுற
வருந்தவஞ்செய்தேயவனிருந்தனன்.

(ருச)

இருநிலம்பெறும்பிரமனென்பவன்
றருமகற்கொருதனயனானவ
னருமைமெய்த்தவத்தலதுவேறுவே
றுரிமையிற்குத்தொன்றுமெண்ணிலன்.

(ருரு)

இலகும்போகமிய்வகையிருந்துழி
யுலவுமான்மரத்தும்பர்கொம்பின்மேற்
குலவுபுட்குலப்பேடைகூடவோ
ரல்கிலாதபேரண்டன்வாழாமால்.

(ருசு)

ஆலமர்ந்தபேரண்டன்மற்றொந்நாட்
சூலமர்ந்ததன்பேடைதுய்த்திடிச்
சீலவுண்டிகொண்டின்னுசேர்வனென்
றேலமென்பெடைவிடுத்தேழுந்ததே.

(ரு௭)

தேடுகுன்றமுந்திசையும்வாவியுங்
காடுமெங்கணுஞ்சிறகுகால்விரித்
தோடிரீடுதூரத்தொருண்டுகண்
டாடிவாய்மடுத்தகமகிழ்ந்ததே.

(ரு௮)

மகிழ்ந்துபுள்ளுமீள்வழிகொடேகலு
நிகழ்ந்தசெக்கதிர்க்கடவுணர்வுடரி
யகழ்ந்தமெல்கடற்ககாயடைந்தது
திகழ்ந்தவந்திவானிருள்சிறந்ததே.

(ரு௯)

தேடுமேயெனைச்சினைவயிற்றுடன்
வாடுமேவரும்வழியைபாடியென்

பேடுவீடுமேயென்றுதுன்புற
வோடியோடிமென்சிறகரோய்ந்ததே. (௬௦)

ஓயுமோயுநின்றன்னுமுன்னுமே
மாயுமாயுமவ்வழியிருட்டெலாம்
போயுமீனும்வாய்புலரும்வெய்யவன்
சாயுமோவெனக்கொடுமைசாற்றுமால். (௬௧)

மாலிருட்கடல்வந்துமூடலு
மாலினிற்கரிதரிதுபோவதென்
றோலமிட்டுநீந்துடலைந்துசெஞ்
சேலமித்ததோர்வாவிசென்றதே. (௬௨)

சென்றொராயிரஞ்செவ்விதழ்ப்புறந்
துன்றுதாமரைத்துய்யநாண்மல
ரொன்றின்மீதிரண்டடியுமுன்றிறின்
றன்றிராவெலாமவணிருந்ததே. (௬௩)

இருள்பரந்ததிங்கண்டனின்னமும்
வருகிலன்னிதுமாயமோவெனாக்
கருவயிற்றுடன்சிறகுகால்புடைத்
துருகுபேடைநின்றமுலுமங்கரோ. (௬௪)

அங்குமிங்குநாமாகரீதனித்
தெங்கணைகிளையெவர்தடுத்தனர்
கங்குல்வாய்வழிகாணொதுபோய்த்
தங்கினய்கொலோதாமதஞ்செய்தாய். (௬௫)

செய்யவரயினாதேடிவந்தது
முய்யநான்மகிழ்ந்துண்டிருந்ததும்
வெய்யதோரிராவினைவினைத்தது
மையகோவிதென்றழகிதாயதே. (௬௬)

ஆயபுள்ளெலாமடவியெங்கணும்
போயும்வாயினாபுசிப்பதில்லையோ
மேயரீயும்போய்மீள்வதில்லையோ
தியதின்றையிற்செய்வதென்கொலோ. (௬௭)

என்னையும்மறந்தெங்குன்னுமோர்
கன்னியம்பெடைகண்டிளாய்கொலோ
வுன்னையன்றியென்னுயிரிருக்குமோ
மன்னவென்றுதன்வாயரற்றுமால். (௬௮)

வேறு.

மாலுறுமிதயத்தோடுபேடையிவ்வருத்தங்கூர
மேலுறுதுயரோடண்டன்கமலத்துமேவுங்காலைப்
பாலுறுமதியைநீக்கிப்பனியிருளகற்றியொற்றைக்
காலுறுபரித்தேர்வீரன்குணதிகைக்கடலில்வந்தான். (௬௬)

வந்ததுவெயிலின்சோதிவரிவண்டுதிரண்டிபாடக்
கந்தமென்பொகுட்டிமுடுமிதழென்தவநீங்கப்
புந்தியின்மகிழ்த்தகஞ்சம்போலவேரண்டனெஞ்ச
மந்தியிற்புகுந்ததுன்பமடங்கலம்போயிற்றாகே. (௭௦)

ஆங்கறிவுடையோர்தம்மோடறிவுளோர்கலந்தகாலைத்
தீங்குறிலிருபாலோர்க்குஞ்செல்வமுநலமுஞ்சீரு
மோங்குறிலிருபாலோர்க்குமாயிருந்துறைவொன்ப
தீங்குறுகமலமேய்வேரண்டன்பாற்கண்டேமன்றே. (௭௧)

கண்டதுவெயிலின்சோதியேரண்டன்களிப்புவிங்கிக்
கொண்டதோருண்டிநென்னற்கதுவியசூர்வாயோடும்
புண்டரீகத்தினின்றுமெழுந்ததுபுடையில்வீசித்
தண்டலில்சிறகுச்சண்டமாருதந்தயங்கிற்றம்மா.

மாயிருஞாலமுண்டோன்மலர்ப்பதக்கலுழன்போலப்
போயதுவிசும்பினுடேவழியெதிர்புகுந்துபேடை
யேயெனவாற்றித்தேடியிறலைத்திரங்கிவீழ்ந்து
தீய்வெந்துயரங்கூருங்காலங்குசென்றதன்றே. (௭௩)

சென்றதன்சேவன்மேனிதாமரைச்செவ்விப்போதின்
மன்றீலம்புதியசுண்ணமணப்பமுன்வரலும்பேடை
துன்றிருளுழந்தநோயுந்துயரமுமொழிந்ததன்க
ணின்றெரிபிறக்கநோக்கிநெடிதுயிர்த்திருந்ததோர்பால்.

ஓர்புடையிருந்தபேடையூடலைக்கண்டுசேவல்
சோர்வொடுநென்னன்மலைதுயருழந்திருந்ததின்று
பேர்வறத்தமியேனிங்ஙனவருதலும்பிரிந்ததென்மே
லார்வம்விட்டிருந்ததென்கொலெணப் * பரிந்தணைத்ததன்றே. (௭௫)

அணைத்தலும்பதைத்துட்டேடைசிறகிழையடங்காதாகி
யிணைத்தனவாயிற்சேவலிவாதருவாயுந்தள்ளிப்
பணைத்தகான்மீதுகோத்தபடருகிர்க்காலுநீக்கித்
துணைத்தகண்சிவந்தகண்டஞ்சரித்தீமெய்விதறிற்றம்மா. (௭௬)

மாலையிற் கிடைத்தவுண்டிகொண்டிங்ஙன்வருமுன்வெய்யோன்
வேலையிற் படிந்தான்கஞ்சமீதொருபொய்கைவைக்க
காலையிற் கடிதுவந்தேன்கலங்கியதுயொண்ணுதென்
பாலயிற் த்திகழ்வதென்கொலென்றதுபரிந்துசேவல். (எஎ)

சேவலதுரைப்பப்பேடைநின்றிருமேனிச்செவ்விப்
பூவலர்மணப்பவேரோர்ப்பெடையொடுபுணர்ந்துவந்தாய்
மேவலனின்னையென்னவென்னையோ, வெறுத்தியென்பா
லாவல்லிட்டிருந்தாயன்றியிருட்குநீயஞ்சுவாயோ. (எஅ)

அஞ்சுவையுண்டியென்கொலருந்துணையென்கொலிந்தப்
* பஞ்சரமென்கொலிந்தப் + பார்ப்பென்கொல்லலவுமென்கொல்
வஞ்சகம்புரிந்தநின்கண் காணவேவலிதென்னாவி
துஞ்சுவதொன்றேநன்றென்றெழுந்ததுதுணிந்துபேடை. (எக)

பேடையைவிலக்கிச்சேவலுணையன்றிப்பிறவற்றோடுங்
கூடயானென்றுமில்லைக்கூடியதின்றுமில்லை
வாடுதெலாழிதித்தமனைவியர்சலிப்பவேறு
நாடுவர்புறம்போயென்றானாகமற்றதுபோலுண்டோ. (அ0)

உண்டொருவஞ்சமென்பாலிங்கினிதுரைப்பன்கேண்மோ
வண்டருங்கிரியிலிந்தவாலின்மேற்புற்றுள்வைகு
முண்டகன்பேரானமுனிபுகுநாகம்யானு
மன்றிறப்புருவேனென்றுசேவல்வாய்மலர்ந்ததன்பால். (அக)

அன்புறுபெடையோடந்தச்சேவலன்றமைத்தவாய்மை
யன்புறுதவத்தினிற்குமுனிசெவியடுத்தலோடுங்
துன்புறுமனத்தினெண்ணித்துண்ணெனவெழுந்துநோக்கி
யென்பிறிதுரைத்தாயென்னைப்பறவைநீயம்புகன்றான். (அஉ)

ஓயலறம்பொருளோடின்பம்வீடெனவிசைக்குந்தொன்னூல்
செயலுமின்பஞ்செய்துபின்பன்றோசேர்வார்வீடு
மயலொடுமனைவியங்ஙன்வருந்தவிங்கிருந்துநோன்பு
முயலிலென்முயன்றாயில்லையாகிலென்முனிவர்கோவே. (அங)

வேதநீயுரைத்தாயேனுமெய்த்தவம்புரிந்தாயேனு
மாதவண்மயங்கும்பாவம்வருமுனக் + கறுதியய்யா
பேதமிலென்பெடைக்குயாறொருபிழைசெய்தேனெம்
பாதகமெனக்குமுன்போலிவழிபலிக்கவென்றேன். (அச)

* பஞ்சரம் - கூடு, + பார்ப்பு - குஞ்சு.

‡ அமுதி - நிச்சயம்.

என்றுசெய்ததந்தவேண்டனிருநின்ற
நன்றிதுசரதமென்னவிதயத்துணுநாடி
நின்றநின்றேங்கியெங்கெழுதுயிர்ந்துயிர்ந்துவிம்மித்
தன்றுணைவிழிநீர்மல்கத்தையலைநினைந்துணந்தான்.

(அரு)

தானவர் * பல்சூங்காலம்பிறப்பதோதளர்துநொந்து
வானவ† ஈஃசூங்காலம்வருவதோதாமதிக்கவொண்ணக்
கானமரளக்கோதையிராத்திரிகரிதல்காதல்
போனதுமுனிக்குமிண்புகுந்ததுமனத்தினூடே.

(அசு)

ஊடுறுதுயராலன்றோருபதுவருடமாகத்
தாடுறுவேற்கண்ணைப்பிரிந்தநாளளவென்றெண்ணி
வாடுறுமனத்தனாகவையிழைப்பிழிந்துபோயக்
கோடுறுமுலையாள்வைகுங்கொழிநகர்கழிதுபுக்கான்.

(அஎ)

வேறு.

புக்கனன்முனியெனப்பலருமுன்புகலஹ்
தக்கராத்திரிகரிதரிவுறுப்பிரிவினா
ணைக்கெடுஞ்சருகிவந்தெதிர்கொடேரியமனைக்
கைக்குவித்திருபதம்பரவினாக்கருணையால்.

(அஅ)

கருணையங்கொழுநனைக்கடிமனைக்கொடுபுகுந்
தருணபங்கயமுகத்தழகெழுந்தணிகலந்
தருணகொங்கையிலணிந்தகின்மணந்தனையணிந்
திணருறுங்குழன்முடித்திருகண்மையெழுதினாள்.

(அக)

எழுதரும்வடிவினாவுளையிர்க்கணவனிப்
பொழுதும்வந்தனெனப்பொருவரும்பதியுளர்
முழுதுமத்தாயுமுகமலர்ந்துருகினார்
பழுதிலாவிருவருங்கலவியுட்பழகினார்.

(க௦)

நாரியும்முனிவனுநாடொறுங்கூடுறச்
சேரும்விண்ணவர்செயுந்தீவினைத்திறனெலா
மோருருக்கொண்டதெயொப்பவப்பேதைபாற்
காருருக்கருவயிற்றுற்றதக்காலமே.

(க௧)

காலினைத்திளமுலைக்கண் கறுத்திழுவெளுத்
தாலிலைத்திருவயிற்றடிபுடைத்தடிதடித்
தோலையிற்றுகழபொரும்விழிகுழிந்துடல்பழுத்
தேல்மடிச்சுவைபுளிப்பிவைசுவைத்தெய்தினாள்.

(க௨)

* பவ்வ - மிகுதி. † அஃகல் - குறைதல்.

எய்துமவ்வயவநோயெவையும்வந்துறுதலும்
பெய்தகோல்வனையினொளருமகப்பெற்றனள்
கையிரண்டொருபதுங்கதிரொயிற்றதரமோ
டையிரண்டானனந்தானுமுண்டாயதே. (கூ௩)

ஆகமேபுயலுமாயசனியேசொல்லுமாய்
வேகமாயடுசுடர்க்குஞ்சியாய்விஞ்சுமா
னாகநீள்பெலமுழைச்செவியுமாய்நவையிலா
வாகனாமகணைமின்மடியில்வைத்துருகினான். (கூ௪)

நானுமப்பருமுலைப்பெருகுபானல்கிமின்
றோளணைத் தநாதனத்தொட்டிலிட்டசைதரத்
தாளினிற்றடவலுந்தளருமென்னடையுமாய்
வாளெயிற்றிதழ்மழக்குமரனும்வளருநான். (கூ௫)

வளருமாமதலையைமாதவத்தாதையுங்
கிளருமார்புடனணைத்தருமறைக்கிரியையா
லழகுமென்சவுளமுமழகுமுந்நூலுமங்
குளமகிழ்ந்துதவினுனுவகையாலுருகுவான். (கூ௬)

உருவமாமைந்தனுக்குமைதிருப்பாகனார்
தரும்வரம்பேண்டுமென்றெண்ணியத்தவமுனி
திருமகற்கொண்டுபோய்த்தெய்வவான்கயிலைபுக்
கருனெறித்தவநிலென்றவனைவைத்தேகினான். (கூ௭)

ஏகலுந்தசமுகன்றவமெரிக்கிடைசெய
நாககங்கணனுமுன்வந்துவாணாவந்
காகமுக்கோடிதந்தகவிலங்கையுமளித்
தோகையாலிராவணப்பேருமன்றுதவினான். (கூ௮)

வேறு.

உதவுஞ்சிவன்பால்வரம்பெற்றுளவாளர்க்கன்
மதவெங்களிற்றின்வரமான்மறையோனில்வந்து
முதுவிண்ணவருக்குமுக்கோடிவாணானுனக்கீ
த்திகமிலைமீண்டடைக்கோடிவாங்கென்றதைந்தான். (கூ௯)

அறைந்தான்மொழிகேட்டவ்வாளர்க்கனரன்பாற்போய்ச்
சிறந்தயோர்முக்கோடியனைக்கோடிநாளாகச்செய்தாற்
புறந்தானிடுமென்பெரும்போர்க்குவானோர்தம்போரு
நிறந்தாழ்சடையாயெனத்தந்தேனென்றானிமலன். (கூ௧௦)

மலரார்தடங்கட்டிமுமால்புரினின்றமாய
மலராமனத்தானறியான்களிப்போடகன்றான்
புலராமுகப்புன்முறுவல்புலவோரும்பூத்தார்
செலராசிவெற்பாற்கடைந்தோனகைத்தேதணந்தான். (௧0௧)

தணந்தான்கயிலைச்சயிலந்தனைவாளாக்கன்
மணந்தான்றனதூர்த்தமரோடுதந்தையம்மகிழ்க்
குணந்தான்கொடியோன்குடியெடுத்தன்றுதன்ஞலத்தோர்
கணந்தான்புறஞ்ஞழக்கடலிலங்கைபோய்க்கலந்தான். (௧0௨)

கலனோடிலங்கைப்புயத்தான்கடல்ஞழிலங்கைப்
புலனோடெறிக்குருகராய்ப்புகுந்தாளுமெல்லை
நலனோடவன்றயுலக்கையவலக்கையாநளினத்
தலனோடுபற்றிநெற்குற்றானைக்கண்டுளந்தளந்தான். (௧0௩)

வேறு.

தானேநெற்குற்றுழக்குந் துயரென்சொல் லுனக்கெனலுந் தா
யுங் கேட்டு, மானேயுங் கரத்தானை மாப்பிடியின் வடிவமைத்து வண
ங்க வென்ன, யானேயித் தலைவாழ நெற்குற்று தலியல்போவென் றி
லிங்கம் வாங்க, வானேறுஞ் சிவபெருமான் வடகயிலைத் திருமலைபோ
யடைந்தா னன்னான். (௧0௪)

அன்னவந்திறைஞ்சுவரனீபோந்ததென்கெலெனவவனென்னன்ன
நின்னாகம்புசிப்பவோரிலிங்கந்தரவேண்டுமிலவென்ன
மின்னுற்பொற்சுடையோன்வழங்குதுலமவனெந்தியீருங்காலே
நன்னாணன்முடியத்தொடர்ந்தொர்முனியாகவழிடுவேரின்றான். ()

ஆனனம்பத் துடையவட லாக்கன்வரும் பொழுதவனுக் கல
ர்ந்து தெண்ணீர்ப், பானமது செய்வதற்கோர் தவனெடு மால்கொ
டுப்பப் பதிறிப் போந்து, மாநிருத னந்தமுனி வரணோக்கிப் புன
லருந்தி வாயுச் சிட்ட, நீளினக் கையேந்த வேண்டியிந்த விலிங்க
மென நெடிது சொற்றான். (௧0௫)

நெடியமுனி வரனுநின்னை மூன்றுதரங் கூவுவனன் னேரம் வாரா,
விடிலமர றுர்க்கடைவ நென்றிடலு மரக்கனுந்தன் * வேடை யாற்றா
ன், கடித்தனுக் கொருமித்துச் சிவலிங்க மாமுனிதன் கைம்மேல் வை
த்துக், கொடிமலர்ப்பூ வாவியிற்போய்க் குறுகலுமுக் குரலுமுனி
கூவா நின்றான். (௧0௬)

கூவுமொரு முக்குறற்கும் வந்திலுனன் றந்தமுனி குளிர்வொற்
கையின், மேவுமிலிங் கத்தையயன் மேயுமொரு கோச்செவியில் விள

ங்க நாட்டி, யாவரசைத் தாலுமசை யாதிவணே யிருக்கவென விறை
'ஞ்சிப் போனான், நேவரதைக் கோகர்ன்ன மெனப்புகழ்ந்தார் தசமுக
னுந் திரும்பிப் போந்தான். (க0௮)

வேறு.

போந்தான்முனியைப்புடைகண்டிலமென்
றாய்ந்தான்சிவலிங்கமொராக்குழையின்
வாய்ந்தாலயமாகியவங்குதல்கண்
டேந்தாவிருகைகொடுத்தனனால். (க0௯)

ஆலம்பருகும்பொருளச்சுதனார்
சீலம்பரிசொற்படிசேவடிவோ
தாலம்புகுலிங்கசயம்புவதாய்க்
கோலம்பெயராதுகொழந்தெழுமால். (க௧0)

எழுந்தானிறையைத்தழுவிக்கொட்டொ
விழுந்தானடிவோற்பறிமேருவென
வழுந்தார்முடியத்தனையுஞ்சிதறிச்
செழுந்தாரகையிற்றுடைசிந்தினவால். (க௧௧)

சிந்தாகுலமுற்றசினக்கொடியோ
னெந்தான்மெய்யொடுங்குநூடங்கினனென்
றைந்தாருவினாடவார்த்துநகைத்
தெந்தாயெனவீசனையேத்தினரால். (க௧௨)

ஆலித்திடுமண்டரதிர்ப்பினெதிர்
கோலக்கிரிமந்தரமுங்குமுறக்
காலிட்டதன்வோற்பறியக்கடவா
மேலிட்டலைவேலையின்வீசினவால். (க௧௩)

சின்னம்படவக்கிரியைச்சிதைவித்
தின்னங்கயிலைத்தலையேகவெனாத்
தன்னந்தனிபோயினனத்தறுகண்
மன்னன்வழிமேலொருமால்வருவான். (க௧௪)

வான்மிக்கநகைத்திரைவண்ணவுடற்
கூன்மிக்கபுறம்பிழிகோலுடனான்
மேன்மிக்கதொர்வேதியனாகிடந்
தேன்மிக்கவுனக்கிவ்வினைப்பெனலும். (க௧௫)

என்னன்னதொழற்கொரிலிங்கமுமை
மன்னன்றரவாங்கியதொர்முனிகோ

கன்னம்புகவைத்ததுகண்டமலன்
முன்னம்புகவின்னமுயன்றனனல். (கக௬)

நால்வேதியதூரநடந்துடல
மேல்வேடையடைந்துமெலிந்ததென
நீல்வேடனியம்பலுநீன்மறையி
னூல்வேறுபடாதவனுந்துவல்வான். (கக௭)

வானோர்பணியும்வடவெண் கயிலைத்
தேனோடுகுவட்டொருநிண்குவடி
தானோதவிலங்கைதரித்ததனை
யேனோர்கிலையாதுமுணர்ந்தறிவாய். (கக௮)

ஆயும்பொழுதம்மலைதன்கயிலை
யேயுஞ்சிவலிங்கமுமங்குளநீ
தோயுந்துயர்விட்டவனோடுகெனக்
காயுந்நிருதன்கைகுவித்தகல்வான். (கக௯)

அகலாழியிலங்கையகன்பதிபுக்
கிகலாவிரதம்பிறிதேறியொமைம்
முகனாத்திரிகோணமுதற்பொருளைப்
புகநாடிவலஞ்செய்துபோற்றினனல். (க௭௦)

வேறு.

போற்றிநின்றிரதமுத்தரதிசைப்புறம்விடுத்தாற்றவெற்பினொருகீழ்த்திசையினேறியுரவோ
னாற்றலிற்கொடியகையிருபதுங்கொடணைசெய்
தேற்றமிக்கவனெடுப்பவிறையோனுமசையான். (க௭௧)

அசைகிலன்சிறிதுமென்றகலவிட்டவனுமீன்
டிசையுமங்கைகளொரெட்டிறைவன்மேனியுறலாய்
மிசையின்மற்றவைபடப்படியின்மார்புவிரவத்
தசமுகன்றழுவிநம்பவெழுக்கென்றுதளர. (க௭௨)

தளருமங்கைகளொரெட்டுறுதழும்புபெருமான்
வளருமங்கமொடமுந்தியும்வராதமர்தலான்
மிளிருமண்டமழியுழியினுமேனியழியா
தொளிருமெய்தனதுமெய்யெனவுணர்த்தினனரோ. (க௭௩)

உணர்ந்தமாலையன்விழிக்கரியமெய்யுலையுமோ
வணின்தவானுருவமானதுமகப்பிமிதோ
பணின்தபாதலமுறுத்துபதழும்பெயருமோ
தணின்தஞானவொளியாயவெளியுந்தளருமோ. (க௭௪)

மோசமுற்றநிருதன்முனிவுடன்கடிதெழுந்
தீசனுற்றவனையைச்சினமெனென்றுவனென
வீசுதெற்கிலுறவெட்டவவன்வாள்வயிரமற்
ருசறுத்தநிருதித்திசைவிழுந்தததுவே. (க௨௫)

வேகவெங்கனல்விழிக்கடைப்பொறிசிதறநீண்
மாகவெண்பிறையெயிற்றகலவாய்புகையெழச்
சேகரங்கனொருபத்துமசைய்த்திசைதொறும்
போகவெங்கைவிசிறப்புலவர்மேனிகுலைய. (க௨௬)

குலையவேழுலகமுங்குலவுபாதலநெளிந்
தலையவான்முகட்டங்கலுமதிர்ந்துழலநின்
றுலையமேகபடலத்திடியொரோழ்கடல்களு
மலையவாயொருபதும்பெரிதூரப்பன்மலிய. (க௨௭)

பல்லெயிற்றொடுகடித்தபகுவாய்முழைமடித்
தொல்லையிற்சினமெழுப்பியெரியுரோமவழிபோய்ச்
செல்லவக்கடல்விடந்தனிதிரண்டவடிவீ
தல்லதொப்பிலையெனப்பலருமஞ்சியலற. (க௨௮)

அலறியாதவனும்புலியுமஞ்சியயல்போய்
விலகநீள்பெரியதோளவனறைந்தவறையாற்
குலவுமேருவரைசாயமுதுகூற்றும்வெருவக்
கலகலுழியிதுகாலமெனநாகர்கதற. (க௨௯)

கதமுதிர்ந்தமலர்தென்கயிலையிற்கடமிழிந்
கிதனையின்றடிபெயர்ப்பனெனவெய்திரிநுதன்
மதியமண்டலமடுத்தவரவுக்குவடிவாற்
புதியகுன்றடிபடிந்திடுபயற்குநிகர்வான். (க௩௦)

வானெடுத்தவனையைக்கரம்வளைந்துதழுவித்
தானெடுத்தலுநடுக்கினசகங்கள்முழுதுந்
தேனெடுத்ததிருவாயுமைதிகைத்துவெருவித்
கானெடுத்தசடையானிடைகலந்தனளரோ. (க௩௧)

கலத்தலுமுமைதழீஇயகையுடன்கைதழுவி
நலத்திடப்புறமவட்கருளுநன்னடையுமாய்ப்
பொலத்தடக்கைகளொடொட்டுமொர்முகப்பொலிவுமாய்
வலத்திருப்புறமரக்கன்மிசைவைத்தசினமாய். (க௩௨)

சினமழுத்துடிசெறிந்தநிரிஞ்சுலமசைய
மனைவியைத்தழுவுகையின்மணிமால்வனாதொட

வனையநாகமதனங்குசமொடவ்வரதமு
மினையகைதொறுமமைத்தினிதுதெற்குமுகமாய். (கந௩)

மாயனூடரியதோரடிமடித்தொரடிகீழ்த்
தோயவீரமுதிராசனமிருந்துதுணைவன்
சேயதோர்வினாதிக்கொடுமுனிந்துசிறிதே
யாயராவணனையெற்றலுமவன்கதறினான் (கந௪)

நானிலங்களுமதிர்ந்துடனடுங்கவலறிப்
பானுவின்சுடர்படுங்கடல்சிவந்தபடிபோன்
மேனியெங்கணும்விழுங்குருதிவெள்ளமொழுகத்
தானெருங்கியலையாழியிடைதாழ்ந்தனனரோ. (கந௫)

தாழ்ந்தனன்கனலிதிக்கொருதனித்தசமுக
னாழ்ந்ததென்கடலினன்றொருமைநாகமயர்வால்
வீழ்ந்ததொன்றுவமையல்லதயல்வேறுமுளதோ
சூழ்ந்துவிண்ணிடையினின்றமர்த்துள்ளல்புரிவார். (கந௬)

வேறு.

வாரிவிழுந்தவன்மீளவெழுந்திலன்வாரானென்
னாருமவன்பரிதேரொடுசுந்தியுடைந்தகச்
சீரியவங்கைகொடெற்றியெறிந்துதெளிந்தேநின்
னாருமகிழ்ந்தினிதாடினர்பாடினரவ்வானோர். (கந௭)

வானவர்துள்ளுமகிழ்ச்சிகள்கோணமலைக்கேவாழ்
வானவர்கண்டிகளித்தலுமானேமுகத்தோலும்
ஞானவிரிஞ்சனும்வந்துவலந்தொழல்வேலோன்
கூனாநறுந்துளவோனுடனின்றுகசுந்தோத. (கந௮)

ஓதநெடுங்கடனஞ்சமுவந்தினிதுண்டோர்பா
லாதரவம்பிகையுந்துயர்மாறினள்ளபூரப்
போதமகிழ்ந்துவணங்கியிணங்கினர்பொன்னுடர்
வேதமுழங்கினகோணமலைத்தலைத்தன்றே. (கந௯)

அன்றுமைபங்கொருபாதிவிளங்கவரன்பாதி
நின்றருவாயருவாகியகம்புறநீங்காதா
யொன்றுமிரண்டுமிரண்டுனொன்றுமுடன்வேறாய்த்
துன்றுயிருக்குவிராயவர்தோன்றினதோன்றாதார். (க௪௦)

தாரணிநீர்கனல்கால்வளியேமுதறானா
ரேரணியாதியனாதியதாயொழுத்தானார்
பேரணியண்டமகண்டமொடாணலிபெண்ணார்
வேரணிதென்கயிலைத்தலையின்றொருமெய்யானார். (க௪௧)

வேறு.

ஆனவக்கடவுட்சோதியவிர்திருமேனிநோக்கி
வானவர் தடக்கைகூப்பிமாலயன்வருந்திக்காணு
ஞானமாஞ்சுடரேயெங்கணற்றவப்பயனேயின்றோ
ரீனமாமரக்கனூலீடேறினம்யாமுமென்பார். (கசஉ)

பாரியமறையினுச்சிபரத்துறைபதத்தின்செவ்வி
கூரியவரக்கனூற்கண்டிருவிழிகுளிரீரின்னோம்
பூரியனென்னுநல்லோர்நிருதனைப்போலவுண்டோ
வாரியினஞ்சுண்டெங்களுயிர்தந்தாய்வாழியென்பார். (கசங)

வாழியவுலகீரேழுமியாங்களுமழியாவண்ண
மாழிநஞ்சுண்டநன்றியதனினுநன்றிதையா
பாழியம்பொருப்பின்கீழ்போய்நிருதன்பாதாளமீழ
ஐழியின்முதல்வரீயின்றோருருக்கொண்டதென்பார். (கசச)

கொண்டலிற்கரியகூற்றையொருமறைக்குழவிக்காகப்
பண்டுதைத்தருளுமன்றோர்பதங்கடஐரிற்கண்டோம்
மண்டுமெம்பொருட்டாலிந்தவரக்கனைநெரிக்கும்பாதம்
கண்டனமின்றேதென்பாற்கயிலைமாமலையிலென்பார். (கசரு)

என்றவரிறைஞ்சிப்பூசித்தெண்கணன்முருந்தனத்தத்
துன்றிருங்கதிருந்திங்கட்சோதியும்விளக்கமேந்த
வன்றிரைக்கடல்குழந்தார்ப்பவருந்திரிகூடவெற்பிற
றன்றுணைத்தேவியோமிந்தம்பிரானிருந்தகாலே. (கசசு)

காலமுமனேகஞ்செல்லிருதனுங்கடலுணின்று
கோலவெங்கண்டன்றன்னிற்சிலகண்கள்குளிர்பூவென்னச்
சிலமோடிடந்துவெற்பின்றிருவடிக்கிடமிருநான
மூலமேயபயந்தியேன்முழுப்பிழைபொறுத்தியென்றே. (கசஎ)

என்றோருசிரத்தைவாங்கியெரிபுரைகுஞ்சிரீக்கிங்
குன்றலில்குருகுதள்ளிக்குடுகெனவீக்கிமுன்கை
நன்றென * வுளகுதாங்கிநரம்பினங்கம்பியாக்கி
வென்றிசேர்வீணையேந்திமிழற்றினன்கீதநாதம். (கசஅ)

நாதமங்கெழுந்தபோதுநனிபூவர்க்கடற்குமுண்டோ
கோதிலாவமுதமென்னக்குளிரிசையுமையாள்கேட்டுப்
பாதமீதிறைஞ்சியீசற்குரைத்தலும்பரமனம்மை
யாதரிப்பவனைநம்பாலழைத்திபோய்நந்தியென்றான். (கசஆ)

நந்தியும்விடைபெற்றேகிறனீர்கடற்கீழ்போய்விழ்ந்து
சிந்தியசின்னையானேச்சிவனழைத்தனனென்றோத.
வந்தரமிசையின்மேகமதிர்ந்துபோவதுபோல்வேத
முந்துறும்வாய்களார்ப்பழகந்தொறுங்கண்ணீர்பெய்தான். (கரு0)

தானுளநீளமானயோசனைமுப்பதோடு
மானமார்பகலநான்குயோசனைவடிவத்தோடும்
ஞானமார்ந்திசொன்னநலஞ்செவிபுகுதலோடு
நீனிதக்கடல்விட்டோங்கிவிருதனுரிமிர்தலுற்றான். (கரு௧)

உற்றெறிகடற்கண்மேகமுதித்தெனவெழுந்துசெவ்வி
துற்றிடுமுகமொன்பானுந்தொட்டகட்டுழியுங்கையாற்
பெற்றதோர்யாமுங்கொண்டிபெருந்தகைநந்திபின்போய்ப்
புற்றரவணிந்தகோணப்புனிதன்முன்பணிந்துகின்றான். (கரு௨)

நின்றபோதமலனந்திருதனைநோக்கியன்பா
லன்றிசிரமுந்தொட்டவருவிழிச்சுடருமுன்னாட்
குன்றுறுவாளுமீளக்கொடுத்துக்கோடிசலிங்க
மொன்றுமங்களித்துச்செல்கென்றேவத்தாழ்ந்தொல்லமீண்டான். ()

மீண்டவன்போகும்போதுவிடுசிகைத்தலையுநாலும்
பூண்டபூந்தழையுமேந்திப்பூசிக்கவருவான்போல
நீண்டமான்மறையோனுகிரிநுதன்முன்வரலும்வெற்பைக்
கீண்டவனவனையந்தக்கிரிவருநீயானொன்றான். (கரு௩)

ஆனொருநெடிதுகேட்டவிராவணன்வதனநோக்கிப்
பானொனும்பரப்பிற்றெய்வப்பதியெங்கும்பணிந்திப்போது
காரணவரக்கர்வாழக்கைக்கடலகவிலங்கைநின்றே
யாரணமுதல்வற்போற்றியரிச்சிப்பான்வந்தேனென்றான். (கரு௪)

வந்தனென்னலுமங்கவ்வளம்பதியியல்பேதென்ன
வந்தலூரக்கர்கோமானன்னையாமொருத்திமேனாட்
சுந்தரப்புதல்வன்கோணமலையின்கீழ்த்துணிந்தானென்ன
நைந்துநொந்துயிரும்விட்டாளென்பன்னொடொன்றான். (கரு௫)

என்னுமம்மொழிநாரசமிருபதுசெவியும்பாயத்
தன்னுயிர்பதைத்துநெஞ்சந்தளர்ந்துவிழ்ந்தெழுந்துவாய்விட்
டன்னையோவன்னையோவிவ்விவிங்கமார்க்களிப்பனையோ
நின்னையுமிழந்தென்னாவிநிற்குமோரிலத்திலென்றான். (கரு௬)

என்றவனிரங்குங்காலையிலங்கநின்கரத்திலெந்தி
நின்றிரங்குவதொண்ணுதென்றிலங்கந்தன்னெடுக்கைதாங்கி

மன்றலங்கயிலைவெற்பில்வாமபானிருதிதிக்கில்
வென்றியஞ்சயம்புவாகவிரிகடல்வண்ணன்வைத்தான். (கருஅ)

வைத்தநீர்க்குமிழிமாய்ந்தால்நீர்தாமண்ணோடேமண்
னெத்திடுமுடலுக்கென்கொலிரங்குவையோர்பால்வாடை
மெய்த்தளிர்ச்சருகூட்டவதனைவெஞ்சுறையோர்பாற்
றத்துறப்பிரிக்குமாவிசரிப்புமன்னதுவேயன்றோ. (கருக)

ஓவெனவரற்றின்மாண்டார்க்குறுவதேதாருறுதியாமோ
தாவறுமுதகப்பேறுந்தானமுங்கடனும்யாவுந்
தேவர்தந்தேவன்கோணைத்திருமலையதனிற்செய்தான்
மேவுமுன்னன்னையந்தவும்பர்தம்வீட்டினும்பர். (கசு0)

உம்பரிக்கயிலைதன்னிலொருபொழுதுமையாளீசன்
வம்பவழிசுடையைக்கையால்வகிர்தலுங்கங்கையஞ்சிக்
* கம்பிதங்கொளலுநம்பன்கண்டிகைநகத்தால்வாங்கிச்
சம்புலின்றீவின்றென்பாற்சாகரத்தெற்றிவைத்தான். (கசுக)

எற்றியபோதுகங்கையிலங்கையுத்தரபால்வேலை
சுற்றியதிரைகள் போர்ப்பத்துலங்கலுமதற்குமேலாய்
முற்றிரிகூடநாட்டிமுழையதனுப்பட்செய்து
நற்றியபெருமானறீர்த்தநடுவுறமுனைத்துநின்றான். (கசு௨)

நின்றவக்கடவுட்குன்றைநினைந்தொருவலஞ்செய்வார்பொற்
குன்றினுஞ்சென்றுநூறுகொடுமுடிசூழ்வதொக்கும்
பொன்றலில்வடிவுகாணப்புறந்திடுமச்சமென்ன
வன்றரன்கயிலைக்கொப்பவமைத்ததிக்கயிலைகண்டாய். (கசு௩)

ஆய்ந்தசீரிடையாலோடியலங்குகாவிரியினீரும்
பாய்ந்தபிங்கலையாலோடிப்பரந்தமாவிலியினீருந்
தோய்ந்தபேராழியின்கட்சுழிமுனைவடிவாய்நேர்புக்
கேய்ந்தவான்கங்கைதன்னோடிசைந்ததிக்கயிலைகண்டாய். (கசு௪)

கண்டவிக்கயிலைச்சாரற்கலந்தநாற்றிசைநாற்காத
மண்டனிற்சனித்தபேதமருவுபல்லுயிர்களெல்லாம்
விண்டனிக்கடவுளாமிவ்வெற்பினிற்கங்கைநீர்தோய்ந்
துண்டவார்சாருபத்தினுதிப்பதுதிண்ணம்திண்ணம் (கசு௫)

திண்ணலந்தொலையாதின்னுஞ்செப்புவநிருதகேண்மோ
வுண்ணலங்கூரப்பூசையுமாபதிடக்கீவோனுந்

தண்ணலங்கலுமுந்தெண்ணீர்தருகுவனானுமன்னு
ரண்ணலம்பெருமான்மெய்யோடடைவதற்கையமில்லை.

(கக௬)

இல்லையென்றில்லந்தோறுமிரந்திடுபொருள்களேனு
நல்லவைமுக்கூறுக்கிராதனுக்கொருசுநீவார்
தொல்லையில்வினையுந்தீர்த்துசோதிபெருலகிற்சேர்வ
ரல்லதுமுத்தியென்னுமரியவீடையமாட்டார்.

(கக௭)

மாட்சியங்கயிலையாமிம்மலைக்குநாற்றிசைநாற்காத
மாட்சியினிலைபூநன்காயருங்கனிகந்தமாதி
காட்சியினுகிணென்றிக்கடவுளுக்களித்துணதார்
சேட்செழிகடற்கணமையாயவார்செனித்துயீழ்வார்.

(கக௮)

வீழ்சடைக்கடவுட்கோணவெற்பினுச்சிட்டம்வீழ்த்தல்
வாழ்தனிமடவாரோடுவசித்தல்கம்பளத்திலவைகல்
கீழ்விடுமலசலாதிசிரியினில்விடுத்தல்செய்வார்
கேழ்பெருநரகிலப்பாலிருணரகவரவீடென்றான்.

(கக௯)

ஆனவிக்கயிலைதன்னிலரனபிடேகநேரம்
போனகமருந்துநேரம்பூசனைமுடிந்தநேரம்
தேனவிழ்சடையார்முன்போய்த்தேநரிசனையிடமுமாகா
கானகநிலத்திலுன்றிக்கடுகடைவலமுமாகா.

(க௭௦)

காவணம்பொய்கைபைம்பூங்காவணமாற்குச்செய்வார்
கேவிலுமதினுஞ்செம்பொற்கோபுரமுதலசெய்வார்
மேவுமெல்லாடைசந்தம்வெண்மணிப்பூணுமீவார்
மூவுலகிறைஞ்சுந்தேவர்முடியின்மேலடியும்வைப்பார்.

(க௭௧)

வைக்குமிக்கயிலைதன்னின்மாதவம்புரிந்துநோற்றன்
மிக்கமந்திரங்களுன்னல்வீயந்தவருயிர்க்குப்பேற
யுய்க்குநற்பலியுண்டாக்கலுறுபசிக்குணவுபய்தல்
புக்கொருதானநல்கலதன்பலன்புகலொணதால்.

(க௭௨)

ஆதலாலரன்முக்கோணமெளியதன்றரக்கர்கோவே
பூதலந்தன்னிலிந்தத்தானமேபோலவுண்டோ
காதலாலின்னுன்னனைகதிபெறப்பலிகன்மாதி
திதிலாதியற்றிலங்கோர்தீர்த்தமுண்டாக்குகென்றான்.

(க௭௩)

என்னலுமவருணதிக்கிலிராவணன்கதகொண்டெற்றக்
கன்னியம்புனிதகங்கையுதித்ததுகயிழ்ச்சார
லன்னதுநோக்குமாலாமருமறையவனுமின்றுன்
மன்னியவன்னைசெய்தமாதவமீதுகண்டாய்.

(க௭௪)

ஆயிரம்வருடங்காசியரும்பெருங்கங்கைதோயுந்
சேயிருபலனுமிந்தத்தென்கயிலாயச்சாரன்
மேயவிண்ணிலவிவெள்ளம்விரிந்தெனவிரிந்தகங்கை
நேயமோடினிகுதோயும்பலனுமோர்நிறைகண்டாயே.

(௧௭௫)

வேறு.

கண்டநின்கதையினாலுதித்தகங்கையைத்
தண்டலிலாதபாதாளகங்கையென்
றண்டரும்புகழுகவகிலம்வாழ்த்துக
மண்டிமிப்பொருட்டிலுன்னன்னைவாழ்கவே.

(௧௭௬)

வேரியகங்கையின்கரையின்மீதுநீ
பரியபலிகன்மமாதிபண்ணெனக்
கூரியகுசையவன்கைக்கொடுத்துயின்
டாரியன்வாங்கிரிற்றமைப்பதாயினான்.

(௧௭௭)

ஆயிடைப்பிண்டமொன்றாக்கிவெந்துயர்த்
தியிடையிராவணன்செங்கையிந்துரின்
றையடையக்கத்சானுலுன்றியுன்
வாயிடைத்துதித்திவண்வைத்தியாலென்றான்.

(௧௭௮)

ஆலமர்கடவுளைத்துதித்தரக்கன்மண்
மேலமர்படமுழந்தாள்விளங்கவைத்
தேலமாகதிபுகவெனதுதாயெனப்
பாலமர்பிண்டமும்பரிந்துநாட்டினான்.

(௧௭௯)

நாட்டியபிண்டத்தைநாரணன்கர
நீட்டியகுசையினானெகிழ்த்திரண்டுசெய்
திட்டியவலதுபங்கிதுபங்குறக்
கூட்டினன்சிவத்துதிக்கொள்கைகொண்டரோ.

(௧௮௦)

கொண்டதுபிதிர்ப்பலியினிமுக்கோணமீ
தண்டர்நாயகற்பணிந்தாகச்சேஷடி
முண்டகந்தொழுதுநின்னன்னைமுத்தியே
கண்டிடவேண்டிகீகடிதுவாவென்றான்.

(௧௮௧)

வாவெனநிருதனுறொழந்தமாலுடன்
* சேவினன்கயிலையிற்சென்றுமுன்பணிந்

தோவியநிகருமைபங்குலன்பத

மேவவென்னன்னைக்குவேண்டினெனன்றான்.

(௧௮௨)

என்றலுஞ்சிவபதமின்றுன்னன்னைக்கு
நின்மிடக்கொடுத்தனநிருதசெல்கெனக்
சூன்றவிலுடையவன் + கூறப்போற்றிமுன்
சென்றமாலுடனவன்சிகரிக்கீழ்வந்தான். (கஅ௩)

வந்தனைமறைநுணுக்கியற்றிமற்றினிச்
சிந்தனையென்னெனத்தானஞ்செய்கெனச்
சுந்தரப்பொன்முகில்சொரிவபோல்வரு
மந்தணரியாவர்க்குமளிக்கின்றனரோ. (கஅ௪)

ஆனவக்காலையிலானும்வேதனுஞ்
சேனையோடையிருகோடிதேவரு
நூனமாமறையவராகநண்ணினார்
தானமீந்திராவணன்றும்புபோற்றினான். (கஅ௫)

போற்றரன்பினுகியாம்பொற்பிலிங்கமொன்
மேற்றநால்வேதன்பூதேசவிலிங்கமொன்
நூற்றமாய்க்கேசவனுருத்திரோசமாய்ச்
சாற்றுபேரிலிங்கமொன்றவன்கைத்தந்தன். (கஅ௬)

தந்தமுன்றிலிங்கமுந்தருமக்கோணமீ
தந்தமோடணக்கிலுன்னன்னைமுத்தியா
மந்தரப்புயவெனமறைந்துபோயினு
னெந்தமாயங்கொலென்றிறைஞ்சியேத்தினான். (கஅ௭)

ஏத்தியுந்திருமறைதேடற்கெய்திடாப்
பூத்திகழ்திருவடிப்புலையென்னையுங்
காத்திடநடந்ததோகடவுளையென
வாய்த்திபத்துவாய்தோறுமவாழ்த்தினான். (கஅ௮).

வாழ்தருமக்கினிவாயுவிந்திரன்
சூழ்தருகிசைதொறுங்கயிலைச்சுற்றினுந்
தாழ்சடைப்பினுகிபூதேசன்றாரணி
யேழ்டுகழுருத்திரவிலிங்கந்தாபித்தான். (கஅ௯)

வேறு.

தானிறைஞ்சியதன்மையால்
நூனநம்பனைநண்ணினான்
கானயாழொடுகல்வியா,
ஊனமில்லிசையோதினான். (க௧௦)

ஓதியோதியுணர்ந்துணர்ந்
தாதிசோதியநாதியின்
தேதிலாவிடையெற்கெனா
வேதராவணன்மீண்டனன். (ககக)

மீண்டராக்கதர்வேந்தன்மாப்
பூண்டதேர்மிசைப்புக்குநீள்
காண்டருங்கடமுங்கடந்
தீண்டிலங்கையுளெய்தினான். (ககஉ)

எய்தரக்கொதிர்புகுந்
தையனுற்றனனாமெனாக்
கைகூவித்திருகாரொழா
மெய்யுவப்பொடுமேவினான். (ககங)

மேவுமிக்கதைமெய்ந்நல
மாவதொக்கவறைந்தனந்
தேவனுற்றதிருப்பதிப்
பாவகத்தியல்பன்னுவாம். (ககச)

பன்னுமீசர்பதிக்கதை
மன்னுதூல்வழியேமனத்
துன்னுவார்சிவலோகமீ
தன்னவானவராருவார். (ககரு)

தரிசனமுத்திச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௫௧௯.

திருநகரச்சருக்கம்.

வாருலவுமுகிழ்முலையுமுத்தரியமணிப்பட்டுமலர்க்கண்ணோக்குங்
காருலவுசுரிசுமுலுமொருபாகந்திருமேனிகலந்துதோன்றச்
சீருலவுநதியரவுமுகிமுடிமேலோருபாகஞ்சிறக்கத்தோற்று
நீருலவுகயிலைமலைப்பெருமானைமறவாதென்னினைவுநெஞ்சம். (க)

நெஞ்சகத்தில் வஞ்சமிலாத் தசரதன்பாற்றிருமாய நெடுவெண்
பவ்வத், தஞ்சனக்குன் நெனச்சிறந்து கோசலைதன் வயிற்றுதித்தங்
கயோத்தி நாட்டிற், குஞ்சரத்தின் விளையாடிச் சானகியை மணம்

புரிந்து கூனி செய்த, வஞ்சகத்திற் கைகேசி மதிமுறையால் விதி முறையே வனத்தி லேகி. (உ)

கிள்ளையெனு மொழிவனிதைச் சானகியு மிலக்குமனங் கிளர்நூற் செங்காற், பிள்ளையெனு மிளங்காளை விராமலமாய்த் தனிவனத்தே பிறங்கு நாளிற், கள்ளவிழிச் சூர்ப்டனகி யிலக்குமனை வலிதுறமக் காமம் தன்னாற், றுள்ளிவிழ மூக்கறிந்த காரணத்தை வேறொன்றாய்ச் சொல்லி நின்றான். (ங)

நின்றடமெம்பப் புயத்தழகுக் கிணங்குமிரு தலத்தொருத்தி நிமி ர்பூங் காவிற், குன்றனையா ருடன்புகுது மவனையுனக் காமென்ற குறி ப்பி னாலே, கன்றியெனைச் செய்தகுறை யீதெனவே நின்றுநாத்த கடும்பொய் யந்த, வென்றிதரு மிராவணனைத் தின்றுமிழ வொருகூற் றம் விடுத்து மீண்டான். (ச)

மீளாதவிரகமதிபரவுதலாலிராவணனும்வினைவினேகி மாளாதுபொய்ம்மாளுய்வனத்திடையேமா துலனைவரவிட்டந்த நாளாதிதனிற்சென்றுசீதை தனைக்கொணர்ந்துசிறைநண்ணிவைத்த[ம் தாளாண்மைதனிலிழந்தானிராகவன்கையம்பொன்றற்றலேகன்பத்து

* பத்தனமுமெத்திசையுமில்லக்கைநகராசனமும்பரிதிசூழ்ந்த முத்தலமுமராசரிமைவிபூஷணற்குமால்கொடுத்தமுறைமையாலிவ் வித்தகனைமதியழிக்கவிராவணன்றன்பிரமகத்திமேவமாழ்கிச் [ன். சுத்தம்ணித்தென்கயிலைப்பெருமானையிராமனுடன் ரொழுதான்கண்டா

கண்டகைய விராவணனை முன்விரலாற் பொருதாளுங் கருத்து மற்றப், புண்டரிக மலர்த்தாளு மொருபாக மமர்ந்தாளுங் புனிதத் தா ளுந், துண்டமதி தரித்தாளுங் கோடர மிருந்தாளுந் துலங்கித் தோன் றக், கொண்டல்விடு மதிபோல வுளமதியுந் தெளிந்துவிழி குளிரந்து நின்றான். (ஈ)

நின்றுகர சரணங்கள் கம்பித்து மயிர்பொடித்து நினைவுண் டா கித், துன்றுமதி யொளிகண்ட காந்தமென விழித்துணைநீர் துளிக்க னோக்கிச், சென்றபகை நிருதன்பாற் கறுத்தமலர்ச் சீர்பாதஞ் சிறந் து தோன்ற, வின்றடியேன் பெற்றபய னிமையோரும் பெற்றனரோ வென்றான் போற்றி. (அ)

போற்றிநிரிபுர தகனகலாந்தகாமதகனபுனிதாபோற்றி
போற்றிகரகாபாலதானவசங்காரகரபுனிதாபோற்றி

போற்றியுரகாபரணவரியதளகயிலைமலைப்புனிதாபோற்றி
போற்றிசயசயபோற்றிதிரிசூலதரபோற்றிபோற்றியென்றான். (௧)

என்றென்று துதித்திறைஞ்சி * விபூஷணனவ் விராமனெனுமிய
ற்பேருள்ள, சூன்றென்று மலர்ந்தவிரு கோகனகம் போற்றியிதழ்க்
குமுதம் பேணி, நின்றிங்கோ ராலயமிக் கியற்றுநாம வினேதீர்த்த நிம
லம் கைய, நன்றென்றுன் னருள்புரிந்தா லதுபோது மென்றவனு நல்ல
தென்றான். (௧௦)

நல்லமதி வைகாசி நற்குருமான் நலைதிங்க ணலத்த வோரை, சொ
ல்லியமுற் பக்கமுறும் பஞ்சமியி னுட்கொண்டு தொகுத்துக் கோயில்,
வல்லவசிட் டனைத்தொழுது தெய்வநா யகன்றனது வடிவந் தீட்டி,
யல்லிமலர்த் தாள்போற்ற வேண்டுமென வவன்செய்வா னன்பு கொ
ண்டான். (௧௧)

கொண்டலுறு மின்போல விராவணன்றன் காட்சியினுற் சூலவு
மேனி, யண்டரொலாம் படத்தெழுதுந் திருவுருவை வசிட்டமுனி யமு
கு கூரத், தண்டவளச் சித்திரவோ டலம்புரியா விபூஷணனுந் தாழ்ந்
துள் ளன்பாற், கண்டருளிக் கோயிலின்கண் ணமைவித்தான் ஞான
விழி கலமு மார்பன். (௧௨)

பன்னகத்திற் திருமானின் னடிபோற்றுந் தென்கயிலைப் பரம
வீசர், சன்னிதிக்குட் டிருவுருவில் யோகினியைச் சூலினியைத் தாபித்
தோங்கும், பொன்னதிக்குன் றெனும்ச்ச கேச்சரத்தை வலம்வந்து
போற்றி செய்து, பின்னகத்தி னிராமனுடன் விபூஷணனும் விடைகொ
ண்டான் பெற்றி யுள்ளான். (௧௩)

உள்ளமுடன் விழிகுளிர்ந்தார் சந்திரசூ ரியர்முனிவ ருரக ராஜேர்,
தெள்ளியலர் கொழித்திறைஞ்சி மண்ணுலகந் தனில்விண்ணோர் தெரி
சித்துற்றார், கள்ளமுடன் கொலைகளவு கட்காமங்குருநிந்தை கைவிட்
டேஜேர், வள்ளலையு மடிபோற்றித் தள்ளரிய துயர்மாற்றி வணங்கி
வாழ்ந்தார். (௧௪)

வானவர்கடொழுங்கோணையண்ணலையுந்தேவியையுமகிழ்ந்துமுன் னுட்
டேனணையமொழிக்கங்கும்கரிபுதல்வனன்பினொடுசெய்யசாம
கானமதனாற்றுதிக்கும்படிகரத்திற்றரித்திடுமக்† கலத்தைக்கண்டே
யானசசங்கீதனெனுங்கந்தருவனதைக்கவர் தற்காசையுற்றான். (௧௫)

* “விபூஷணனும் விபூஷணனவ் விராமனென்னும்” என்பதா
உம் பாடம்.

† கலம் - யாழ்.

உற்றதொருசமயம்பார்த்துற்றிருந்தவனிராமனுயர்வெங்கோலா
லிற்றபோழ்தினிற்கவர் துமானுடவடிவாகியிணையில்*கிரிப்
பொற்றையெய்திக்கங்காசங்கம்புணரிந்தியாடிப்பொருவிலாத
பற்றொடரன்றனையேத்திவினாகானந்தனைப்பண்ணினானால். (௧௬)

பண்ணுதலுஞ் சிவபிரான் மகிழ்ந்துவெளிப் பட்டிசுசங் கேதனை
ப்பார்த், துண்ணெகிழ்ந்து நீயினை கரணயின் றிசைத்தமையா லோ
ங்கு மிங்ஙன், மண்ணவர்கள் புகழ்வினா பணமெனும் பெயராக மற்றி
ப்பாங்கு, எண்ணில்பத லமுளவிக் காட்டைவெட்டி நகராக்கென்
றியம்பிப் போனான். (௧௭)

போனவரன்மொழிப்படியச்சுங்கீதன்காட்டைவெட்டிப்புரமதாக்கித்
தானழிந்தவாலயங்கடனையுமெழில்பெறப்புதுக்கிச்சுனங்கடம்மை
யானகுடியாயிருத்திருகுலேசரடிபரவியருள் பெற்றேகி
மானிலமெலாம்புகழ்த்தனதுலகந்தனிலடைந்துவாழ்ந்தானன்றே. (1)

*வாழ்வுதரு தென்கயிலைப் பெருமான்பொற்றிருக்கோயின் மவுலி
பேணி, யேழுமுகி லுங்கனக மழையுமலர் மழையுமெழு தியற்றி
நின்ற, பாழிவரை முழக்கொலியு மிமையோர்கள் பரவொலியும் பயி
ன்று வாழ்த்தச், சூழுதினாக் கரத்திற்செ ழுந்தரளம் பொழிந்தோ
லச் சுருதி செய்து. (௧௯)

சுருதிசெயும்நாளிலொருநாளோராயிரம்பொற்சோதிமாறாக்
குருதிபொழிமாணிக்கக்கண்ணாடிகருமையுட்கொள்வபோலப்
பரிதிசூடபாற்கடலுட்புகுந்துகுணபாலுதயம்புரிந்ததோற்றங்
குருதினமுழுமாணிக்கக்கண்ணாடியைவிடுத்தகாட்சிபோலும். (௨0)

காட்சிதருந் திரோதவுகஞ் சென்றுதுவா பரபுகழும் கலந்த வந்
நாட், சேட்கடல்குழ் புவியனைத்துந் தொழுகயிலைப் பெருமான்
பொற்றிகழ்ப்புக் கஞ்சத், தாட்கருதும் வானவர்கண் மானவர்போல்
வந்திறைஞ்சித் தவஞ்செய் தேகு, நாட்கருதும் வடமொழியின் புரா
ணநடை யிவ்வளவு நடத்தி னேமால். (௨௧)

நடமருவுதிருப்பாதாத்திருப்பாதவருட்கயிலைநாதர்தோற்றந்
தொடைமருவுமெய்ஞ்ஞானச்சுந்தரன்சொற்செந்தமிழாஞ்சுருதி தன்
விடமருவுதில்லைச்சிற்றம்பலமேழுதலெடுத்தவெத்தானத்துங் [னி
கடமருவுமழுதமெனக்காணலாமென்பதனுட்காண் மின்காண்மின். (1)

* கிரிப்பொற்றை - கிரிமலை. இது யாழ்ப்பாணத்தின் வடபாலி
லேயுள்ள ஓர் சிவஸ்தலம்.

காண்மின்க டென்கயிலைப் * பெருமான்றன் நிருமேனி கருது
மின்கள், பேண்மின்கள் சந்ரிதியிற் புகுமின்க டொழுமின்கள் பேணு
மின்கள், கேண்மின்கள் கயிலாச புராணமெனுஞ் சிவகதையைக் கிளை
களோடும், வாண்மின்க ஞாய்மின்க ளஞ்செழுத்தை மறவாது வாழ்த்து
மின்கள். (உ௬)

களபமதக்கலுழிவரையுரிசெய்தருள்கயிலாயர்கமலபாதம்
புனகமுறமனதினினைப்பவர்நயனவுதகதுளிபொழிவபோல
விளகுகடல்பரவுதினாவிடுவதிலையெறிதுளியோடேறுசங்க
வளையுதவுதராளரிசாதிநிரிசைதரும்வளமைமலையினுள்ள. (உ௭)

உள்ளறிவு பொடிபடுத்துந் திரிகையெனத் திரியுமதி யுளத்தி
னேடும், பள்ளமுறப் பாய்புனல்போற் சஞ்சிதத்தின் வழியொழுகும்
படிவந் தீட்டிக், கள்ளவினை தீர்த்துமுத்திக் கதவெவர்க்குந் திறக்குந்
தாள் கங்கை வேணிப், பிள்ளைமதி முடித்ததிருக் கயிலையரன் றுள்க
ளெனப் பேச லாமே. (உ௮)

மேதினியின்மச்சேந்தியத்துண்மாதமுனிவிதித்தவந்த
வாதிபுராணக்கதையுமன்றியும்பின்னடந்தகதையனேகமுண்டா
னீதியினக்கதையுநித்தென்கயிலைத்திருப்பதியினிலைமையெல்லா
மோதுவன்செந்தமிழ்தூற்றொடைமுறையானடைமுரசே ருலகமீதே.

தேவரினம்பரவுசிவலிங்கமதுபூசிப்பத்தினமும்வெவ்வே
றாவலிற்றாபித்தங்காசமனங்கொண்டதற்பினமுதுசெய்வா
னாவலவன்பெருந்தீவிற்கங்கைநதிக்கையிருந்துஞாலங்காக்குங்
காவலவன்பரிதிசுலத்தொருதலைவன்மனுரீதிகண்டசோழன். (உ௯)

சோணடுமுதலியதென்மதுனாவடமதுனாயெனச்சொல்லுநாட்டிற்
சாணடும்பிறர்க்கமையானிலமடந்தைதனைவரைந்ததகுதியாலு
மாணுஞ்நிறத்தாலுமபயனெனும்பெயராலுமையெனென்றுங்
கோணுதகருணையினுலன்னையென்றும்பல்லுயிர்க்குங்கூறலாமே. (உ௮)

கூறுநவகண்டத்துச்சிவதானமனேகம்பொற்கோயிலாக்கிப்
பேறுதரமுடிதரித்தவராமதேவனெனும்பெரும்போர்வேந்தன்
மாறில்புராணக்கேட்குமொருநாளிற்புரோகிதன்மெய் வருத்தமாகி
வீறபயனவைக்குத்தான்வாராதுமகனைவரவிடுத்தான்மேலோன். ()

வேறு.

மேலமச்சேந்தியபுராணக்கதையைமேலேட்டி
னூலமைத்தக்கடையாளநுவற்சிசெய்துபடியாமல்

* மாணத்திருமேனி என்பது உம் பாடம்.

ஞாலமுற்றஞ்சிவதானக்கதைதாதைநவின்றதற்குட்
கோலமுற்றகுறையென்றுகுமரனதுபடித்தானே. (௩௦)

படித்தபொழுதிருசெவியும்பாட்டுதவுஞ்சுவையமுதங்
குடிக்குமிருநாவாசிக்குடிகொண்டதெனக்கேட்டு
முடித்தலைநேர்கம்பித்துமுகமலர்ந்துமயிர்ப்புறங்கள்
பொடித்துளமுங்கனிந்துருகிப்புளகமெறிந்துரைசெய்வான். (௩௧)

செய்தவத்தின்வடகயிலைத்தன்னினுமித்தென்கயிலை
யையனுக்குப்பதியானவருங்காதைசொல்லாமற்
பொய்தனைத்தான்பொருளாக்கும்புரோகிதன்பாணீமகவாய்க்
கைதவத்தாலிப்பிபெறுங்கதிர்த்தரளம்போல்வாயே. (௩௨)

வாயிருந்தசுதுமறைநூல்வளங்குலவுஞ்சீவனியும்
பேயிருந்தகாட்டிருந்துபெருந்துயரந்தீர்த்தருளும்
வேயிருந்தமணியரசர்விடுகிரணமுடியிருக்கு
மாயிருந்ததவன்பாணீயவதரித்தாயரனருளால். (௩௩)

அரவணிந்ததென்கயிலையமோசன்கதைநீயும்
கரவணிந்துமொழியாமற்கட்டுரைசெய்யெமக்கென்று
பரவணியாயுயிர்க்குத்தம்பண்டிதநீயெனவனைத்துந்
திரவணையுமிட்டிருத்திச்செவிதாழ்த்தான்மனுவேந்தன். (௩௪)

வேந்தனுக்குமனங்குளிர்ந்துவியப்புவரவேதியன்மச்
சேந்தியமாம்புராணமதுதெரிந்துரைப்பத்திறல்வேந்தன்
கார்தமுங்கூருசியும்போற்கருத்துற்றானவன்செவிக்கிப்
போந்தவமுதிதுவல்லாற்புறத்தமுதம்பொருந்தாதே. (௩௫)

ஆதபீனக்கண்டவிருளதுபோலவஞ்ஞானஞ்
சேதமுறுமனத்தரசன்றென்கயிலைப்பெருமான்மேற்
காதலினுல்மந்திரியைக்கருத்துருகியழைத்தருளி
யேதமிலாத்திரிகோணமிறைஞ்சுதும்போயினிதென்றான். (௩௬)

என்றதிருமொழிகேட்டமந்திரியுமிதுமிகவு
நன்றென்றுமனுவேந்தனுமரசம்படையுந்
துன்றுபுதல்வருக்களித்துத்தொகுதிபலவுந்நிதுத்தி
யன்றுமரக்கலம்புகுவானலைகடனீர்க்ககாவந்தான். (௩௭)

வந்தரசன்மந்திரியைவருகெனலுமவனும்போ
யந்தவரன்றிரிகோணத்தாலயத்திற்குனகசிலை
சந்தரவாரிக்ககாயிற்றொகுத்துமரக்கலத்தேற்றிச்
சிந்துவின்பாம்போந்துதன்பின்செல்வாரைநிறுவித்தான். (௩௮)

நிறுத்துமமைச்சனுந்தானுநெடியமரக்கலத்தேறிப்
 புறத்துமகத்துஞ்சேனைப்பரிசனங்கள்புடைஞ்முழல்
 செறித்தகரையும்மனமும் * திமிலிடைப்பூங்காவனத்துட்
 குறித்தமலன்பதநோக்கிக்குவித்தகரத்தினிதிருந்தான். (௩௯)

திருந்துவடகயிலையின்முன்சேடன்மணிப்படம்விரித்துப்
 பொருந்தியபின்னையைபின்னும்பூண்டலைநீர்ப்புறம்வழியாய்
 விரிந்தகதிர்த்தென்கயிலைமிசைநோக்கிவருவதென
 வருந்தருணப்பாய்விரித்தங்கலங்குகலம்பலவிடுத்தார். (௪௦)

விடுத்தவறுபதமுடைத்தாய்மென்கமலமீதோடி
 யெடுத்தவிசைக்காமரங்களிசைத்துப்பாய்தலைக்கொளலா
 னெடுத்தமுடித்தென்கயிலைரிமலர்பதமலர்தேடித்
 தொடுத்தெழுந்தவளியினம்போற்றொடருமாக்கலங்களெல்லாம். ()

கலனோடத்தினாயோடுங்கடலோட்டங்ககாகண்டு
 நிலனோடுத்திசையோடுநிலவெறிக்குங்குடைவேந்தன்
 புலனோடுவிழிமலர்ந்து † பூதேசன்மென்கயிலைத்
 தலனோடுமனந்தொடரத்தனதுகரங்கூப்பிரின்றான். (௪௨)

நின்றிருந்தகலன்விடுத்தநெடியகரைப்புறத்திறங்கிக்
 குன்றிருந்தபுயம்புளகித்தெதிரிறைஞ்சிக்கூறுவா
 னன்றிருந்தீர்வடகயிலைத்தென்கயிலையடியேன்மு
 னின்றிருந்தொன்னுளத்திலிருந்தவருநீர்தாமோ. (௪௩)

நீர்தாங்குபகீரதியுநிலந்தாங்குவிடதரமுங்க
 கூர்தாங்குயிளம்பிறையுங்குடிதாங்கிமுடிதாங்கி
 வார்தாங்குமுலைத்தரளவடந்தாங்குமுமையொருபாற்
 சீர்தாங்குந்தென்கயிலைத்திருப்பதியென்றவப்பேறே. (௪௪)

தவப்பேறுநன்பேறுந்தன்பேறுமில்லாதே
 னவப்பேறாய்த்திரியாமலறிந்துதொழப்பெறும்பேறே
 சிவப்பேறுமிதழுமுதச்சிறப்பேறுமொழிவனிதை
 யுவப்பேறுந்திருமேனியுடன்பிரியாப்பெருமானே. (௪௫)

மானிருக்குமிடத்தோடுமவலத்தோடுங்கயிலையினீர்
 கூனிருக்குமதிமுடித்துக்குடியிருப்பதரியாம
 லானிருக்கவுயிரிருக்கவுரையிருக்கநாவிருக்க
 யானிருக்கவின்றளவுமேத்தாமலிருந்தேனே. (௪௬)

* திமில - வேங்கைமரம்.

† பூதேசன் - சிவன்.

தேனேயுநின்மலர்த்தாடெரிசித்தேனெனதுவினை
தானேவிட்டகன்றதெனத் * தபதிமுகமதுநோக்கி
வானேயுந்திருமலைமேன்மணிக்கோயிலியற்றுகென்று
கானேயுந்தாததித்தார்க்காவலவனருள்புரிந்தான். (௪௭)

புரித்தவளப்பொறிமேனிப்புண்டரிகம்பண்மிபிடித்
துரித்தவற்குத்திருக்கோயி † உபானாதிதுபியுட
னிருத்தியருட்கயிலேசற்கியற்பூண்புரிவித்துத்
திருத்தியபினாசமனஞ்செய்தமுதுசெய்திருந்தான். (௪௮)

செய்தவத்தினெறிதருமச்சேர்கியபுராணமது
கைதவத்தாற்கோயிலெங்குமெழுதியுற்கதைமிசுந்து
மெய்தவத்தாற்பொற்றகட்டின்மேய்த்தெழுதியாய்த்தமையா
லையனுக்கும்பொற்கோயிலாகவுஞ்செய்தினிற்றிருந்தான். (௪௯)

இருந்தபுகழ்மனுவேந்தனினத்தொழும்பிரியோமும்
விரிந்தகடற்றரங்கமெறிவெற்பினடிக்ஓழ்வந்து
வெரிந்ததொருகிணறுகண்டுசெம்பொனதற்கிடைகுவித்துப்
புரிந்தபெருங்காவல்செய்துபுனிதனுக்குப்பொன்னென்றான். (௫௦)

‡ என்றனையதிருமேனியிராமதேவனுமகிழ்ந்து
நின்றரன்பால்விடைகொண்டுநெடியகடல்கடந்தேகக்
கன்றமைத்தகரத்திருமால்கமலனிமையோர்முனிவர்
குன்றமுற்றபெருமானைக்குறாகழற்றாடொழுதனரோ. (௫௧)

தொழுதுவரப்பரமன்னனிருகவசஞ்சூழ்ந்தெதிர்த்த
பொழுதுகவசமுமகற்றிப்புகுதுமவனையுந்துரந்து
பழுதில்கலிமறுமன்னன்படியாளுந்திகிரியென
வெழுதரியபரிதிகிழக்கெழுந்தபொழுதெனவிருந்தான். (௫௨)

இருந்தவஞ்செய்மனுவேந்தனியற்றியபொற்கிணற்றருகே
பொருந்தியதாதகியொன்றுபொலித்தவன்புரிதவத்தாற்
றிருந்தியபூதமுமதன்ஓழ்ச்சிறந்ததத்தச்செம்பியர்கோ
னருந்தனயற்காசளித்துப்பரகதிடையடைந்தானே. (௫௩)

அடைந்தவந்நாளில்கைவலமாகத் தவொருமறையோன்
கிடந்தசெம்பொற்கிணற்றருகேதுவதவங்குளர்பூத

* தபதி - தச்சன்.

† உபானம் - கோபுரத்தின் பச்சித்திரவரி.

‡ என்று-சூரியன்.

நடந்தவனையெழுப்பியுங்கணுவலந்தீவுக்கரசன்
கடந்துகடனீந்திமுன்னிக்கயிலைக்கெய்தினான்.

(௫௪)

எய்தியரற்காலயமுமியற்றியவர்க்கனேகம்பொன்
பெய்துகிணற்றிடைமூடிப்பெருங்காவலெனநிறுத்தி
வையகத்திற்போந்துகலிவருதலின்முத்தியிலடைந்தா
னையவவன்புதல்வனுக்கீதறைகவெனவதைந்ததுவே.

(௫௫)

அதுமொழிதன்செவிப்படலுமருமறையோன்றனியெழுந்து
முதுகடலுங்கடந்தந்தமுடிமன்னன்றலிக்குமான்
விதிமுறைசெய்குளக்கோட்டனுடன்மறையோன்விளம்பவவன்
பதியரசுதன்மகற்குப்பாலித்திப்பால்வந்தான்.

(௫௬)

வந்துகடல்கடந்துகரைமருங்கணுகித்தென்கயிலை
யிந்துமுடிப்பெருமானைச்சந்திதெய்தெதிர்தொழுது
புந்திருகிழந்துருகியிர்ப்புறம்பொடிப்பவிருவியுந்
சிந்துபுனல்பெரிதொழுகச்சிவாயநமவெனப்பணிந்தான்.

(௫௭)

தானேதன்மனக்கிணையாந்தனிமுதல்வியருகிருப்பத்
தேனையும்லர்வனஞ்சூழ்தென்கயிலைமீதிருக்கு
மானையும்கரத்தானேவல்வினையின்சூறும்பறுப்ப
யானையமுடனிறைஞ்சுவெத்தவஞ்செய்தேனென்றான்.

(௫௮)

தேனிலவும்பொன்னிதழிச்செழுமலரும்பகீரதியுங்
கூனிலவுமுடித்தசடைக்கோணமலைப்பெருமான்மன்
வானுலகுமண்ணுலகும்வந்துதொழத்திருப்பணிக
டானுலகிற்செயநினைந்துதமனியப்பொற்கிணறுற்றான்.

(௫௯)

உற்றவனைப்பெரும்பூதமெதிரிறைஞ்சியுனைப்பயந்த
கொற்றவன்றன்செப்பேடுங்குறியும்துவெனக்கொடுப்ப
வுற்றதனமெடுத்ததனுக்கிருமடங்கேயொளியிடம்பொன்
முற்றுதிருப்பணிக்களித்தான்மன்கரத்தான்முடிவேந்தன்.

(௬௦)

வேந்தனுமந்திரியும்போய்விமலர்திருப்பணிக்காக
வாய்ந்தமலைமுறித்தசிலைவரும்படிக்குவழிவேண்டிக்
காய்ந்தவாக்கன்றலைநாளுடைத்தகடல்வழியடைத்துப்
போந்தபடிகட்டியதன்புறமேறித்தெரிசித்தான்.

(௬௧)

தெரிசித்தான்கலியுகநாட்சென்றமறைவானவொன்
றொருசித்தம்பாசுபதமறையோரையுரவோனும்

*பரசித்தான்வணங்கிப்பகர்கிரணசமத்தின்வழி
புரசித்தம்பூண்டவரைப்பூசனைசெய்துய்மினென்றான். (௬௨)

என்றுமகாமண்டபமுமெழின்முதன்மைமண்டபமும்
குன்றனையகோபுரமுங்கோவில்பலசாலைகளு
நன்றிபெறவமைத்தருளிநாயகிக்குப்பொற்கோயில்
வென்றிபெறச்சமைக்கவேண்டுமெனவுரைசெய்தான். (௬௩)

உரைசெய்தபடிதவறாதுயர்த்தபடிஞலத்தவர்பொன்
வரைசெய்ததெனக்கோயின்மண்டபஞ்சூழ்மழிச்செய்தார்
† பிறைசெய்தவமுதமொழிப்பிடியன்னமென்னடையைத்
தரைசெய்தபுண்ணியம்போற்றாபித்தான்மனுவேந்தன். (௬௪)

தன்னுண்மைக்குவமையிலாத்தனிலேந்தன்வடகயிலை
மின்றேன்குருகுவடெனத்தென்கயிலைக்குவேண்டுமெனப்
பொன்னாஞ்சிகரமும்பொற்கோபுரமும்பொருத்தியதம்
புன்னாகங்கவித்ததெனமவுலிகளும்பலசெய்தான். (௬௫)

செய்தபடிக்காயிரம்பொன்றென்கயிலைமீதிருக்கு
மையர்தமக்களித்தருளியலங்காரரிலங்கொண்டு
வையகமெண்ணயில்கூழ்மணிக்கோயிலியற்றியதம்
றுய்யதிருமாயனையுந்தாபித்தான்றொடைமார்பன். (௬௬)

தொடைபுனைவேதியர்முதலாந்தொல்லோர்க்குமெல்லோர்க்கும்
படியில்வினைப்பயந்தீர்க்கும்படிபாவநாசமென்னுந்
தடமதுகண்டதற்கருகேதனிமுதல்வனீராடு
மிடமருவுமண்டபமுமியற்றுவித்தான்செய்தருமன். (௬௭)

தருமன்நிதவறாததனிவேந்தன்சிவபூசைக்
கருமநெறிபுரிவதற்குக்கலைமறையோர்தவமுனிவர்
வருபவர்வந்தாறுதற்குந்தனக்கொருமாளிகையாகப்
பெருமதியந்தவழ்மாடகூடங்கள்பெரிதமைத்தான். (௬௮)

அமையாததரங்கமெழுந்தார்ப்பரிக்குங்குணகடலுஞ்
சமையாவக்குடகடலுஞ்சந்திப்பப்பந்தித்துச்
சிமையாகிமலைநிறுத்துஞ்செய்கையெனமதிணிந்துதி
யெமையாளுங்கயிலாயற்கெவ்வகையுஞ்செய்தமைத்தான். (௬௯)

‡ அமையனையதிருத்தோளினணங்குபிடியன்னடை
யுமையையுமைநாயகனையொளிபெறவேதொழுதேத்திச்

* பரசல் - துதித்தல்.

† பிறை - பங்கு. அமை - மூங்கில்.

சமையமுதலாகியமெய்ச்சைவநெறிதழைத்தோங்கச்
'சிமையமுடித்தென்கயிலைத்திருமலைக்கீழினிதிருந்தான். (௪௦)

இனிதிருக்குமநாளிலெந்நாளுந்திருப்பணிக
ணனிதிருத்தித்தென்கயிலைநன்னகருந்திருத்துவித்துக்
கனிதிருத்துமலர்க்காவுங்கடிதிருத்துமணிமறுகும்
பனிதிருத்தும்புனல்வாவிபஃமடமும்பயில்வித்தான். (௪௧)

வித்தகஞ்சேர்மலர்ச்சோலைமென்பீலிபசங்கலப
மத்தர்திருக்கோபுரந்தன்னணித்தலையின்மணிச்சூடு
வைத்தகயிலையின்வாயில்வாய்ப்புரிசைவயிறிரண்டு
பைத்தலையகடல்சிறகாய்ப்பயிலுமலைமயில்போலும். (௪௨)

மயிலினங்கண்டமாடமதுகரங்கள்கருதிசெய்யக்
குயிலினங்கள்குழலிசைப்பக்குளிர்கவரிகமுகசைப்பப்
பயிலிதழிபொன்னளிக்கப்பசஞ்சோலைதலைதுளக்கக்
கயிலைமலையிருந்தவளங்கவிதைபுரைக்கடங்குமதோ. (௪௩)

உரைத்தவளக்கோடுலவவோதுகளுத்தாரமுற
பிரைத்துலவுகாலசைப்பநிறையேரிதனியுலவ
வரைக்கலைவெண்மதியுடையாரனுதினமுமிருப்பமறை
* யிரைத்தபெருங்கோணைநகரிடபமெனவுரைசெயலாம். (௪௪)

உரைவிரிந்தமறையோர்களோமவனன்முன்னிருத்தி
பிரைவிரிந்தகனன்மீதுநிறைத்தபலவாருதியால்
விரைவிரிந்தமலர்க்காவின்மீதெழுந்தபுகைப்படலம்
கரைவிரிந்தகடலருந்தக்கனம்விரிந்ததெனலாமே. (௪௫)

ஆமேயவிலைதேடியண்ணந்துபலகூடிக்
காமேவுமலர்ப்புன்னைக்கடிநிழல்குழந்நேரம்
காமேவுமதிலொருவன்புனிதனுளனதனாலுங்
கோமேதகமாலுங்குருந்துமடவாருமொக்கும். (௪௬)

குடத்தலையமலர்க்கோங்கின்குளிர் தாதையறுதாளா
லுடைத்தவளியினஞ்சோலையுடெழுந்துநிரிவதெல்லாம்
கடைத்தலையோர்தமைநீக்கிக்காவலர்கண்ணலர்தவர்பால்
விசித்தபலனாதொழும்விரைவேனவுமுரைசெயலாம். (௪௭)

செய்யவிதழ்ச்செங்குவளைச்சிறுதாளின்மீதுயர்ந்த
துய்யமலர்க்காயாவிற்குழ் + தேர்ன்றியலர்சொரிதேன்

பையரவின் றுயின்மாயன் பங்கயச்செங்கரமதனா
னெய்பொழியுந் தழல்வேள் விரிகர்க்குமலர்க்காவினமே. (௭௮)

இனமின்முன்செலும்பறவையிருங்கானில்விழந்தரற்றத்
தனதனவென்றளிபாடத்தமரமறுத்தலைத்தபடி
கனகமுடிமணுவேந்தன்கடற்சேனைப்பலகுலமும்
வினவுமெதிர்மொழிபோலவிரவுமிளம்பூங்காவே. (௭௯)

பூங்கதலிக்கரும்பினஞ்சூழ்பொன்மாடத்திழையவெயி
றாங்கியபின்சிறகோதித்தலைமடங்கும்பெடையன்னம்
பாங்கிருந்தவெகினமணம்பாவித்ததென்றெண்ணி
மாங்கனியின்சாரெறிந்துமஞ்சள் வினையாடுமந்தி. (௮௦)

மத்திரியின்முகங்கோடாமலர்ந்தமுகவரசனிடைப்
புந்திமகிழ்கவிபாடிப்புகும்புலவொனலாழால்
முந்தமலர்முகந்தோற்றமுதுபலவித்செல்லாந்
கந்தமலர்முகங்காட்டுங்கமுகிணரிசெல்வனவே. (௮௧)

வேந்தரருங்காவலிடவேண்டேமியாங்காமனென்றுந்
தேயந்தவிளம்பிறைமுடித்ததிருவடிக்காமலரென்றும்
வாயந்தருயிற்சின்னமுந்தன்மலர்ப்படையுமவைத்ததனுட்
போந்தபெருஞ்சோலையெங்கும்புகுந்துமதன்காப்பிடுவன். (௮௨)

வேறு.

காப்பிட்டலர்வாயளின்னங்கள் களிகொண்டசோகின்மலர்பாய
பிட்டன்னமேற்பாய்ந்துவெடிக்கும்பலவின்சுனைத்தேனும்
பூப்பிட்டொழுக்கும்பசுந்தேனும்பொழிந்துபதைக்கும்வானரங்கள்
கூப்பிட்டயலார்க்குரைப்பவர்போற்குயிலுமயிலுங்குரல்காட்டும். (1)

காட்டுங்கதலிக்கொழுங்கனியுங்கமுகின்கனியுமாங்கனியுங்
கோட்டின்பலவின்சுனைக்கனியுங்கூட்டிக்கதியின்கொடிவீழ்ந்து
நாட்டின்கரும்பின்பணையொடித்துநறுநீர்வாவிதொறுஞ்சிதறித்
தோட்டின்கமலமலர்ப்பொகுட்டுத்துயில்வண்டெழுப்புந்திருநாடு. (2)

நாடுங்குழக்கன்றினைநினைந்துநடந்துகுறுந்தாட்கருமேதி
யோடுங்கழியிற்சுரந்துமுலையொழுகும்பாலிப்புதுவெள்ள
மேடுங்குவனைக்குழியினமும்விரவிப்பாயக்கயல்குதிகொண்
டாடுமுயரங்கண்டுமெருண்டகலுமுகிலும்வானெல்லாம். (௮௩)

வானுயிளிருமுவினமும்மதியும்போலப்புதியதளிர்க்
கானுமலரும்பளிக்கறையுங்கலந்துவசந்தப்பசுந்தென்ற

தேனுந்தோடும்புளிநமுறச்சிதறுஞ்செவ்வித்திரிகூடந்
தானுமருச்சித்தமிழிமைஞ்சுந்தகைமைத்தென்னவிளங்கியதே. (௮௬)

விளங்குமிளங்காவனஞ்சூழ்ந்துவெயிலின்கிரணம்படாதபுவி [ன்
தளங்கும்படிவெண்ணிலவெறிக்குந்தனிவென்குடையான்மனுவேந்த
களங்கமடியார்க்கிலையாக்குங்கயிலைப்பெருமானடிடணிந்து
வளங்கொளிலிங்கந்தமக்கொன்றுவைத்துப்பணியுமந்நாளில். (௮௭)

அந்நாணன்னுளெந்நாளுமாகப்புவினிவளஞ்சிறப்பப்
பொன்னுரிதழிக்கயிலாயர்பூசைக்குதவும்பொருட்டாக
விந்நாடனைத்துமவினைவதற்குக்குளமொன்றியற்றியிருப்பமென
மன்னுவதுநன்றெனப்பலரும்வழுத்தமன்னன்கடிதெழுந்தான். (௮௮)

எழுந்தானதற்காமிடநோக்கியெறிநீர்ந்திடோய்மலைதாக்குங்
கொழந்தாமனைகங்காதவழிடுகாலிப்படிக்கற்ககாதிருத்தி
விழுந்தானாயினீர்மதகினுக்குவிடுத்தல்பிடித்தலுறுப்பியற்றிச் [ன்.
செழுந்தானாயினீர்க்குளங்கயிலைச்சிவஞர்க்கெனக்கல்லெழுதிவைத்தா

எழுதுமுழுவைக்கொடிபடருமிமையம்பொதியநடுவிட்ட
முழுதுந்தனதுகுடைநிழற்றுமுதல்வன்கயிலைப்பதிமீண்டு
பொழுதங்கவமேபோகாமற்புனிதன்கயிலைப்பெருமானைத்
தொழுதும்புகழ்ந்தும்புராணகதைசொற்றுங்கற்றுமினிதிருந்தான். ()

வேறு.

திருந்துமவனிவ்வண்ணெடுநாளள்வாழ்ந்துதிருப்புதல்வந் கர
சளித்துச் சிவன்பொற்பாதத், தருந்துணையே துணையெனச்சென்
றடைந்தா னன்ன வன்மரபி லொருநிருப னறிவி லாமை, பொருத்தி
யனு ராசபுரி யென்னும் பேரூர் புருந்துகயி லேபைமறந்து புலனீ யா
ண்டு, மருந்தனைய சிவசமயந் தனந்து புத்த மார்க்கமெனும் பெரும்
பாவ வழியிற் புக்கான். (௯௧)

காணிருந்த தாதகித்தார் கமழு மார்பன் கயவாகு மென்னுமந்தக்
கழற்கால் வேந்தன், றுனிருந்த நெறியடைவே யிலங்கை யெங்குந்
தனிக்குடைக்கீழ்ப் புரக்குமந்தத் தகைமை நோக்கி, வானிருந்து வரு
ந்தவள வரசு தன்னை மணியிருந்த பொற்கரத்தால் வாங்கி வைத்துத்,
தேனிருந்த சிறீசங்க போதி யென்னுந் திருநாமந் தரித்தரசு செலுத்
துங் காலம். (௯௨)

காலனைமுன் னுதைத்தகறைக்கண்டர் கோயிற் கயிலைமலைக் கெதிர்
மலையிற் * கணமுண் டாக்கிச், சீலமிகும் புத்தரைச்சித் திரித்து வாழ்

* கணம் - கூட்டம்.

நாட் சிவனடியார் பூவெடுத்துச் செல்லுங் காலைப், பாலருத்தச் + சீவ
கர்கள் பலரும் கூடிப் பறிப்பதனும் † பாசுபதர் பலரும் போந்து, வே
லைதனி லவனாவிழ விட்டா ரந்த வெம்மொழியை வேந்தனுக்கு விள
ம்பி னோ. (௯௩)

விளம்புமொழி யினைபுணர்ந்து வேந்தன் பொங்கி விழியிரண்டும்
கனல்பொழிய வெருண்டு வேணிக், களங்கமழிக் காடாவி கயிலை யென்
கோன் கணமாக வகுப்பனெனக் கருத்தி லுண்ணித், துளங்கலிலாச்
சதுரங்கப் படையினோடுத் தொடரு லுங் கயிலைமட்டச் சீசாழி கோ
க்கி, யுளங்கலிவில் லாவரசன் கண்ணிற் சோழி யொலியினுளத் திருவு
ளத்தி லெண்ணி நின்றான். (௯௪)

நின்றகலாக் கண்ணினுள திருப னெஞ்சு நினைவுமறத் தவசமுறு
கேரங் கோணாக், குன்றிறையோ டெழுநுழையோன் போன்முன் லொ
ய்திக் கொடுத்திவத் திருநீற்றைக் கோமான் வாங்கித், தன்றகைய
கெறிபேர்து சிவசி வாய சங்கரவென் றுறாத்துறுதற் றரித்த காலை,
யன்றருகு நின்றபுத்தர் பலரு மரனீத் தழிவழிய வொருவழிநன் றுண
தம்மா. (௯௫)

அம்பாத்திற் கதிரிவ விடுக்குங் காலை யலர்மதிய மழங்குதல்போ
லரிய நாட்டஞ், செம்பதும முகத்தொன்று விளங்க வொன்று செழி
யிருளாய் நின்றதுதெய் வீக மென்று, கும்பிநிதல் செய்தரனார் திருவெ
ண்ணீற்றைக் குழைத்திநிதல் செய்தெவருங் தொன்யி னென்றான்,
பம்புபுணல் வளநாட்டிற் பாய முன்னாட் பார்த்திபன்செய் குளகோக்
கிப் பரவா நின்றான். (௯௬)

•கோக்கியதன் கண்டடைத்த கார ணத்தா னுவல்பெருங்கண் ட
ழையென்ற தற்கு ணட்டி, யாக்கினனித் திருக்குளமு நகரு நாடு மா
னார்க்குக் குளக்கோட்ட னவன்முன் செய்த, பாக்கியநன் றெனமன்ன
னுவந்தா னந்தப் பாசுபதர் பவுத்தரது குற்ற மெல்லா, நீக்கியொரு
திரிகோணப் பெருமான் மேனி திருமலத்தி னொருமையெனு நெறியிற்
குழந்தார். (௯௭)

குழந்திமிக் கயிலையினுற் புறமும் வேலை சுழித்தெறிந்த திவலை
மலைச் சுற்று முற்றும், வீழ்ந்தவர்தம் முடலெடுத்துக் கடவுட் டீர்த்
தம் விரவுதலு மன்னிலைமை வினவி வேந்த, குழந்தபெருந் துயராகி
யுருகி மெய்சோர்ந் தரகரவென் றழுதரற்றி யார்வ மோடுந், தாழ்ந்த

+ சீவகர் - பெளத்தர்.

† பாசுபதர் - பாசுபதசமையத்தவர்கள். இது உட்சமய மாறி
னோன்று.

சடை முடித்தவர்சந் நிதிபோய் வீழ்ந்தான் சங்கரர்மற் றிருகண்ணுந்
'தந்தா ரங்கண். (௯௮)

கண்ணிரண்டு மொருபரம ஞானக் கண்ணுங் கயவாகு பெற்றுபய
கரங்கள் கூப்பி, யெண்ணிரண்டு கலைமேலு மிரண்டா யொன்றா யிருந்
தபரா பரப்பொருண் யிறைஞ்சி யேத்தி, யண்ணலருச் சனைக்கென்றே
யயருங் காலத் தலைகடலைக் கடந்திருவ ரந்த னுளர், நண்ணினொன்
றனரவாகக் கொணர்மி னென்ற னுதனருச் சனைக்கிவரோ நல்லோ
ரென்றான். (௯௯)

என்றுமர னருச்சனைக்கு மிக்கோ னென்ன விப்பதியின் முதன்மை
யிரு வேர்க்கு மீந்து, வென்றிதரு நமதுகுலக் குரவோ ராகி விளங்கு
மெனக் குருவரிசை மிகவு நல்லிக், கன்றுலவு வெருகுநி தருப்பை
யாறுங் கரம்பகநீர்க் கடலளவுங் கணித்த வெல்லை, துன்றுதிசை
நான்குமரன் றனக்கே யென்னச் சொல்லுமவன் கல்லெழுதித் துலங்க
வைத்தான். (௧௦௦)

வைத்தொருவர் புதைத்தநிதி முழுதுங் கோண மலையரம்கே
யுரிமையிந்த வளநாட் டுள்ள, கத்துகடல் வளமுமலை வளமு மம்மைக்
கலாவளமுங் கழிவளங்கான் வளமு மெல்லாம், பத்தினிலெட் டுங்
கயிலைப் பரற்கு மிக்க பங்கிரண்டு முங்களுக்கே பகுதி யாமென், நெத்
திசையும் புக*முனா வேந்தன் செப்பே டெழுதியவர் கைக்கொடு
த்தா னின்ப மாக. (௧௦௧)

ஆகமநா னெறிமுறையே யுதய முச்சி யத்தமய மாமபர மந்த்
யாம, மோகைதரு நாம்குலமு மினிமை கூர வுவமையிலா வரன்நன
க்கு முவகை சேர, மாகவளப் புழைப்பிணக்கை முக்க ணுல்வாய் மத
கனிற்றை முன்புசை வழுத்தி யந்த, நாகநதி மதிமுடித்த கயிலை நா
தர் நயந்தசிவார்ச் சனைநியதி நடத்து வித்தான். (௧௦௨)

நடனவிதந் தருபாத நளினத் தாற்கு நமனையுதைத் தெமையாள
நயந்த நீலக், கொடியிடது புறமாகப் படரு மேனிக் கோணமலை நாத
ருக்குங் கொண்டல் போலுங், கடகலுழிக் கரிமுகன்முன் போகக் கா
ளக் கடலொலிப்பப் பங்குனியுத் திரநாட் கன்னி, மடமகளிர் கவரி
யிட மறையோர் வாழ்த்த வயங்குதிரு நானுலகம் வாழச் செய்தான்.()

செய்தோறு நிரம்புமுடித்தம் குரம்பு தோறுந் திரண்டிருனைத் தூ
த்துதிரி கோண நாதர், பைதோறு மணிக்கிரணம் பரந்து பாயும் பார்
தணமுடித் திருமேனிப் படிவ நோக்கி, மெய்தோறுங் கண்படைத்
தாற் போல நின்று விழிதோறும் புனறுளிக்க விழுந்து போற்றிக்,

கைதோறு மேந்திமல ரீசன் செம்பொற் கழறோறுஞ் சொரிந்துநின் றான் கருணை வேந்தன். (க0சு)

தன்னிகரி லாததிரு மலையி னூடே தகையதொரு பெருமுழக்கங் தமரித் தோங்க, மன்னனிது பெருமுழக்க மென்கொ ஸென்று மறை முதன்மை யிருவனாயும் வதனனோக்க, வின்னதிருத் தென்மலைஞ்குக் கீழே பெம்மா னினியதிருக் கங்கைநி யிருப்பச் செய்தா, னந்தியிற் றீர்த்தஞ்சேர்ந் தயன்மால் வாளுே ருருமுனிவர் ஆதிப்தென்ற ரத் த னுளர். (க0டு)

அந்தமொழி கேட்டரசு னருண காலத் தலர்கமல மெனமுகமன் பொழுக் கோக்கிச், சுந்தரமா மறைமுதல்வீ ரிங்கே கங்கை தோன்றி யதொல் கதையெமக்குச் சொல்லீ றென்னக், கந்தவட கயிலையிற் றென் டெம்பிரானைக் கவுரியவிர் சடைக்கரத்தால் விரிக் கங்கை, சிந்தை வெரு விடக்கடவு ளிரங்கித் தன்கைச் சிறுககத்தால் வாங்கியிங்கே திகழ வைத்தான். (க0சு)

வைத்தகங்கை யரன்பதமீ தோங்கி யேந்து மலையருவி பரவிமா வலியுஞ் சூழ்ந்து, முத்தமெறி காவிரியின் முகமு மாய முகியகட னடு வினிது முழங்குங் காலே, யுத்தரவான் கயிலைமுடி யுடன்வந் தீச னுலவு மித லிடைத்திருத்தா னுன்றி நின்றான், சுத்தமிது கதைதென்பாற் கயிலை யென்றே சொல்வனொன் றார்சைவச் சுருதி வல்லோர். (க0௭)

சுருதிமனு ரெறிதவறப் பரிதி வேந்தன் றெல்லுலத்து முழுமுத ல்வீர் தொன்றான் வந்த, திருநதியிற் புனன்முகந்து பெருமான் நிற்கட் சென்னியுற வபிடேகஞ் செய்வீ றென்ன, வருமறையோர் திருமலையிற் பிலத்து ளேகி யந்தநதித் தீர்த்தமெறித் தன்பா லெய்தி, மதிமுடியி லபிடேகஞ் செய்யக் கண்ட மன்னவர்கோ னுளமகிழ்ச்சி மதிக்கற் பாற்றே. (க0௮)

பாற்கடனு ளிருந்ததிரு மாலோ வல்லன் பரிமளத்தேன் சொரி பதுமத் தயனே வல்ல, னும்கவர்வென் கோட்டயிரா வதத்தோ னல்ல னராதிபனே வல்லனெனும் பெருமை நண்ணிக், காற்குலவுங் கமலத்தன் சென்னிக் கீசன் கவித்தமுடி யெனப்பெரிதுங் கருதிப் போற்றி, மேற்பிறப்புக் கொருமருந்தாய்ப் புனிதன் றீர்த்த மிகவே ந்தி யகத்துளா விந்தஞ் சேர்த்தான். (க0௯)

சேர்த்தநதித் துளிமுடிமேற் சேர்த்து மீண்டுஞ் சிவனடியை வளை ன்கியுளந் தியானித் தன்று, நீர்த்தமறுத் தெழுமுகிலங் கனகம் பெய்யு நிலைமையெனத் தசதான நிதமுஞ் செய்து, பார்த்ததிரு வருட்பார் வை யெம்பி ரானைப் பணிந்துவிடை கொண்டனூபப் பதியுட் டிக்

கான், ஸூத்தரணி நிருபொல்லா மதனைக் கேட்டுப் ஸூசனைவெவ் வேறு
பயம் புரிந்து வாழ்ந்தார். (௧௧௦)

வேறு.

ஆக்கலாமழிக்கலாமண்டம்பாவையுங்
காக்கலாங்கடையுக்கடந்துநிற்கலா
மேக்குலாந்தென்கயிலாயமேவினார்
ஸூக்குலாந்திருவடிபுகழ்ந்துவந்தித்தால். (௧௧௧)

வரந்தருதென்கயிலாயமன்னிய
நிரந்தரன்றாணினைநினைந்துவாழ்த்துவார்
புரந்தரனிமையவர்போற்றீள்வினை
துரந்தரனாவதுஞ்சொல்லவேண்டுமோ. (௧௧௨)

வேண்டியமுத்தியின்விருப்பமீக்கொள
வீண்டொருபுராணமதென்றிசைத்தனன்
காண்டகுமுணர்வினிக்கவிதையேனுமின்
னாண்டகைக்கன்பினாலருத்தியாவதே. (௧௧௩)

தேனெனவமுதெனச்சிறுக்குங்கல்வியு
மானநாற்கவிதையுமறனுமோங்கு
னானமுஞ்சருதியுநலனானீதியுந்
தானமுந்தருமமுந்தழைத்துண்டாகவே. (௧௧௪)

ஆகமநெறிகளுமந்தனாளரும்
யோகமும்வளருகவுலகநீடுக
மேகமுஞ்சைவமும்மேவியோங்கு
போகமுந்திருவொடுபொலிந்துவாழ்கவே. (௧௧௫)

வாழிதென்கயிலையம்பொருப்புமவையமும்
வாழியவன்பர்தங்கணமும்வானமும்
வாழியஞ்செழுத்தொடுவளமுநீதியும்
வாழியதொண்டர்சீர்வாழிவாழியே. (௧௧௬)

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆடதிருவிருத்தம் - ௬௩௨.

தக்ஷிணகைலாசபுராணம்
முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந.	கச	உ	ரளவேயாக்கிச்	ரளவாய்ச்செய்தான்
சு	கஅ	ந	டொருமோங்	டொறுமோங்
எ	உஅ	ந	கனும்	கனும்
”	உச	ச	வ்சைவி	வவைவி
”	”	”	”	”
அ	நரு	க	திசைச்	திசைச்
க0	கஎ	க	சாரணி	தாரணி
கக	உக	ந	சொல்லுந்	செல்லுந்
கச	சந	க	மெத்தவ	மெய்த்தவ
கரு	ருந	ச	முவாய்	முனியாய்
”	ருஅ	க	றமனியமேரு	றவளவான்கயிலை
கக	அரு	க	கிரிக்குழு	கிரிக்குழு
”	”	ந	தாரும்	தாரும்
உக	ரு	ந	முத்தமித்	முத்தமித்
”	அ	க	மழுது	மழுது
உஉ	கஉ	ந	கோணை	கோணை
உச	ந0	க	பிலிங்க	பிலிங்க
உசு	எ	ச	முழகி	முழகி
உசு	ந1	உ	டேலு	டேலு
நக	உஉ	ரு	புக்கா	புக்கான்
ச0	உசு	ச	திசை	திசை
சுக	சுக	க	புகழுழு	புகழு
சந.	க1	ந	வற்கும்	வர்க்கும்
சஅ	சச	ச	வற்கெலாம்	வர்க்கெலாம்
ருஉ	அந	உ	செயலுமின்	செயலுறுமின்
ருந	அசு	ச	கிணருறு	கிணருறு
ருங்	க00	உ	சிறந்தயோர்	சிறந்தயோர்
ருரு	க0சு	ந	பதறி	பதறி
சுக	கருரு	ந	வாழ்க்கை	வாழ்க்கை
சுரு	கஅசு	உ	தேசவிலிங்	தேசவிலிங்
”	கஅஅ	உ	வடிப்புலை	வடிப்புலை
சுஎ	ந	ச	கறிந்த	கறிந்த
சுக	கஎ	ந	பணமெனும்	பாணமெனும்
”	”	ச	பதல	பலதல
”	கசு	உ	மெழுதிய	மெழுத்திய
எ0	உசு	ச	முரசே	முறைசே
எக	நரு	ந	விக்கிப்	விக்குப்
எஉ	நக	உ	குழல்	குழல்
”	சந	ந	கயிலைத்தென்	கயிலைதென்

இந்தால் அச்சிடுதற்குத் திரவியோபகாரஞ்செய்த

கண்ணியசீலர்களின் நாமாதிபன்.

	Occupation.	Rs.	No.
S. Namasivaya Mudaliar.		10	0
S. Mayloe Pillay Mudaliyar.	Shiraff C. M. B.	10	0
P. Coomarasawmy.	Proctor S. C.	10	0
P. Arunachalam.	Piscal and act Reg.	10	0
	General.		
C. Kadirivaloo Pillai.	Shiraff New O. B. C.	5	0
W. Sangara Pillai.	Broker.	5	0
T. Supperamaniam.	Broker.	5	0
C. Tambyah.	Shiraff. N. B. of I.	5	0
N. Aromogam.	Broker.	5	0
K. K. Sinnyah.	Clerk, G. P. O.	2	50
A. Dharmalingam Pillai.	P. Sergt Detective	2	50
	Branch.		
S. R. M.	Broker.	2	0
Muttu Tamby.	Do.	2	0
V. Ponnusawmy.	Contractor.	2	0
R. Suppiah Naido.	P. Constable.	2	0
A. Cannappa Pillai.	Clerk E. Dept.	2	0
S. Parker.	Interpreter S. C.	2	0
A. Tambiah.	Broker.	1	

இவர்கள் நன்றிஎன்றும் நினைக்கத்தக்கது.

இங்ஙனம்

கா. சி.

கையொப்பக்காரரின் பெயர்கள்.

தீர்மானமலை.

பிரதியின்றொகை.		பிரதியின்றொகை.	
கா. பஞ்சாந்தக் குருக்கள்	க	த. பொன்னையாபிள்ளை	க
கா. சபாரத்தினக் குருக்கள்	க	இ. முத்துக்குமாரபிள்ளை	க
சு. முத்துக் குருக்கள்	க	வெ. செ. சின்னையாபிள்ளை	க
க. கதிர்காமக் குருக்கள்	க	ச. கதிரித்தம்பி	க
இ. முத்துச்சாமி ஐயர்	க	க. இராமலிங்கம்	க
சு. சோமசுந்தர ஐயர்	க	க. நாகரத்தினபிள்ளை	உ
இ. பொன்னுச்சாமி ஐயர்	க	க. தம்பையா	க
ப. சோமசுந்தர ஐயர்	க	சு. கோணமலை	க
மு. கனகசபாபதி ஐயர்	க	வை. தில்லையம்பலம்	க
வெ. செ. கனகசபை முதலியார்	க	மு. கதிர்சாபிள்ளை	க
த. வேலுப்பிள்ளை வன்னியனார்	க	கா. பரமநாதர்	க
த. முத்துக்குமாரவன்னியனார்	க	மு. வேலுப்பிள்ளை	க
சு. அம்பலவாணபிள்ளை வன்னியனார்	க	பொ. வேலுப்பிள்ளை	க
அ. தாமோதரபிள்ளை உடையார்	க	வே. கன்னித்தம்பி	க
சித்திரகவி பெருந்துறை உடையார்	க	க. தம்பையா	க
சி. முத்துக்குமாரு	க	வ. பொன்னையா	க
சி. கோணமலை	க	ம. சோமசேகரம்பிள்ளை	க
வெ. செ. அப்பாசாமி	க	சு. செல்லையா	க
கோ. கனகசபை	க	மு. கதிர்காமத்தம்பி	க
ந. கதிர்காமத்தம்பி	க	ச. வேலுப்பிள்ளை	க
க. கனகசபை	க	இ. வைத்திலிங்கம்	க
வி. விசுவநாதர்	க	த. செல்லத்துரை	க
ந. அருணாசலம்	க	க. வேலுப்பிள்ளை	க
வெ. செ. அருணாசலம்	க	சி. சண்முகம்	க
க. வல்லிபுரம்பிள்ளை	க	சு. இராமு	க
மூ. சதாசிவம்பிள்ளை	க	ஆ. வேலுப்பிள்ளை	க
க. அம்பிகைபாகர்	க	ஆ. குமாரவேலு	க
ச. செகநாதபிள்ளை	க	ஆ. இளையத்தம்பி	க
க. வேலுப்பிள்ளை	க	சு. சின்னத்தம்பி	க
சி. கதிர்வேலுப்பிள்ளை	க	சூ. முருகேசு	க
மு. சுப்பிரமணியம்.	க	க. விசுவநாதி	க
மு. முருகேசபிள்ளை	க	கா. அம்பலவாணபிள்ளை	க
சு. தாமோதரம்பிள்ளை	க	த. கனகரத்தினபிள்ளை	க
தா. செல்லப்பா	க	மு. மயில்வாகனம்	க
மு. சபாபதிப்பிள்ளை	க	சு. சுப்பிரமணியபிள்ளை	க
	க	சு. மு. கனகரத்தினபிள்ளை	க
	க	உ. அண்ணமலை	க

பிரதியின்றொகை.	பிரதியின்றொகை.
பெ. வேலுப்பிள்ளை	க V. Sinnappah 3
க. கார்த்திகேசு	க P. Ayathurapillai 1
வ. கோனாமலை	க P. Sinnasawmy 1
கு. மூத்ததம்பி	க வே. இளையதம்பி ௧
வ. தம்பிமுத்து	க வே. காசிப்பிள்ளை ௧
சி. இராமுப்பிள்ளை	க சி. ஆறுமுகம் ௧
கா. சுப்பிரமணியம்	க Deckoya
சோ. சின்னத்தம்பி	க C. Canagasaby } 2
சு. கதிரசேப்பிள்ளை	க Overseer }
நா. கணபதிப்பிள்ளை	க C. Elayathamby 2
இ. சுந்திரசேகரம்பிள்ளை	க Pallawakelly
வி. சங்கராப்பிள்ளை	க M. S. Walluppillai } 1
சு. தம்மையாப்பிள்ளை தமிழா } சிரியர் }	க Storekeeper }
க. தம்பிமுத்து	க N. Tamba 2
வே. செ. ஆறுமுகம்	க Nannoya
A. Coomaroo	1 S. Nagamuttu } 1
C. Murgasoe	1 Overseer }
S. Morgapper	1 Neweralciya
S. Caderitamby	1 A. Tilliampalam } 1
C. Chinniah	1 Head Overseer }
S. Ponniah	1 Sinnaver 1
C. Poopalla Pillai	1 சி. சிவ. அ. சரவணமுத்து ௩
N. Chellapah	1 க. வேலுப்பிள்ளை ௩
O. Chellappon	1 கா. சித்தம்பலம் ௧
T. Somasuntheram	1
N. Nallatamby	1 Kandy.
V. Sanmogan	1 W. Annamalay Chettiar 2
M. Subramaniam	1 கோ. கனகசபை ௧
A. Ponayah	1
G. Conyah	1 Gampola
A. Ramakrisnan	1 K. M. Valuppillai 5
Hatton.	மாத்தளை
C. Ponnampalam } Conductor }	10 சா. பஞ்சாட்சரஐயர் ௧ வி. வெற்றிவேலுப்பிள்ளை ௧

கையொப்பக்காரரின் பெயர்கள்.

க ர ா ந க ர்.

பிரதியின்றொகை.	பிரதியின்றொகை.	
கா. வேதக்குட்டிஐயர்	க வபித்திலிங்கம்	க
சி. இராமலிங்கையர்	க சி. சரவணமுத்து	க
ச. அருணாசலிள்ளை தமிழ்ச்	ப. சின்னத்தம்பி	க
சிரோட்டாசிரியர்	க. இலட்சுமணபிள்ளை	க
சி. சின்னப்பு (தமிழ்வைத்தியர்)	க கா. சிதம்பரபிள்ளை	க
இ. சபாபதி	க மு. தில்லையம்பலம்	க
க. சுப்பிரமணியன்	க சி. கந்தப்பிள்ளை	க
த. நாகமுத்து	க கோ. வேலாயுதன்	க
இ. வியாக்கிரபாதர்	க அ. சுப்பிரமணியர்	க
த. சுப்பிரமணியபிள்ளை	க கு. பொன்னையா	க
வே. காசிபாதர்	க க. தில்லையம்பலம்	க
ஆ. கந்தப்பு	க வே. அம்பல்வாணன்	க

